

Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή
Hellenic Parliamentary Budget Office

Γραφείο Προϋπολογισμού
του Κράτους
στη Βουλή

Τριμηνιαία Έκθεση

ISSN 2945-2821

9 772945 282001

Ιούνιος 2026

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΘΕΣΗ

Αθήνα, Ιούνιος 2026

<https://www.pbo.gr>

Πίνακας Περιεχομένων

Σύνοψη	2
Summary	5
1. Μακροοικονομικό Περιβάλλον και Προοπτικές	8
1.1. Διεθνείς και ευρωπαϊκές εξελίξεις	8
1.2. Εγχώριες εξελίξεις	11
ΑΕΠ και συνιστώσες	11
1.3. Προβλέψεις ΑΕΠ για το 2026	13
Πλαίσιο Α: Νέο Οικονομικό Εργαλείο του Γραφείου για Βραχυχρόνια Πρόβλεψη του ΑΕΠ της Ελλάδας	15
1.4. Πληθωρισμός	18
Πλαίσιο Β: Τιμές Ακινήτων και Διαθεσιμότητα Κατοικιών στην Ελλάδα	20
1.5. Αγορά εργασίας	23
2. Ελλάδα και Εαρινό Πακέτο (Spring Package) 2026	26
2.1. Οικονομικές εξελίξεις	26
2.2. Προκλήσεις και συστάσεις	28
3. Δημοσιονομικές εξελίξεις	30
3.1. Δημοσιονομικό αποτέλεσμα Ελλάδας 2025	30
3.2. Δημοσιονομικό αποτέλεσμα χωρών Ευρωζώνης 2025	30
3.3. Δημοσιονομικά μέτρα στην ΕΕ για την αντιμετώπιση της ενεργειακής διαταραχής του 2026	32
3.4. Αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης το τετράμηνο Ιανουαρίου - Απριλίου του 2026	34
Παράρτημα	40
Προβλέψεις διεθνών οργανισμών	40

Εξωτερικός τομέας	43
Τραπεζικός τομέας και ρευστότητα	44
Βραχυχρόνιοι δείκτες οικονομικής δραστηριότητας	48
Δείκτες τιμών παραγωγού και εισαγωγών στη βιομηχανία	49
Οι αποδόσεις δεκαετών τίτλων του Ελληνικού Δημοσίου	50
Εκδοτικό πρόγραμμα ΟΔΔΗΧ	52
Αποκρατικοποιήσεις	52
Ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις και απαιτήσεις Δημοσίου	53
Ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις Δημοσίου	53
Ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις Δημοσίου	54
Ποιοτική διάρθρωση ληξιπρόθεσμων οφειλών φορολογουμένων	56
Ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις ασφαλισμένων	60
Κοινωνικός Προϋπολογισμός: ασφαλιστικά ταμεία	62
Εξέλιξη των εκκρεμών και των ληξιπρόθεσμων αιτήσεων συνταξιοδότησης (κύριας και επικουρικής σύνταξης)	62
Κοινωνική πρόνοια	65

Ευρετήριο Πινάκων

1	Κατοικίες και αξιοποίηση οικιστικού αποθέματος στην Ελλάδα, 2011 και 2021	20
2	Σενάρια μείωσης της αξιοποίησης του οικιστικού αποθέματος και επίδραση στις πραγματικές τιμές κατοικιών	22
3	Δημοσιονομικό Αποτέλεσμα ΓΚ 2025, Απρίλιος 2026	30
4	Εκδοτικό πρόγραμμα ΟΔΔΗΧ	52
5	Κατανομή πλήθους οφειλετών με χρέη προς τη Φορολογική Διοίκηση	57
6	Κατανομή ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τη Φορολογική Διοίκηση, σε εκατ. ευρώ	57
7	Κατανομή κύριων οφειλών και πρόσθετων τελών ανά πλήθος μητρώων οφειλετών προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, σε εκατ. ευρώ	61
8	Κατανομή πλήθους οφειλετών με χρέη προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης	61
9	Δαπάνη καταβολής επιδομάτων ΟΠΕΚΑ ανά επίδομα σε εκατ. ευρώ	65
10	Αριθμός δικαιούχων επιδομάτων ΟΠΕΚΑ ανά επίδομα (μέσο πλήθος)	66

Πρόλογος Έκθεσης

Η παρούσα Έκθεση του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή αφορά την πορεία οικονομικών μεγεθών που προκύπτουν από στοιχεία και δεδομένα μέχρι και το τέλος του Ιουνίου 2026. Ως εκ τούτου οι εκτιμήσεις του Γραφείου τόσο για τα δημοσιονομικά μεγέθη όσο και για τις προοπτικές της Ελληνικής οικονομίας λαμβάνουν υπόψη όλα τα παραπάνω στοιχεία.

Για τη σύνταξη της Έκθεσης χρησιμοποιήθηκαν επίσημα δημοσιευμένα στοιχεία στα οποία ο αναγνώστης μπορεί να μεταβεί μέσω των ηλεκτρονικών συνδέσμων που περιέχονται στις λέξεις του κειμένου, αλλά και μη δημοσιευμένα στοιχεία που παρασχέθηκαν από τις αρμόδιες υπηρεσίες.

Θέλοντας το Γραφείο να συνεισφέρει στον δημόσιο διάλογο για το στεγαστικό πρόβλημα στη χώρα μας, η παρούσα Έκθεση αφιερώνει ειδική ενότητα στην ανάλυση αυτού του θέματος και στη διατύπωση προτάσεων πολιτικής.

Ευχαριστούμε το Υπουργείο Οικονομικών (ιδιαίτερα το ΓΛΚ, την Ειδική Υπηρεσία Συντονισμού Ταμείου Ανάκαμψης και τον ΟΔΔΗΧ), το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης (ιδιαίτερα τις οικονομικές υπηρεσίες, τον e-ΕΦΚΑ και το ΚΕΑΟ), το Υπουργείο Κοινωνικής Συνοχής και Οικογένειας (ιδιαίτερα τον ΟΠΕΚΑ) και την ΑΑΔΕ για την παροχή πρόσθετων στοιχείων και διευκρινίσεων. Ενδεχόμενα λάθη και παραλείψεις είναι αποκλειστική ευθύνη του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή.

Ο Συντονιστής

Ιωάννης Τσουκαλάς

Τα μέλη της Επιστημονικής Επιτροπής

Κωνσταντίνος Γκράβας

Άγγελος Κανάς

Πλούταρχος Σακελλάρης

Μαρίνα Σπαλιάρα

Σύνοψη

Οι πρώτες οικονομικές συνέπειες της κρίσης στην Μέση Ανατολή είναι ήδη ορατές τόσο στην ευρωπαϊκή όσο και στην ελληνική οικονομία. Παρότι η κρίση έχει εισέλθει σε φάση ύφεσης, η αβεβαιότητα παραμένει αυξημένη σε σχέση με το διεθνές εμπόριο, τις αγορές ενέργειας, την οικονομική ανάπτυξη και τον πληθωρισμό. Υπό αυτές τις συνθήκες, το Γραφείο αναθεωρεί οριακά προς τα κάτω τη βασική του εκτίμηση για τον ρυθμό ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας το 2026, στο 1,9%, από 2,0% στην Έκθεση του Μαρτίου 2026, με εύρος πρόβλεψης από 1,7% έως 2,1%.

Το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ) κατέγραψε αύξηση 2,0% το πρώτο τρίμηνο του 2026 σε σχέση με το πρώτο τρίμηνο του 2025 σύμφωνα με τα [προσωρινά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ](#), ενώ το αντίστοιχο [μέγεθος στην Ευρωζώνη](#) είναι 0,3%. Σε αυτή την επίδοση συνετέλεσαν η αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης (0,7%), η αύξηση των εξαγωγών αγαθών και υπηρεσιών (2,4% συνολικά, 3,1% για υπηρεσίες και 2,8% για αγαθά) και η αύξηση της δημόσιας κατανάλωσης (1,6%). Οι επενδύσεις παγίου κεφαλαίου αυξήθηκαν κατά 12,1% με αύξηση σε όλες τις συνιστώσες. Αρνητική για τον ρυθμό αύξησης του ΑΕΠ ήταν η συμβολή της αύξησης των εισαγωγών αγαθών και υπηρεσιών (0,5% συνολικά, αύξηση 3,2% για υπηρεσίες και μείωση 0,6% για αγαθά). Ο πληθωρισμός (ετήσια ποσοστιαία μεταβολή του Εναρμονισμένου Δείκτη Τιμών Καταναλωτή) σύμφωνα με τα στοιχεία της [ΕΛΣΤΑΤ](#) ανήλθε τον Μάιο του 2026 στο 4,9%, παραμένοντας αισθητά υψηλότερος από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης (3,2%). Όπως έχουμε επισημάνει και στην Έκθεση του Μαρτίου 2026, η επιμονή αυτής της απόκλισης εξακολουθεί να αποτελεί πηγή προβληματισμού, καθώς διαβρώνει τη διεθνή ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας και επιβαρύνει το Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών.

Σχετικά με τις δημοσιονομικές επιδόσεις, το επίσημο δημοσιονομικό αποτέλεσμα (ισοζύγιο) της Γενικής Κυβέρνησης για το 2025 σε όρους ESA 2010 διαμορφώθηκε στα 4.290 εκατ. ευρώ, ή 1,7% του ΑΕΠ. Το πρωτογενές αποτέλεσμα διαμορφώθηκε στα 12.131 εκατ. ευρώ, ή 4,9% του ΑΕΠ. Για το τετράμηνο Ιανουαρίου - Απριλίου 2026 το Ενοποιημένο Πρωτογενές Αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης με προσαρμογές καταγράφει πλεόνασμα 5.896 εκατ. ευρώ (2,3% του ΑΕΠ), αυξημένο κατά 962 εκατ. ευρώ σε σύγκριση με το αντίστοιχο τετράμηνο του 2025. Τα έσοδα από τον ΦΠΑ παρουσιάζουν αύξηση κατά 1.120 εκατ. ευρώ, οφειλόμενη εν μέρει στην σημαντική άνοδο των ταξιδιωτικών εισπράξεων και εν μέρει στην άνοδο της ιδιωτικής κατανάλωσης. Στην πλευρά των δαπανών του Κρατικού Προϋπολογισμού παρατηρείται αύξηση κατά 2.079 εκατ. ευρώ σε σύγκριση με το αντίστοιχο τετράμηνο του 2025, η οποία αποδίδεται στην αύξηση των πρωτογενών δαπανών κατά 1.841 εκατ. ευρώ και την αύξηση των δαπανών ΠΔΕ και ΤΑΑ κατά 327 εκατ. ευρώ.

Η παρούσα Έκθεση αφιερώνει ειδική ενότητα στο στεγαστικό πρόβλημα, το οποίο έχει αναδειχθεί σε κορυφαία πολιτική προτεραιότητα σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναγνωρίζει όλο και περισσότερο ότι η έλλειψη προσιτής στέγης υπονομεύει την κοινωνική συνοχή, την κινητικότητα του εργατικού δυναμικού και την ανταγωνιστικότητα των οικονομιών, και έχει εντάξει το ζήτημα στον πυρήνα του Ευρωπαϊκού Εξαμήνου (European Semester). Στην Ελλάδα, η έντονη αύξηση των τιμών κατοικιών τα τελευταία χρόνια, ιδίως στα μεγάλα αστικά κέντρα, συνδέεται συχνά με τη χαμηλή οικοδομική

δραστηριότητα και την περιορισμένη ανάκαμψη των επενδύσεων σε νέες κατοικίες μετά την κρίση χρέους. Η ερμηνεία αυτή είναι σημαντική, αλλά δεν αποτυπώνει πλήρως το πρόβλημα.

Πρόσφατο [ερευνητικό δοκίμιο του Γραφείου](#) δείχνει ότι, πέρα από την κατασκευή νέων κατοικιών, κρίσιμη σημασία έχει και ο βαθμός αξιοποίησης του υφιστάμενου οικιστικού αποθέματος. Το βασικό παράδοξο της ελληνικής αγοράς κατοικίας είναι ότι οι τιμές αυξάνονται έντονα, ενώ σημαντικό μέρος του οικιστικού αποθέματος παραμένει κενό. Σύμφωνα με την Απογραφή Πληθυσμού-Κατοικιών της ΕΛΣΤΑΤ, το 2021 οι κενές κατοικίες ανέρχονταν σε περίπου 2,28 εκατομμύρια, δηλαδή στο 34,5% του συνόλου των κατοικιών. Ωστόσο, μια κενή κατοικία δεν είναι απαραίτητα και διαθέσιμη στην αγορά. Νομικές ή κληρονομικές εκκρεμότητες, κακή κατάσταση, εποχική χρήση, γεωγραφική αναντιστοιχία με τη ζήτηση και άλλοι περιορισμοί μπορούν να εμποδίζουν την πραγματική αξιοποίησή της. Αποτυπώνοντας αυτή τη διάκριση, ο δείκτης αξιοποίησης του οικιστικού αποθέματος υποχώρησε από 73,2% το 2011 σε 72,5% το 2021, ενώ οι κενές κατοικίες που προσφέρονταν για ενοικίαση μειώθηκαν κατά 10,4% και αυτές προς πώληση κατά 33,1%.

Η διάκριση μεταξύ φυσικού αποθέματος κατοικιών και πραγματικά διαθέσιμης προσφοράς είναι κρίσιμη για την κατανόηση της ανόδου των τιμών. Το στεγαστικό πρόβλημα δεν είναι αποκλειστικά πρόβλημα ανεπαρκούς αριθμού κατοικιών, αλλά και πρόβλημα αξιοποίησης, κατανομής και λειτουργικής διαθεσιμότητας του υφιστάμενου αποθέματος. Για να ποσοτικοποιηθεί η σημασία αυτού του μηχανισμού, το προαναφερθέν πρόσφατο ερευνητικό δοκίμιο του Γραφείου χρησιμοποιεί ένα μακροοικονομικό υπόδειγμα γενικής ισορροπίας προσαρμοσμένο στην ελληνική οικονομία. Η ανάλυση βασίζεται σε σενάρια εργασίας με την επισήμανση ότι δεν αποτυπώνει ακριβείς προβλέψεις. Το υπόδειγμα απομονώνει τον μηχανισμό της μειωμένης αξιοποίησης του οικιστικού αποθέματος, διατηρώντας σταθερούς άλλους παράγοντες που επίσης επηρεάζουν τις τιμές, όπως το εισόδημα, το κόστος κατασκευής, οι τιμές γης, οι χρηματοδοτικές συνθήκες και η εξωτερική ζήτηση. Το Γραφείο εκτιμά ότι κατά την περίοδο 2018-2025 η μειωμένη πραγματική διαθεσιμότητα του υφιστάμενου αποθέματος συνδέεται με αύξηση των πραγματικών τιμών κατοικιών έως και 19,1%. Συμπληρωματικά, το ερευνητικό δοκίμιο εξετάζει ένα υποθετικό σενάριο σταδιακής επανεργασίας μη αξιοποιούμενων κατοικιών, προκειμένου να εκτιμηθεί η πιθανή επίδραση μιας αύξησης της πραγματικά διαθέσιμης προσφοράς κατοικιών στις τιμές. Στο σενάριο αυτό, το ποσοστό των κενών κατοικιών υποθέτουμε ότι επιστρέφει σταδιακά, σε ορίζοντα εξαιτίας, στα χαμηλότερα επίπεδα που είχαν καταγραφεί το 2001. Τα αποτελέσματα του υποδείγματος δείχνουν ότι μια τέτοια αύξηση της πραγματικής προσφοράς κατοικιών θα μπορούσε να ασκήσει σημαντική πίεση στις πραγματικές τιμές προς τα κάτω, οδηγώντας σε μείωσή τους κατά περίπου 15,5%-24,6%, ανάλογα με τις επιμέρους υποθέσεις της προσομοίωσης. Τα ευρήματα αυτά υπογραμμίζουν ότι το στεγαστικό πρόβλημα δεν είναι αποκλειστικά ζήτημα ανεπαρκούς νέας οικοδομικής δραστηριότητας, αλλά και ζήτημα αξιοποίησης, κατανομής και λειτουργικής διαθεσιμότητας του υφιστάμενου αποθέματος. Προς αυτή την κατεύθυνση, το Γραφείο αναδεικνύει ως κρίσιμες παρεμβάσεις την επιτάχυνση επίλυσης κληρονομικών και κτηματολογικών εκκρεμοτήτων, την παροχή φορολογικών κινήτρων για μακροχρόνιες μισθώσεις, τη στοχευμένη ρύθμιση των βραχυχρόνιων μισθώσεων σε περιοχές υψηλής πίεσης, την στήριξη ανακαινίσεων υπό όρους επανένταξης στη μακροχρόνια αγορά και συμπληρωματικές επενδύσεις, με σύμπραξη δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, σε κοινωνική και προσιτή κατοικία.

Στο πλαίσιο του Εαρινού Πακέτου 2026, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή αναγνωρίζει τη σημαντική πρόοδο της ελληνικής οικονομίας. Η Ελλάδα κατέγραψε την περίοδο 2023-2025 ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης 2,1%,

υπερδιπλάσιο του μέσου όρου της ΕΕ, ενώ η ανεργία έχει υποχωρήσει σε επίπεδα χαμηλότερα από εκείνα του 2008. Παράλληλα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επισημαίνει ότι η Ελλάδα δεν αντιμετωπίζει πλέον μακροοικονομικές ανισορροπίες, με τα δημοσιονομικά πλεονάσματα και την ισχυρή ανάπτυξη να συνεισφέρουν στη σταδιακή αποκλιμάκωση του δημόσιου χρέους. Η χώρα συγκαταλέγεται επίσης μεταξύ των πέντε κρατών-μελών με τον υψηλότερο ρυθμό απορρόφησης πόρων από το Ταμείο Συνοχής, ενώ οι πόροι του ΤΑΑ εκτιμάται ότι έχουν συμβάλει σωρευτικά στην αύξηση του ΑΕΠ κατά σχεδόν 4,5% σε σχέση με το σενάριο μη ύπαρξής τους.

Παρά τη θετική αυτή εικόνα, παραμένουν σημαντικές διαρθρωτικές προκλήσεις. Η παραγωγικότητα εργασίας εξακολουθεί να υπολείπεται σημαντικά του ευρωπαϊκού μέσου όρου, ενώ η οικονομία συνεχίζει να στηρίζεται σε κλάδους χαμηλής προστιθέμενης αξίας και σε μικρομεσαίες επιχειρήσεις με περιορισμένες δυνατότητες καινοτομίας, έρευνας και εξαγωγών. Το έλλειμμα του Ισοζυγίου Τρεχουσών Συναλλαγών αντανακλά επίμονες αδυναμίες ανταγωνιστικότητας, ενώ το κενό δεξιοτήτων παραμένει εμπόδιο για την παραγωγικότητα και τις επενδύσεις. Παρά την επιτάχυνση των επενδύσεων παγίου κεφαλαίου τα τελευταία χρόνια, το επενδυτικό κενό έναντι της Ευρωζώνης δεν επιτρέπει εφησυχασμό.

Μετά την ολοκλήρωση του ΤΑΑ, η αξιοποίηση όλων των διαθέσιμων ευρωπαϊκών πόρων, και συμπληρωματικά η προσέλκυση εναλλακτικών τρόπων χρηματοδότησης για επενδύσεις σε τεχνολογίες αιχμής, καθίσταται κρίσιμη. Η επιτάχυνση της απονομής δικαιοσύνης και η ενίσχυση του ανταγωνισμού στις αγορές παραμένουν, σύμφωνα με την Επιτροπή, μείζονες προτεραιότητες για τη διατήρηση της αναπτυξιακής δυναμικής. Η δημοσιονομική σταθερότητα και η προβλεψιμότητα της οικονομικής πολιτικής αποτελούν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα για την ελληνική οικονομία, ιδιαίτερα σε ένα ασταθές διεθνές γεωοικονομικό περιβάλλον, και είναι απαραίτητη προϋπόθεση για την προσέλκυση επενδύσεων.

Η διεύρυνση της φορολογικής βάσης μέσω της ενίσχυσης της φορολογικής συμμόρφωσης παραμένει εξίσου σημαντική για τη δημιουργία δημοσιονομικού χώρου. Η θέση του Γραφείου, όπως έχει διατυπωθεί και σε προηγούμενες εκθέσεις, είναι ότι ο πρόσθετος δημοσιονομικός χώρος θα πρέπει να αξιοποιείται με σύνεση και να κατευθύνεται κατά προτεραιότητα σε πολιτικές που ενισχύουν τη μακροπρόθεσμη αναπτυξιακή δυναμική της χώρας. Τέτοιες πολιτικές περιλαμβάνουν τη μείωση του κόστους της μισθωτής εργασίας, ώστε να ενισχυθούν τα κίνητρα συμμετοχής στην αγορά εργασίας, καθώς και φορολογικά κίνητρα για την επιτάχυνση αποσβέσεων επενδυτικών σχεδίων σε κλάδους υψηλής προστιθέμενης αξίας με εξαγωγικές προοπτικές. Οι παρεμβάσεις αυτές μπορούν, συνδυαστικά, να συμβάλουν στην αντιμετώπιση δύο βασικών διαρθρωτικών αδυναμιών της ελληνικής οικονομίας: της χαμηλής παραγωγικότητας εργασίας και της εξάρτησης από κλάδους χαμηλής προστιθέμενης αξίας.

Summary

The real consequences of the crisis in the Middle East are already visible in both the European and the Greek economies. Although the crisis has entered a phase of de-escalation, uncertainty remains elevated with respect to international trade, energy markets, economic growth and inflation. Under these conditions, the Office has marginally revised downward its baseline estimate for the growth rate of the Greek economy in 2026 to 1.9%, from 2.0% in the March 2026 Report, with a forecast range of 1.7% to 2.1%.

Gross Domestic Product (GDP) increased by 2.0% year-on-year in the first quarter of 2026, according to the [provisional data of ELSTAT](#), while the corresponding [figure for the Eurozone](#) was 0.3%. This performance was supported by increases in private consumption (0.7%), exports of goods and services (2.4% overall, 3.1% for services and 2.8% for goods), and public consumption (1.6%). Gross fixed capital formation rose by 12.1%, with growth recorded across all its components. By contrast, the increase in imports of goods and services had a negative contribution to GDP growth (0.5% overall, with services increasing by 3.2% and goods decreasing by 0.6%). Inflation, measured as the annual percentage change in the Harmonised Index of Consumer Prices, stood at 4.9% in May 2026 according to [ELSTAT](#) data, remaining significantly above the euro area average of 3.2%. As noted in the March 2026 Report, the persistence of this inflation differential remains a source of concern, as it erodes the international competitiveness of the Greek economy and weighs on the current account balance.

Turning to fiscal developments, Greece recorded an official General Government balance, in ESA 2010 terms, of 4,290 million euros, or 1.7% of GDP, for 2025. The primary balance amounted to 12,131 million euros, or 4.9% of GDP. During the period January–April 2026, the adjusted Consolidated General Government Primary Balance recorded a surplus of 5,896 million euros (2.3% of GDP), 962 million higher than in the corresponding period of 2025. VAT revenues increased by 1,120 million euros, reflecting both the significant rise in travel receipts and an increase in private consumption. On the expenditure side of the State Budget, expenditure increased by 2,079 million euros compared to the corresponding period of 2025, reflecting increases in primary expenditure of 1,841 million euros and expenditure under the Public Investment Programme and Recovery and Resilience Facility (RRF) of 327 million euros.

The present Report devotes a special section to the housing crisis, which has emerged as a major policy priority at the European level. The European Commission increasingly recognises that the shortage of affordable housing undermines social cohesion, labour mobility and European competitiveness, and has placed the issue at the centre of the European Semester. In Greece, the sharp rise in house prices in recent years, particularly in large urban centres, is often associated with low construction activity and the limited recovery in investment in new housing following the sovereign debt crisis. While this explanation is important, it does not fully capture the nature of the problem.

A recent [working paper](#) by the Office shows that, beyond the construction of new dwellings, the extent to which the existing housing stock is utilised is also of critical importance. The central paradox of

the Greek housing market is that house prices have been rising sharply while a significant share of the housing stock remains vacant. According to ELSTAT's Population and Housing Census, vacant dwellings in 2021 amounted to approximately 2.28 million, corresponding to 34.5% of the total housing stock. However, a vacant dwelling is not necessarily available on the market. Legal or inheritance-related complications, poor physical condition, seasonal use, geographical mismatch with demand and other constraints may prevent its effective utilisation. Reflecting this distinction, the housing stock utilisation rate declined from 73.2% in 2011 to 72.5% in 2021, while vacant dwellings offered for rent decreased by 10.4% and those offered for sale by 33.1%.

The distinction between the physical housing stock and the supply that is actually available on the market is critical for understanding the rise in house prices. The housing problem is not solely a matter of an insufficient number of dwellings; it is also a matter of utilisation, allocation and the functional availability of the existing stock.

To quantify the importance of this mechanism, the aforementioned working paper uses a macroeconomic general equilibrium model calibrated to the Greek economy. The analysis is based on working scenarios and should not be interpreted as providing precise forecasts. The model isolates the mechanism of reduced utilisation of the housing stock, while holding constant other determinants of house prices such as income, construction costs, land prices, financing conditions and external demand.

The analysis shows that, over the period 2018–2025, the reduced effective availability of the existing housing stock is associated with an increase in real house prices of up to 19.1%. In addition, the paper examines a hypothetical scenario of gradually reactivating underutilised dwellings, in order to assess the potential effect of an increase in the effectively available housing supply on prices. In this scenario, the share of vacant dwellings is assumed to gradually return, over a six-year horizon, to the lowest levels recorded in 2001. The model results indicate that such an increase in the effective supply of housing could exert significant downward pressure on real house prices, leading to a decline of approximately 15.5%–24.6%, depending on the specific assumptions of the simulation.

These findings underline that addressing the housing problem requires policies that not only increase construction, but also the effective availability of the existing housing stock. The Office identifies several critical interventions: the acceleration of procedures for resolving inheritance and cadastral pending issues, the provision of tax incentives for long-term rentals, the targeted regulation of short-term rentals in high-pressure areas, support for renovations conditional on the reintegration of dwellings into the long-term rental market, and complementary public-private partnership investments in social and affordable housing.

In the context of the 2026 Spring Package, the European Commission recognises the significant progress achieved by the Greek economy. Over the period 2023–2025, Greece recorded an annual growth rate of 2.1%, more than twice the EU average, while unemployment has fallen to levels below those recorded in 2008. At the same time, the European Commission notes that Greece is no longer experiencing macroeconomic imbalances, as fiscal surpluses and strong growth contribute to the gradual reduction of public debt. The country is also among the five Member States with the highest absorption rate of Cohesion Fund resources, while Recovery and Resilience Facility funds are estimated to have contributed to an increase in GDP of almost 4.5% relative to a no-RRF scenario.

However, the 2026 Spring Package also identifies a number of significant structural challenges. Labour productivity stands at 54.6% of the European average, while the economy remains reliant on low value-added sectors and on small and medium-sized enterprises with limited capacity for innovation, RD and exports. The current account deficit, which reached 5.7% of GDP in 2025, reflects persistent weaknesses in competitiveness, while the skills gap — with 80% of firms reporting difficulties in finding appropriately trained personnel — continues to constrain productivity and investment. Although gross fixed capital formation has accelerated in recent years, the investment gap vis-à-vis the Eurozone remains a priority for further convergence.

Following the completion of the Recovery and Resilience Facility, the effective use of all available European resources will become critical, complemented by the mobilisation of alternative sources of financing for investment in cutting-edge technologies. According to the Commission, reducing delays in the judicial system and strengthening competition in markets remain major priorities for preserving growth momentum. Fiscal stability and the predictability of economic policy constitute competitive advantages for the Greek economy, particularly in an unstable global geoeconomic environment, and are essential preconditions for attracting investment.

Broadening the tax base through stronger tax compliance remains equally important for creating fiscal space. The Office reiterates its position that any additional fiscal space arising from a broader tax base should be deployed prudently, with emphasis on measures that strengthen the country's long-term growth potential. Such policies include reducing the cost of labour in order to strengthen incentives for labour market participation, as well as tax incentives for accelerated depreciation of investment projects in high value-added sectors with export potential. Taken together, these interventions can help address two key structural weaknesses of the Greek economy: low labour productivity and dependence on low value-added sectors.

1. Μακροοικονομικό Περιβάλλον και Προοπτικές

1.1. Διεθνείς και ευρωπαϊκές εξελίξεις

Με τη σύγκρουση στη Μέση Ανατολή να έχει εισέλθει σε φάση ύφεσης μετά από διπλωματικές πρωτοβουλίες για υπογραφή συμφωνίας μεταξύ των εμπλεκόμενων μερών, η κατάσταση στα Στενά του Ορμούζ παραμένει ιδιαίτερα αβέβαιη, με συνέπεια τον συνεχιζόμενο προβληματισμό στις ενεργειακές αγορές παρά την αποκλιμάκωση των τιμών των πετρελαίου. Οι πρόσφατες διελεύσεις που πραγματοποιούνται από τα Στενά, παρά το ότι είναι σχετικά αυξημένες, επηρεάζονται από υψηλή επιχειρησιακή αβεβαιότητα. Παράλληλα, το σενάριο επιβολής ενός 'τέλους θαλάσσιων υπηρεσιών' ('διόδια') ενδέχεται, εάν τελικά επαληθευτεί, να επηρεάσει το μελλοντικό ενεργειακό κόστος. Τέλος, μια συνεχιζόμενη αποκλιμάκωση στις παρούσες τιμές πετρελαίου θα δώσει κίνητρο για αναπλήρωση των χρησιμοποιηθέντων εμπορικών και στρατηγικών αποθεμάτων ('αποθεματοποίηση'), με πιθανές επιπτώσεις τουλάχιστον στην ανάσχεση της παρούσας πτωτικής τάσης της τιμής του πετρελαίου (αν όχι στην αναστροφή της) μετά το καλοκαίρι. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο γενικευμένης οικονομικής, πολιτικής, γεωπολιτικής, και εμπορικής αβεβαιότητας, και σε ό,τι αφορά την Ευρωζώνη και την Ελλάδα, η ΕΚΤ αύξησε στις 11 Ιουνίου 2026 τα τρία βασικά επιτόκια της κατά 25 μονάδες βάσης. Η διαμόρφωση αυτής της νομισματικής πολιτικής προέρχεται από τρεις συνιστώσες: τις πιέσεις στον πληθωρισμό από τις αβεβαιότητες που αναφέρθηκαν παραπάνω για τα Στενά και τη διεθνή ναυσιπλοΐα, το πώς οι πιέσεις αυτές θα εξελιχθούν στην Ευρωζώνη σε μεσοπρόθεσμο διάστημα (πληθωριστικές προσδοκίες), και τον στόχο πληθωρισμού του 2% για το μεσοπρόθεσμο διάστημα.

Η νέα ενεργειακή διαταραχή διαφέρει, ωστόσο, από εκείνη που ακολούθησε μετά την έναρξη του πολέμου στην Ουκρανία. Η προηγούμενη κρίση προήλθε κυρίως από τον περιορισμό της ροής ρωσικού φυσικού αερίου προς την Ευρώπη, σε μια περίοδο κατά την οποία η Ευρωπαϊκή Ένωση εξαρτιόταν σε μεγάλο βαθμό από αγωγούς σταθερής κατεύθυνσης και είχε περιορισμένες δυνατότητες άμεσης υποκατάστασης. Αντίθετα, η τρέχουσα διαταραχή μεταδίδεται κυρίως μέσω διεθνώς εμπορεύσιμων ενεργειακών αγαθών, όπως το πετρέλαιο και το υγροποιημένο φυσικό αέριο, με αποτέλεσμα οι επιπτώσεις να διαχέονται ευρύτερα στην παγκόσμια οικονομία. Επιπλέον, η Ευρωπαϊκή οικονομία εισέρχεται στη νέα κρίση με χαμηλότερη εξάρτηση από τα ορυκτά καύσιμα, λόγω της αύξησης της παραγωγής από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και της βελτίωσης της ενεργειακής αποδοτικότητας

νοικοκυριών και επιχειρήσεων. Υπό την προϋπόθεση σχετικά γρήγορης, έστω και μερικής, ομαλοποίησης των συνθηκών προσφοράς, η επίπτωση στην ανάπτυξη αναμένεται να είναι ηπιότερη από εκείνη της ενεργειακής κρίσης του 2021-2022, ενώ λόγω της αναμενόμενης συμφωνίας η πιθανότητα για παρατεταμένες διαταραχές είναι μάλλον μικρή.

Ο ΟΟΣΑ, στην πρόσφατη [έκθεση του Ιουνίου 2026](#), δίνει έμφαση στην εξαιρετικά υψηλή αβεβαιότητα και παρουσιάζει δύο εναλλακτικά σενάρια. Στο βασικό σενάριο της χρονικά περιορισμένης διαταραχής, όπου η παραγωγή και οι εξαγωγές ενέργειας από τις οικονομίες του Κόλπου αρχίζουν να ομαλοποιούνται από το τρίτο τρίμηνο του 2026, η παγκόσμια ανάπτυξη προβλέπεται να επιβραδυνθεί από 3,4% το 2025 σε 2,8% το 2026 και να ανακάμψει στο 3,1% το 2027. Η ανάπτυξη στις Ηνωμένες Πολιτείες αναμένεται να διαμορφωθεί στο 2,0% το 2026 και στο 1,8% το 2027, ενώ στην Ευρωζώνη προβλέπεται επιβράδυνση στο 0,8% το 2026 και ανάκαμψη στο 1,2% το 2027. Στην Κίνα, ο ρυθμός μεγέθυνσης αναμένεται να υποχωρήσει στο 4,5% το 2026 και στο 4,3% το 2027. Ο ΟΟΣΑ εκτιμά επίσης ότι ο πληθωρισμός στις χώρες του G20 θα αυξηθεί στο 4,0% το 2026 από 3,4% το 2025, πριν υποχωρήσει στο 3,1% το 2027. Σε περίπτωση παρατεταμένης διαταραχής, με τις διαταραχές στην προσφορά να διατηρούνται έως το δεύτερο εξάμηνο του 2027, η παγκόσμια ανάπτυξη θα μπορούσε να περιοριστεί σημαντικά, στο 2,1% το 2026 και στο 1,8% το 2027, με ταυτόχρονα υψηλότερες πληθωριστικές πιέσεις.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στις [Εαρινές Προβλέψεις του Μαΐου 2026](#), υποβάθμισε τις προοπτικές ανάπτυξης της Ευρωζώνης, αποδίδοντας την αναθεώρηση στη νέα ενεργειακή διαταραχή. Σύμφωνα με τις προβλέψεις, ο ρυθμός ανάπτυξης της Ευρωζώνης αναμένεται να επιβραδυνθεί από 1,4% το 2025 σε 0,9% το 2026, δηλαδή κατά 0,5 ποσοστιαίες μονάδες. Σε σχέση με τις Φθινοπωρινές Προβλέψεις του 2025, η εκτίμηση για το 2026 είναι χαμηλότερη κατά 0,3 ποσοστιαίες μονάδες, ενώ για το 2027 προβλέπεται μερική ανάκαμψη στο 1,2%. Παράλληλα, ο πληθωρισμός αναμένεται να αυξηθεί στο 3,0% το 2026, από 1,9% στην προηγούμενη πρόβλεψη, και να υποχωρήσει στο 2,3% το 2027. Οι προβλέψεις αυτές βασίζονται στην υπόθεση ότι οι διεθνείς τιμές ενέργειας θα κορυφωθούν εντός του 2026 και θα αποκλιμακωθούν σταδιακά, παραμένοντας όμως υψηλότερα από τα προ της σύγκρουσης επίπεδα έως το τέλος του 2027.

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο, στην [έκθεση World Economic Outlook του Απριλίου 2026](#), προβλέπει ότι, υπό την υπόθεση σχετικά βραχύβιας σύγκρουσης, η παγκόσμια ανάπτυξη θα διαμορφωθεί στο 3,1% το 2026 και στο 3,2% το 2027, έναντι 3,3% και 3,2% αντίστοιχα στην έκθεση του Ιανουαρίου 2026. Η μικρή σχετικά

αναθεώρηση προς τα κάτω για το 2026 αντανακλά το γεγονός ότι οι αρνητικές επιδράσεις της σύγκρουσης αντισταθμίζονται εν μέρει από ευνοϊκούς παράγοντες, όπως οι χαμηλότεροι από ό,τι είχε αρχικά εκτιμηθεί δασμοί, η προϋπάρχουσα στήριξη από την οικονομική πολιτική και η ισχυρότερη του αναμενομένου δυναμική της οικονομικής δραστηριότητας στο τέλος του 2025 και στις αρχές του 2026. Ωστόσο, το ΔΝΤ επισημαίνει ότι οι τιμές των ενεργειακών εμπορευμάτων αναμένεται να αυξηθούν κατά 19% το 2026, σε αντίθεση με τη μικρή μείωση που προβλεπόταν τον Οκτώβριο του 2025, ενώ οι τιμές του πετρελαίου εκτιμάται ότι θα αυξηθούν κατά 21,4%, με τη μέση τιμή του πετρελαίου να διαμορφώνεται περίπου στα 82 δολάρια το βαρέλι. Οι τιμές του φυσικού αερίου και των τροφίμων αναμένεται επίσης να επηρεαστούν δυσμενώς, λόγω υψηλότερου κόστους ενέργειας, λιπασμάτων, μεταφορών και διαταραχών στις θαλάσσιες διαδρομές.

Συνολικά, οι μακροοικονομικές προοπτικές παραμένουν αβέβαιες τόσο σε παγκόσμιο όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η ταχύτητα αποκατάστασης των ενεργειακών υποδομών και των εμπορικών ροών, καθώς και ο βαθμός μετάδοσης των αυξημένων τιμών ενέργειας στον υποκείμενο πληθωρισμό, θα καθορίσουν την ένταση των επιπτώσεων στην οικονομική δραστηριότητα. Σε αυτό το περιβάλλον, οι παρεμβάσεις δημοσιονομικής πολιτικής θα πρέπει να είναι στοχευμένες και προσωρινές, ώστε να στηρίζουν τα ευάλωτα νοικοκυριά και τις επιχειρήσεις που πλήττονται περισσότερο, χωρίς να αποδυναμώνουν τα κίνητρα εξοικονόμησης ενέργειας και χωρίς να επιβαρύνουν μόνιμα τα δημόσια οικονομικά. Παράλληλα, η περαιτέρω ενίσχυση της ενεργειακής διαφοροποίησης, της ενεργειακής αποδοτικότητας και της ανθεκτικότητας των εφοδιαστικών αλυσίδων αποκτά ακόμη μεγαλύτερη σημασία.

Διεθνές Μακροοικονομικό Περιβάλλον και Προοπτικές

Η σύγκρουση στη Μέση Ανατολή αποτέλεσε τον κυρίαρχο εξωγενή κλονισμό για την παγκόσμια οικονομία στις αρχές του 2026. Οι διαταραχές στις ενεργειακές αγορές —κυρίως μέσω των Στενών του Ορμούζ— επιτάχυναν τον πληθωρισμό και επιβράδυναν την ανάπτυξη σε παγκόσμιο και ευρωπαϊκό επίπεδο. Σε σχέση με την ενεργειακή κρίση του 2021–2022, η τρέχουσα διαταραχή εκτιμάται ως ηπιότερη, λόγω της μειωμένης ευρωπαϊκής εξάρτησης από ορυκτά καύσιμα και της διάχυσής της μέσω διεθνώς εμπορεύσιμων αγαθών. Με τη διαφανόμενη αποκλιμάκωση, οι προβλέψεις των διεθνών οργανισμών (ΟΟΣΑ, ΔΝΤ, Ευρωπαϊκή Επιτροπή) συγκλίνουν σε επιβράδυνση της ανάπτυξης για το 2026 και μερική ανάκαμψη το 2027, υπό την προϋπόθεση σχετικά ταχείας ομαλοποίησης των αγορών ενέργειας. Η αβεβαιότητα παραμένει υψηλή, ενώ οι δημοσιονομικές παρεμβάσεις συστήνεται να είναι στοχευμένες και προσωρινές.

1.2. Εγχώριες εξελίξεις

ΑΕΠ και συνιστώσες

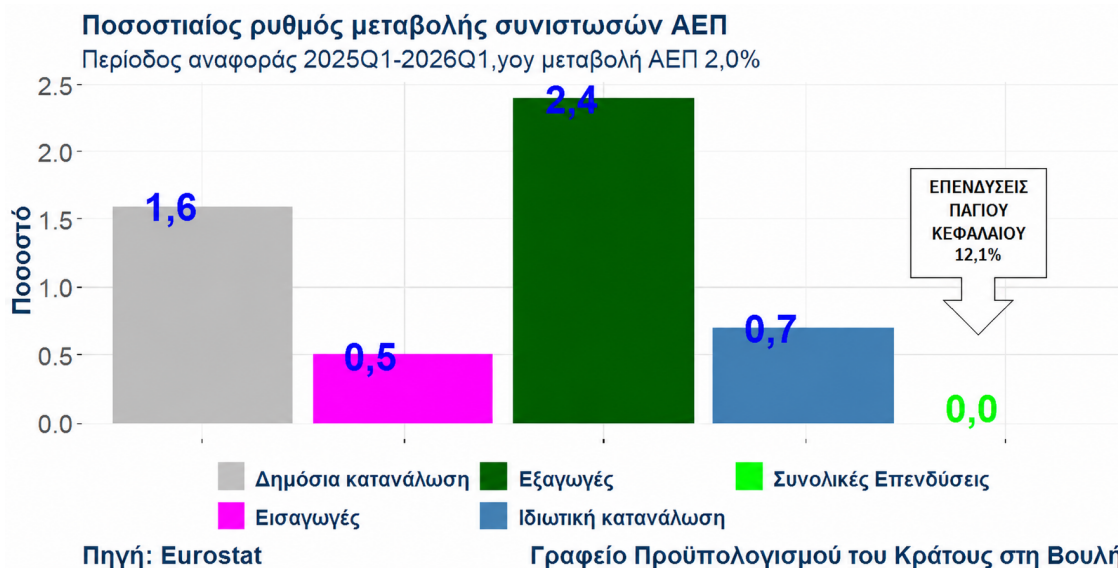
Η Ελληνική οικονομία συνεχίζει την ανοδική της πορεία το πρώτο τρίμηνο του 2026. Πιο συγκεκριμένα, σύμφωνα με τα προσωρινά στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ για το πρώτο τρίμηνο του 2026, το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ) παρουσίασε αύξηση 2,0% σε σχέση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025 (έναντι αύξησης κατά 0,3% στην Ευρωζώνη). Η αύξηση της οικονομικής δραστηριότητας, για το πρώτο τρίμηνο του 2026 σε σχέση με το πρώτο τρίμηνο του 2025, στηρίχθηκε στην αύξηση της ιδιωτικής κατανάλωσης (0,7%), της δημόσιας κατανάλωσης (1,6%) και των εξαγωγών αγαθών και υπηρεσιών (2,4% συνολικά, 3,1% για τις υπηρεσίες και 2,8% για τα αγαθά). Αρνητική ήταν η επίδραση των εισαγωγών αγαθών και υπηρεσιών (αύξηση 0,5% συνολικά, 3,2% στις υπηρεσίες και μείωση 0,6% στα αγαθά). **Στο σκέλος των επενδύσεων, η σημαντική αύξηση των επενδύσεων παγίου κεφαλαίου κατά 12,1%, αντισταθμίστηκε από τη μείωση του εξαιρετικά ευμετάβλητου μεγέθους των αποθεμάτων.¹**

Η ανάλυση των συνιστωσών σε όρους συμβολής στην ετήσια μεταβολή του πραγματικού ΑΕΠ επιβεβαιώνει ότι η αύξηση κατά 2,0% το πρώτο τρίμηνο του 2026 προήλθε κυρίως από τις επενδύσεις παγίου κεφαλαίου, οι οποίες συνέβαλαν κατά 2,0 ποσοστιαίες μονάδες. Θετική, αλλά πιο περιορισμένη, ήταν η συμβολή της ιδιωτικής κατανάλωσης κατά 0,5 ποσοστιαίες μονάδες και της δημόσιας κατανάλωσης κατά 0,3 ποσοστιαίες μονάδες. Οι καθαρές εξαγωγές συνέβαλαν επίσης θετικά, κατά 0,6 ποσοστιαίες μονάδες, καθώς η θετική συμβολή των εξαγωγών κατά 0,8 ποσοστιαίες μονάδες υπεραντιστάθμισε την αρνητική συμβολή των εισαγωγών κατά 0,2 ποσοστιαίες μονάδες. Αντίθετα, η μεταβολή των αποθεμάτων αφαίρεσε 2,0 ποσοστιαίες μονάδες από την αύξηση του ΑΕΠ, αντισταθμίζοντας σχεδόν πλήρως τη θετική επίδραση των επενδύσεων παγίου κεφαλαίου. Συνεπώς, η εικόνα του πρώτου τριμήνου δείχνει ότι η υποκείμενη δυναμική της ζήτησης παρέμεινε θετική, με βασικό μοχλό τις επενδύσεις παγίου κεφαλαίου, ενώ η αρνητική επίδραση των αποθεμάτων περιόρισε σημαντικά τον τελικό ρυθμό μεγέθυνσης.

Οι επενδύσεις παγίου κεφαλαίου, που προσθέτουν στο παραγωγικό δυναμικό της οικονομίας, αυξήθηκαν κατά

¹Σε αυτό συμβάλλει και ο τρόπος υπολογισμού του ΑΕΠ, το οποίο, σύμφωνα με το πρότυπο ESA 2010, στους τριμηνιαίους λογαριασμούς εκτιμάται αρχικά από την πλευρά της παραγωγής. Σε αυτήν τη φάση του υπολογισμού, η μεταβολή των αποθεμάτων προκύπτει ως στατιστικό υπόλοιπο από τη διαφορά μεταξύ δύο εκτιμήσεων του ΑΕΠ: από την πλευρά της παραγωγής και από την πλευρά της δαπάνης (κατανάλωση, καθαρές εξαγωγές και επενδύσεις). Τον Οκτώβριο κάθε έτους όταν γίνονται διαθέσιμα όλα τα στοιχεία για την τελική εκτίμηση των συνιστωσών της δαπάνης του ΑΕΠ αντίστοιχα κατανέμονται και τα αποθέματα ανά προϊόν, και έτσι προκύπτει το αναθεωρημένο ΑΕΠ του προηγούμενου έτους.

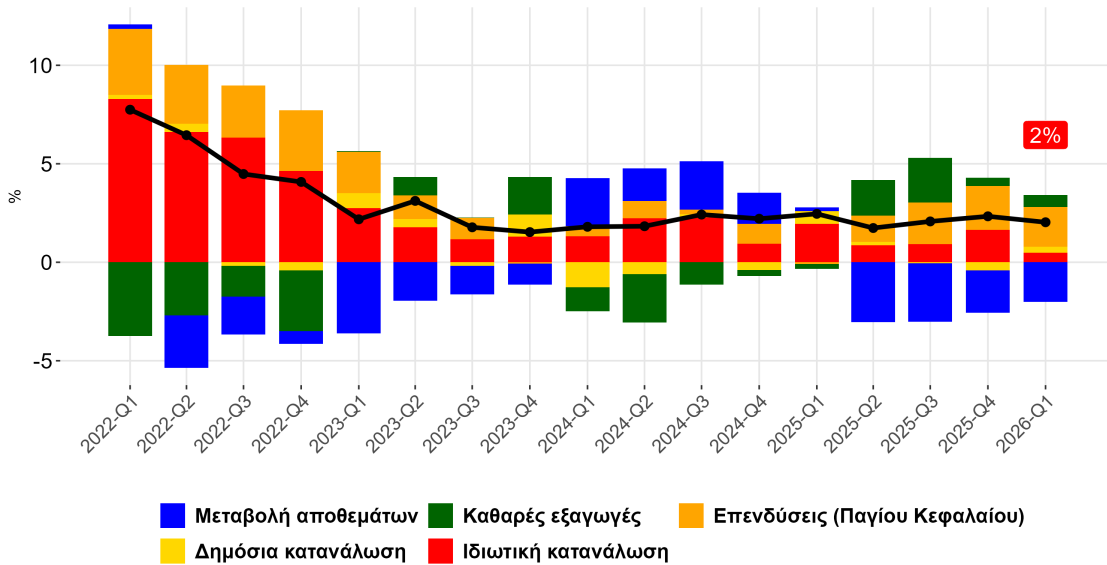
12,1%.² Η αύξηση των επενδύσεων παγίου κεφαλαίου προήλθε από την αυξημένη δαπάνη στις περισσότερες βασικές κατηγορίες που τις απαρτίζουν. Συγκεκριμένα, στην αυξημένη δαπάνη για κατοικίες κατά 15,0%, για άλλες κατασκευές (κτίρια και δομές πλην κατοικιών) κατά 18,1%, για μηχανολογικό και μεταφορικό εξοπλισμό κατά 13,4% (15,3% ο μεταφορικός εξοπλισμός, 2,9% ο εξοπλισμός τεχνολογίας πληροφορικής και επικοινωνίας και 16,2% ο μηχανολογικός εξοπλισμός και οπτικά συστήματα) και για αγροτικά και άλλα προϊόντα κατά 2,6% (τα άλλα προϊόντα που αφορούν δαπάνες για προϊόντα πνευματικής ιδιοκτησίας αυξήθηκαν κατά 2,6%, ενώ τα αγροτικά προϊόντα μειώθηκαν κατά 1,7%).

² Η αύξηση των επενδύσεων παγίου κεφαλαίου σημαίνει ότι η πραγματική (αλλά άγνωστη με βάση τα προσωρινά διαθέσιμα στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ) συνεισφορά της μεταβολής των αποθεμάτων θα είναι αρνητική, καθότι η πραγματική αύξηση των συνολικών επενδύσεων είναι το άθροισμα των επιμέρους πραγματικών αυξήσεων των επενδύσεων παγίου κεφαλαίου και της μεταβολής των αποθεμάτων σταθμισμένα ένα στο μερίδιό τους στις συνολικές επενδύσεις.

Ρυθμός μεγέθυνσης του ΑΕΠ και συμβολή των βασικών συνιστωσών

Ετήσια συνεισφορά από το 2022-Q1

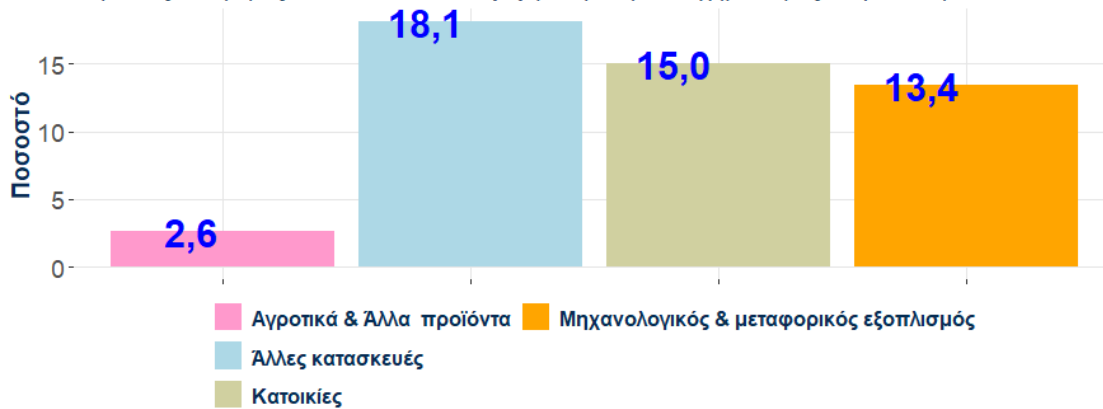

Πηγή: Eurostat

Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή

Ποσοστιαίος ρυθμός μεταβολής συνιστωσών Ακαθάριστου Σχηματισμού Παγίου Κεφαλαίου

Περίοδος αναφοράς 2025Q1-2026Q1, γογ μεταβολή Ακ. Σχηματισμός Παγίου Κεφαλαίου 12,1%

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ

Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή

1.3. Προβλέψεις ΑΕΠ για το 2026

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή στις [Εαρινές Προβλέψεις](#) για την Ελλάδα εκτίμησε τη μεγέθυνση στο 1,8% για το 2026 και στο 1,6% για το 2027 (από 2,2% το 2026 και 1,7% για το 2027 στις Φθινοπωρινές Προβλέψεις), ενώ

το ΔΑΝΤ, στην πρόσφατη έκθεση του (Απρίλιος 2026) διατήρησε την πρόβλεψη για την μεγέθυνση του ΑΕΠ σταθερή στο 1,8% για το 2026 και για το 2027 διαμορφώθηκε στο 1,7%. Ο ΟΟΣΑ (Ιούνιος 2026) αναθεώρησε προς τα κάτω τις προοπτικές, για το τρέχον έτος, με την εκτίμηση για την ανάπτυξη να έχει διαμορφωθεί στο 1,9% για το 2026 (από 2,2% στις προβλέψεις Δεκεμβρίου) ενώ για το 2027 η πρόβλεψη διαμορφώνεται στο 2,0% (από 1,8% στις προβλέψεις Δεκεμβρίου). Οι προβλέψεις των τριών οργανισμών βρίσκονται αρκετά κοντά μεταξύ τους όπως φαίνεται και από το παρακάτω διάγραμμα.

Το Υπουργείο Οικονομικών στην Ετήσια Έκθεση Προόδου για το 2026 εκτιμά την μεγέθυνση του ΑΕΠ στο 2,0%. Η Τράπεζα της Ελλάδος (Σημείωμα για την Ελληνική Οικονομία 19/6/2026) διατήρησε σταθερές τις προβλέψεις για το 2026 στο 1,9%, και αναθεώρησε ελαφρώς προς τα κάτω στο 1,9% για το 2027 (από 2,0%). Η βασική εκτίμηση του Γραφείου για τον ρυθμό μεγέθυνσης του ΑΕΠ για το 2026 αναθεωρήθηκε οριακά προς τα κάτω και διαμορφώνεται στο 1,9% (από 2,0% στην έκθεση του Μαρτίου 2026) με εύρος πρόβλεψης μεταξύ 1,7% και 2,1%. Το εύρος της αναθεωρημένης πρόβλεψης ενσωματώνει την υπόθεση για αποκλιμάκωση της τιμής πετρελαίου τύπου Brent κάτω από 90 δολάρια το βαρέλι, κατά μέσο όρο, για όλο το 2026, καθώς και την από την 11 Ιουνίου απόφαση της ΕΚΤ να αυξήσει τα βασικά της επιτόκια κατά 25 μονάδες βάσης.³ Παράλληλα με την παραπάνω πρόβλεψη, το Γραφείο έχει αναπτύξει και εφαρμόζει συμπληρωματική εσωτερική οικονομετρική μεθοδολογία, με τη μέση πρόβλεψη να διαμορφώνεται στο 1,7% (βλ. Πλαίσιο Α στην παρούσα Έκθεση).

³Η εκτίμηση του Γραφείου για τον ρυθμό μεγέθυνσης του ΑΕΠ παράγεται με το μακρο-οικονομετρικό υπόδειγμα του Oxford Economics και συμπληρώνεται με εσωτερική οικονομετρική μεθοδολογία.

Πλαίσιο Α: Νέο Οικονομετρικό Εργαλείο του Γραφείου για Βραχυχρόνια Πρόβλεψη του ΑΕΠ της Ελλάδας

Η βασική εκτίμηση του Γραφείου για τον ρυθμό ανάπτυξης του ΑΕΠ παράγεται με το μακρο-οικονομετρικό υπόδειγμα του Oxford Economics, το οποίο αποτελεί ένα ευρέως αναγνωρισμένο εργαλείο ανάλυσης και πρόβλεψης που χρησιμοποιείται από πλήθος διεθνών οργανισμών και κεντρικών τραπεζών. Παράλληλα, το Γραφείο έχει αναπτύξει και εφαρμόζει συμπληρωματική εσωτερική οικονομομετρική μεθοδολογία, με στόχο αφενός να αξιολογεί ανεξάρτητα τις εκτιμήσεις του εξωτερικού υποδείγματος και αφετέρου να ενισχύει την αναλυτική του αυτονομία. Η εσωτερική αυτή μεθοδολογία αξιοποιεί μεγάλο σύνολο δεδομένων για την ελληνική οικονομία και εφαρμόζει σύγχρονες οικονομομετρικές τεχνικές, οι οποίες περιγράφονται αναλυτικά στη συνέχεια. Διευκρινίζεται ότι η εσωτερική μεθοδολογία δεν υποκαθιστά το βασικό υπόδειγμα, αλλά χρησιμεύει ως ανεξάρτητο εργαλείο ελέγχου της αξιοπιστίας των εκτιμήσεών του. Ως νεοαναπτυχθείσα μεθοδολογία, η αποτίμηση της προβλεπτικής της ακρίβειας θα εμπλουτιστεί με την πάροδο του χρόνου.

Για να εκτιμηθεί το Γραφείο πόσο θα αναπτυχθεί η ελληνική οικονομία το 2026, χρησιμοποιεί στατιστικά υποδείγματα βραχυχρόνιας πρόβλεψης που αξιοποιούν μεγάλο αριθμό δεικτών — μακροοικονομικούς, δημοσιονομικούς, χρηματοπιστωτικούς και δείκτες οικονομικής συγκυρίας. Πριν χρησιμοποιηθούν, οι δείκτες «καθαρίζονται» από εποχικές διακυμάνσεις (π.χ. η τουριστική κίνηση που αυξάνεται κάθε καλοκαίρι) και μετασχηματίζονται ώστε να είναι συμβατοί με τις υποθέσεις των υποδειγμάτων.

Η εσωτερική μεθοδολογία βασίζεται σε δύο βασικά σύνολα δεδομένων. Το πρώτο περιλαμβάνει τριμηνιαίες μεταβλητές για την ελληνική οικονομία και καλύπτει την περίοδο 1995Q1–2026Q1, παρέχοντας έως 125 τριμηνιαίες παρατηρήσεις. Το δεύτερο περιλαμβάνει μηνιαίους δείκτες υψηλότερης συχνότητας και καλύπτει την περίοδο 1994M1–2026M5, δηλαδή 389 μηνιαίες παρατηρήσεις. Συνολικά, αξιοποιούνται 143 μεταβλητές, εκ των οποίων 109 τριμηνιαίες και 34 μηνιαίες.

Οι τριμηνιαίες μεταβλητές καλύπτουν διαφορετικές ομάδες πληροφόρησης, όπως δημοσιονομικά μεγέθη, εθνικούς λογαριασμούς, μεταβλητές της αγοράς εργασίας, χρηματοοικονομικούς δείκτες, στοιχεία του εξωτερικού τομέα, δείκτες εμπιστοσύνης, οικονομικού κλίματος και αβεβαιότητας. Το μηνιαίο σύνολο δεδομένων περιλαμβάνει κυρίως δείκτες τιμών, χρηματοοικονομικούς δείκτες και δείκτες ερευνών συγκυρίας, οι οποίοι παρέχουν πιο έγκαιρη πληροφόρηση για τις τρέχουσες μακροοικονομικές και χρηματοοικονομικές συνθήκες.

Το Γραφείο βασίζεται κυρίως σε υποδείγματα παραγόντων, που συνοψίζουν ένα μεγάλο σύνολο δεδομένων σε λίγες κοινές τάσεις. Η κύρια τεχνική που χρησιμοποιείται — γνωστή ως Three-Pass Regression Filter (3PRF) — εντοπίζει από αυτές τις τάσεις εκείνες που έχουν την υψηλότερη προβλεπτική αξία για το ΑΕΠ, αποφεύγοντας πληροφορία που απλώς «θορυβεί» χωρίς να βοηθά.

Τα αποτελέσματα συγκρίνονται με άλλα γνωστά στατιστικά υποδείγματα όπως τα υποδείγματα Partial Least Squares (PLS), Principal Component Analysis (PCA), Principal Quantile Regression (PQR), Quantile Factor Analysis (QFA) και Mixed-Frequency Three-Pass Regression Filter (MF-3PRF),^b καθώς και με απλούστερα υποδείγματα αναφοράς, όπως τα Διανυσματικά Αυτοπαλίνδρομα Υποδείγματα (Vector Autoregressions, VAR). Ο στόχος είναι να ελεγχθεί κατά πόσον η βασική μέθοδος υπερτερεί ή όχι έναντι των εναλλακτικών.

Οι προβλέψεις παράγονται τόσο με την άμεση μέθοδο (direct forecasting), δηλαδή με ξεχωριστή εξίσωση για κάθε ορίζοντα πρόβλεψης, όσο και με επαναληπτική μέθοδο (iterated forecasting), όπου ένα δυναμικό υπόδειγμα προβάλλεται διαδοχικά στο μέλλον.

Συνολικά, χρησιμοποιούνται επτά υποδείγματα και δύο στρατηγικές πρόβλεψης, δηλαδή παράγονται 14 επιμέρους προβλέψεις για τον ρυθμό μεταβολής του πραγματικού ΑΕΠ το 2026. Με βάση τις 14 αυτές προβλέψεις, το εκτιμώμενο εύρος για τον ρυθμό ανάπτυξης του πραγματικού ΑΕΠ το 2026 διαμορφώνεται από 1,3% έως 2,5%,

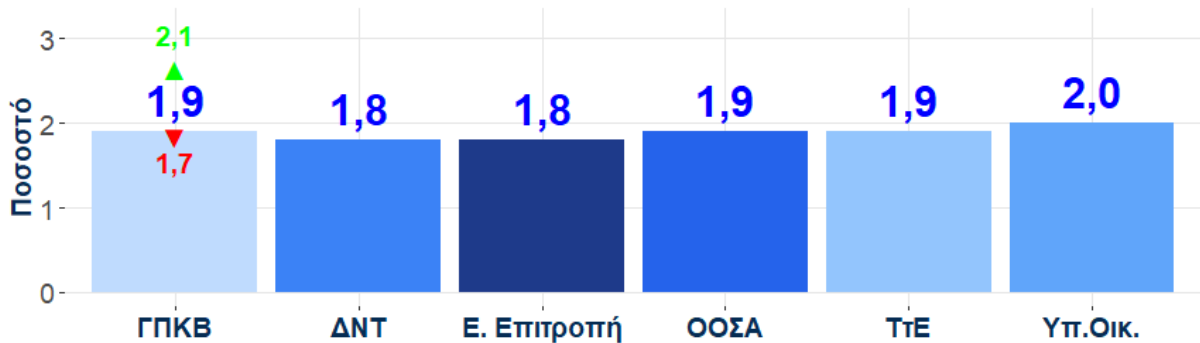
ενώ η μέση πρόβλεψη ανέρχεται σε 1,7%. Οι τιμές αυτές αποτυπώνουν τη διαφοροποίηση των αποτελεσμάτων ανάλογα με το υπόδειγμα και τη στρατηγική πρόβλεψης.

Η ετήσια πρόβλεψη δεν προκύπτει από απλό μέσο όρο των τριμηνιαίων ρυθμών μεταβολής. Αντίθετα, οι τριμηνιαίες προβλέψεις μετατρέπονται πρώτα σε επίπεδα πραγματικού ΑΕΠ, τα οποία αθροίζονται σε ετήσια βάση, και στη συνέχεια υπολογίζεται ο ετήσιος ρυθμός μεταβολής. Το εύρος αβεβαιότητας της πρόβλεψης εκτιμάται με μη παραμετρική διαδικασία bootstrap, χρησιμοποιώντας τα ιστορικά σφάλματα προβλέψεων εκτός δείγματος.

^a Kelly, B. and Pruitt, S. (2015), “The Three-Pass Regression Filter: A New Approach to Forecasting Using Many Predictors”, *Journal of Econometrics*, 186(2), pp. 294-316.

^b Hepenstrick, C. and Marcellino, M. (2019), “Forecasting Gross Domestic Product Growth with Large Unbalanced Data Sets: The Mixed Frequency Three-Pass Regression Filter”, *Journal of the Royal Statistical Society: Series A*, 182(1), pp. 69-99.

Προβλέψεις ρυθμού μεταβολής ΑΕΠ Διεθνών και Εγχώριων Οργανισμών Ορίζοντας Πρόβλεψης 2026

Πηγή: Ε. Επιτροπή, ΟΟΣΑ, ΔΝΤ, Υπ.Οικ., ΤτΕ, ΓΠΚΒ Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή

Μια σειρά παραγόντων μπορούν να επηρεάσουν θετικά ή αρνητικά τις εκτιμήσεις του Γραφείου για την πορεία της Ελληνικής οικονομίας. Παραθέτουμε μόνο εκείνους τους παράγοντες που θεωρούμε ότι έχουν διαφοροποιηθεί σε σχέση με την προηγούμενη τριμηνιαία Έκθεση (Μάρτιος 2026) και, εφόσον πραγματοποιηθούν, ενδέχεται να έχουν σημαντική επίδραση στις προοπτικές της Ελληνικής οικονομίας.

Ελληνική οικονομία: θετικές προοπτικές

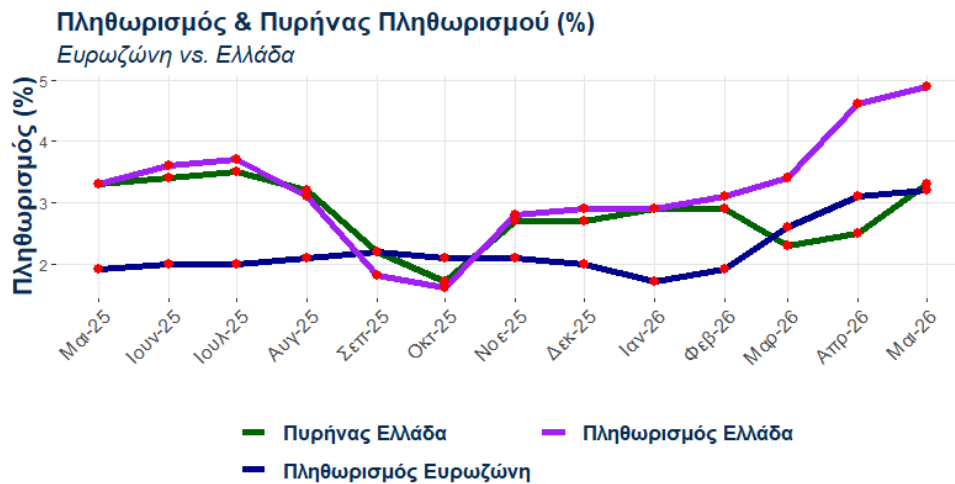
- Η διατήρηση της επενδυτικής βαθμίδας, η δημοσιονομική βιωσιμότητα και πολιτική σταθερότητα ενισχύουν την πιστοληπτική εικόνα της ελληνικής οικονομίας, και συμβάλλουν στη συγκράτηση του κόστους χρηματοδότησης του Δημοσίου, των τραπεζών και των επιχειρήσεων.
- Σε σχέση με τη χρηματοδότηση της επενδυτικής δραστηριότητας της Ελλάδας από την ΕΕ, και όπως αναφέρεται στο 2026 Country Report για την Ελλάδα, η ενίσχυση αυτή θα συνεχίσει και μετά την ολοκλήρωση του ΤΑΑ μέσα από προγράμματα του Ταμείου Συνοχής και το Πολυετές Χρηματοδοτικό Πλαίσιο (Multiannual Financial Framework, MFF). Επίσης, οι πόροι από το ΠΔΕ και το βελτιωμένο επιχειρηματικό κλίμα θα επιδράσουν ευνοϊκά στην απασχόληση.
- Διεθνείς οργανισμοί, όπως το ΔΝΤ και η ΕΕ, αναγνωρίζουν ότι η ελληνική οικονομία δεν χαρακτηρίζεται πλέον από μακροοικονομικές ανισορροπίες, καθώς και ότι η Ελλάδα αντιμετώπισε την κρίση από τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή με δημοσιονομική βιωσιμότητα και σταθερότητα. Ο μελλοντικός σχεδιασμός της οικονομικής πολιτικής θα πρέπει να κεφαλαιοποιεί αυτές τις θετικές διεθνείς αναφορές.
- Ο τουρισμός εξακολουθεί να έχει επιδόσεις καλύτερες του αναμενομένου. Μετά την επίδοσή-ρεκόρ του 2025, οι ταξιδιωτικές εισπράξεις και οι διεθνείς αφίξεις κινήθηκαν έντονα ανοδικά τους πρώτους μήνες του 2026.
- Με βάση την Αναλυτική Επισκόπηση για την Ελλάδα ([Επισκόπηση για την Ελλάδα](#)), η ακολουθούμενη δημοσιονομική πολιτική σε συνδυασμό με την εξέλιξη του ονομαστικού ΑΕΠ θα συνεχίσουν να οδηγούν σε περαιτέρω πτώση του λόγου χρέους προς ΑΕΠ. Επιπρόσθετα, επισημαίνεται ότι οι ευάθεις που αντιμετώπιζε η Ελλάδα έχουν υποχωρήσει κατά τα τελευταία χρόνια.
- Το Κτηματολόγιο πλησιάζει προς ολοκλήρωση, κάτι που εντάσσεται στον ευρύτερο στόχο της ψηφιοποίησης και ενίσχυσης της αποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης. Καθώς η δημόσια διοίκηση έχει δεχθεί κριτική και από την ΕΕ, η ολοκλήρωση του Κτηματολογίου συνιστά σημαντική εξέλιξη.

Ελληνική οικονομία: αρνητικές προοπτικές

- Παρά την ύφεση στη σύγκρουση στη Μέση Ανατολή, η επιχειρησιακή αβεβαιότητα για τη διέλευση από τα Στενά του Ορμούζ παραμένει, δυσκολεύοντας την εξομάλυνση της διακίνησης ενεργειακών εισροών και την αποκλιμάκωση των τιμών του πετρελαίου και ενέργειας. Εάν συνεχιστεί η διάχυση των συνθηκών αυτών στις τιμές προϊόντων και υπηρεσιών, η αγοραστική δύναμη των νοικοκυριών και η ιδιωτική κατανάλωση ενδέχεται να επηρεαστούν.
- Μια πιθανή αναπλήρωση των εμπορικών και στρατηγικών αποθεμάτων λόγω της παρούσας πτωτικής τάσης των τιμών του πετρελαίου ενδέχεται είτε να αναστρέψει αυτή την πτωτική τάση είτε να την εμποδίσει, δημιουργώντας δυσκολίες στη συγκράτηση του πληθωρισμού.
- Η αύξηση των επιτοκίων της ΕΚΤ στις 11/6/2026, ως αντίδραση για τις πιέσεις στον πληθωρισμό, ενδέχεται να δυσχεράνει τις χρηματοδοτικές συνθήκες των επιχειρήσεων των χωρών της Ευρωζώνης και της Ελλάδας.
- Η προβλεπόμενη αρνητική συμβολή του εξωτερικού τομέα στην ανάπτυξη το 2026 αποτελεί πηγή αβεβαιότητας, καθώς η αυξημένη επενδυτική δραστηριότητα και η υψηλή εισαγωγική εξάρτηση αναμένεται να ενισχύσουν τις εισαγωγές. Παράλληλα, η επιδείνωση της τιμολογιακής ανταγωνιστικότητας και το έλλειμμα τρεχουσών συναλλαγών παραμένουν διαρθρωτικές προκλήσεις.
- Τυχόν καθυστερήσεις στην απορρόφηση και αξιοποίηση των πόρων του ΤΑΑ ή στην υλοποίηση κρίσιμων μεταρρυθμίσεων θα μπορούσαν να περιορίσουν την αναμενόμενη επίδραση των επενδύσεων στην παραγωγικότητα και στο δυνητικό προϊόν.
- Τον τελευταίο χρόνο, υπάρχουν δύο παραδείγματα (ανεπτυγμένων) χωρών, της Γαλλίας (καλοκαίρι 2025) και Βρετανίας (Απρίλιος - Ιούνιος 2026) όπου η πολιτική αστάθεια συνδέθηκε με αύξηση των αποδόσεων των 10-ετών κρατικών ομολόγων. Για την Ελλάδα, ένα τέτοιο σενάριο θα πρέπει να αποφευχθεί.

1.4. Πληθωρισμός

Ο πληθωρισμός (ετήσια ποσοστιαία μεταβολή του Εναρμονισμένου Δείκτη Τιμών Καταναλωτή), συνεχίζοντας την ανοδική πορεία των τελευταίων μηνών, ανήλθε τον Μάιο του 2026 στο 4,9% σύμφωνα με τα στοιχεία της **ΕΛΣΤΑΤ**, αυξημένος σε σχέση με τον Μάιο του 2025 (3,3%) και σε σχέση με τον προηγούμενο μήνα (4,6%). Αξιοσημείωτη είναι η πτωτική πορεία του **πληθωρισμού τροφίμων** στην Ελλάδα (συμπεριλαμβανομένων καπνού και αλκοόλ), τους τελευταίους μήνες (από 4,3% το Φεβρουάριο του 2026), ο οποίος διαμορφώθηκε στο 2,6% τον Μάιο του 2026, από 2,4% τον Μάιο του 2025. Ο πληθωρισμός τροφίμων στην Ευρωζώνη διαμορφώθηκε στο 1,9% και παραμένει σταθερά χαμηλότερος από τον ελληνικό, από τον Νοέμβριο του προηγούμενου έτους.

Πηγή: Eurostat, ΕΛΣΤΑΤ Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή

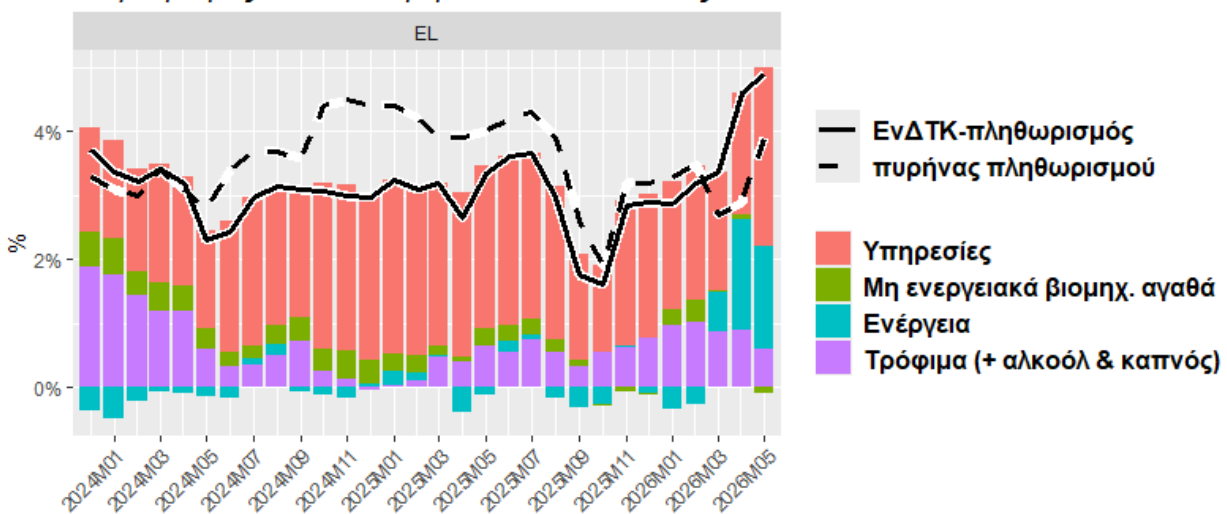
Ο **πυρήνας** του πληθωρισμού (δεν περιλαμβάνει την ενέργεια και τα μη επεξεργασμένα τρόφιμα), διαμορφώθηκε στο 3,3% τον Μάιο του 2026, αμετάβλητος σε σχέση με τον Μάιο του προηγούμενου έτους και αυξημένος σε σχέση με τον προηγούμενο μήνα (2,5%). Στην Ευρωζώνη, τον Μάιο, ο πληθωρισμός διαμορφώθηκε στο 3,2% ενώ ο **πυρήνας** του πληθωρισμού διαμορφώθηκε στο 2,3%. Ο εντονότερος πληθωρισμός των υπηρεσιών συντελεί στην ανθεκτικότητα του πυρήνα του πληθωρισμού.

Η τρέχουσα εικόνα του πληθωρισμού υποδηλώνει ότι η επιμονή του οφείλεται σε μεγάλο βαθμό στις υπηρεσίες και ιδίως σε συνιστώσες με υψηλή στάθμιση στο καλάθι του ΕνΔΤΚ, οι οποίες εμφανίζουν αυξήσεις τιμών με μεγαλύτερη αδράνεια. Ενδεικτικά, η κατηγορία «Ξενοδοχεία-Καφέ-Εστιατόρια», με στάθμιση 177,45% (περίπου 18%), καταγράφει ετήσια μεταβολή 9,1%, γεγονός που συνεπάγεται ισχυρή και διατηρήσιμη επίδραση

στον συνολικό δείκτη. Παράλληλα, η «Στέγαση» με στάθμιση 113,26‰ (περίπου 11,3%) και ετήσια αύξηση 11,5% ενισχύει περαιτέρω την αδράνεια του πληθωρισμού, καθώς οι μεταβολές σε επιμέρους υπηρεσίες που συνδέονται με το κόστος κατοικίας τείνουν να προσαρμόζονται βραδύτερα και να ενσωματώνονται σταδιακά στις τιμές. Συνολικά, η συγκέντρωση σημαντικού βάρους σε υπηρεσίες που αυξάνονται με ρυθμούς σαφώς υψηλότερους του γενικού δείκτη λειτουργεί ως βασικός μηχανισμός διατήρησης του πυρήνα πληθωρισμού σε σχετικά αυξημένα επίπεδα, περιορίζοντας τον ρυθμό αποκλιμάκωσης του συνολικού πληθωρισμού ακόμη και σε περιόδους υποχώρησης άλλων συνιστωσών.

Συνιστώσες Πληθωρισμού Δείκτη Τιμών Καταναλωτή

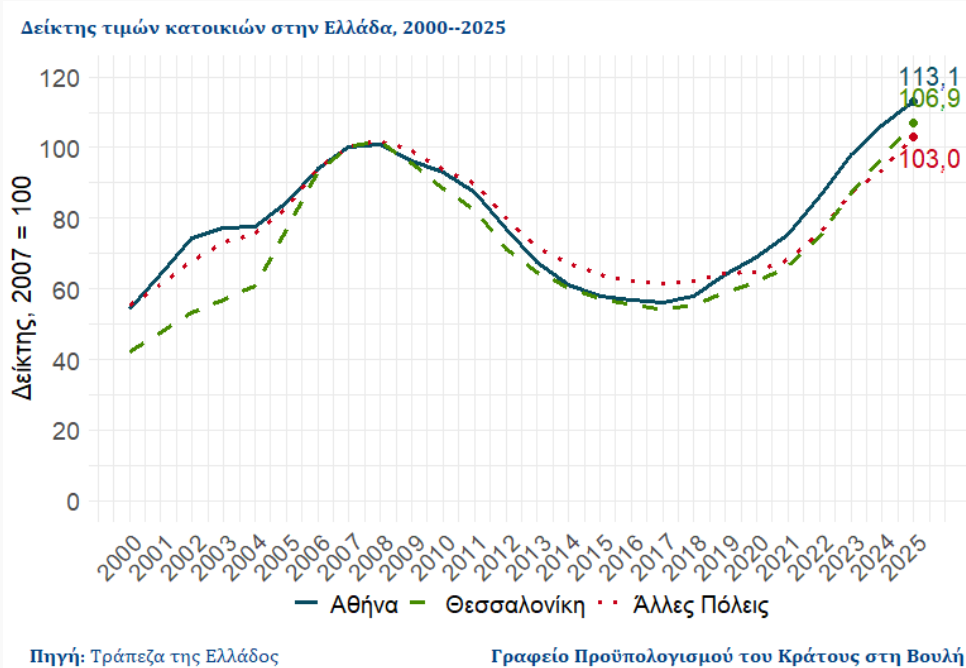
Πληθωρισμός και Συνεισφορά Κάθε Συνιστώσας

Πηγή: Eurostat Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή (ΓΠΚΒ)

Πλαίσιο Β: Τιμές Ακινήτων και Διαθεσιμότητα Κατοικιών στην Ελλάδα

Η έντονη αύξηση των τιμών κατοικιών στην Ελλάδα τα τελευταία χρόνια, ιδίως στα μεγάλα αστικά κέντρα, συνδέεται συχνά με τη χαμηλή οικοδομική δραστηριότητα και την περιορισμένη ανάκαμψη των επενδύσεων σε νέες κατοικίες μετά την κρίση χρέους. Η ερμηνεία αυτή είναι σημαντική, αλλά δεν αποτυπώνει πλήρως το στεγαστικό πρόβλημα. Πρόσφατο ερευνητικό δοκίμιο του Γραφείου Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή δείχνει ότι, πέρα από την κατασκευή νέων κατοικιών, κρίσιμη σημασία έχει και ο βαθμός στον οποίο το υφιστάμενο απόθεμα κατοικιών είναι πράγματι διαθέσιμο στην αγορά για (μακροχρόνια) μίσθωση ή πώληση.^a

Το βασικό παράδοξο της ελληνικής αγοράς κατοικίας είναι ότι οι τιμές αυξάνονται έντονα, παρότι σημαντικό μέρος του οικιστικού αποθέματος παραμένει κενό. Σύμφωνα με την [Απογραφή Πληθυσμού-Κατοικιών της ΕΛΣΤΑΤ](#), το 2021 οι κενές κατοικίες ανέρχονταν σε περίπου 2,28 εκατομμύρια, δηλαδή στο 34,5% του συνόλου των κατοικιών. Ωστόσο, μια κενή κατοικία δεν είναι απαραίτητα και διαθέσιμη στην αγορά. Μπορεί να μην προσφέρεται ούτε για ενοικίαση ούτε για πώληση, λόγω νομικών ή κληρονομικών εκκρεμοτήτων, κακής κατάστασης, εποχικής χρήσης, γεωγραφικής αναντιστοιχίας με τη ζήτηση ή άλλων παραγόντων που περιορίζουν την πραγματική αξιοποίησή της.

Πίνακας 1: Κατοικίες και αξιοποίηση οικιστικού αποθέματος στην Ελλάδα, 2011 και 2021

	Σύνολο κατοικιών	Κενές	Προς ενοικίαση	Προς πώληση	Αξιοποίηση
2011	6.371.901	2.249.813	453.901	88.996	73,2%
2021	6.596.761	2.277.615	406.859	59.530	72,5%
Μεταβολή	3,5%	1,2%	-10,4%	-33,1%	-0,7 π.μ.

Σημείωση: Ο πίνακας παραθέτει τον αριθμό και τον τύπο των κενών κατοικιών στην Ελλάδα, με βάση την [Απογραφή Πληθυσμού και Κατοικιών της ΕΛΣΤΑΤ](#) για το 2011 και το 2021. Με τον όρο αξιοποίηση ορίζουμε το ποσοστό του οικιστικού αποθέματος που είτε ήδη αξιοποιείται, δηλαδή δεν είναι κενό, είτε είναι διαθέσιμο προς αξιοποίηση, δηλαδή είναι κενό αλλά διαθέσιμο προς πώληση ή ενοικίαση.

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Απογραφές Πληθυσμού-Κατοικιών 2011 και 2021.

Μεταξύ 2011 και 2021, το συνολικό απόθεμα κατοικιών αυξήθηκε κατά 3,5%. Την ίδια περίοδο, όμως, οι κενές κατοικίες που προσφέρονταν για ενοικίαση μειώθηκαν κατά 10,4%, ενώ οι κενές κατοικίες που προσφέρονταν προς πώληση μειώθηκαν κατά 33,1%. Ως αποτέλεσμα, ο δείκτης αξιοποίησης του οικιστικού αποθέματος υποχώρησε από 73,2% το 2011 σε 72,5% το 2021. Με τον όρο αξιοποίηση ορίζουμε το ποσοστό του οικιστικού αποθέματος που είτε ήδη αξιοποιείται, δηλαδή δεν είναι κενό, είτε είναι διαθέσιμο προς αξιοποίηση, δηλαδή είναι κενό αλλά διαθέσιμο προς πώληση ή ενοικίαση. Η μεταβολή αυτή φαίνεται μικρή σε ποσοστιαίες μονάδες, αλλά είναι οικονομικά σημαντική, καθώς αφορά ένα πολύ μεγάλο απόθεμα κατοικιών. Επίσης, η μεταβολή αυτή δεν αποτυπώνει πλήρως κατοικίες που μπορεί να έχουν ουσιαστικά αποσυρθεί από την αγορά μακροχρόνιας μίσθωσης επειδή διατίθενται για βραχυχρόνια μίσθωση ή υπόκεινται σε άλλους περιορισμούς.

Η διάκριση μεταξύ φυσικού αποθέματος κατοικιών και πραγματικά διαθέσιμης προσφοράς είναι κρίσιμη. Η αύξηση των τιμών δεν αντανακλά μόνο την περιορισμένη παραγωγή νέων κατοικιών, αλλά και το γεγονός ότι μέρος του υπάρχοντος αποθέματος δεν διοχετεύεται στην αγορά. Με άλλα λόγια, το πρόβλημα δεν είναι αποκλειστικά πρόβλημα ποσότητας κατοικιών, αλλά και πρόβλημα αξιοποίησης, κατανομής και λειτουργικής διαθεσιμότητας του υφιστάμενου αποθέματος.

Για να ποσοτικοποιηθεί η σημασία αυτού του μηχανισμού, το προαναφερθέν πρόσφατο ερευνητικό δοκίμιο του Γραφείου χρησιμοποιεί ένα δυναμικό στοχαστικό υπόδειγμα γενικής ισορροπίας προσαρμοσμένο στην ελληνική οικονομία. Το υπόδειγμα διακρίνει μεταξύ του συνολικού φυσικού αποθέματος κατοικιών και του αποθέματος εκείνου που είναι πράγματι διαθέσιμο για την κάλυψη των στεγαστικών αναγκών. Με άλλα λόγια, επιτρέπει μια κατοικία να υπάρχει ως μέρος του συνολικού αποθέματος, αλλά να μην συνεισφέρει πλήρως στην πραγματική προσφορά κατοικιών εάν παραμένει κενή και μη διαθέσιμη προς πώληση ή αγορά, δηλαδή ουσιαστικά εκτός της μακροχρόνιας αγοράς κατοικίας.

Η ανάλυση βασίζεται σε τέσσερα σενάρια εργασίας. Τα δύο πρώτα χρησιμοποιούν τη συντηρητική εκτίμηση από τα στοιχεία των Απογραφών Πληθυσμού–Κατοικιών της ΕΛΣΤΑΤ, σύμφωνα με την οποία η αξιοποίηση του οικιστικού αποθέματος μειώθηκε κατά 0,7 ποσοστιαίες μονάδες μεταξύ 2011 και 2021. Τα δύο επόμενα χρησιμοποιούν ένα δυσμενέστερο σενάριο μείωσης της αξιοποίησης κατά 3,3 ποσοστιαίες μονάδες, το οποίο λαμβάνει υπόψη και άλλες μορφές απόσυρσης κατοικιών από τη μακροχρόνια αγορά, συμπεριλαμβανομένης της χρήσης κατοικιών για βραχυχρόνιες μισθώσεις. Σε κάθε μία από τις δύο αυτές περιπτώσεις εξετάζονται δύο διαφορετικές υποθέσεις για τις οικιστικές επενδύσεις: αφενός η παρατηρούμενη ανάκαμψη των οικιστικών επενδύσεων την περίοδο 2018–2025 (με μέσο ετήσιο ρυθμό ανάπτυξης 25,4% σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat) και αφετέρου ένα σενάριο μηδενικής αύξησης των οικιστικών επενδύσεων όπως σημειώθηκε κατά την περίοδο της οικονομικής κρίσης που προηγήθηκε.

Τα αποτελέσματα παρουσιάζονται στον παρακάτω πίνακα. Πρέπει να ερμηνεύονται ως σενάρια εργασίας και όχι ως ακριβείς προβλέψεις ή πλήρης αιτιώδης ανάλυση της αύξησης των τιμών των κατοικιών. Το υπόδειγμα απομονώνει τον μηχανισμό της μειωμένης αξιοποίησης του οικιστικού αποθέματος, διατηρώντας σταθερούς άλλους παράγοντες που επίσης επηρεάζουν τις τιμές, όπως το εισόδημα, το κόστος κατασκευής, οι τιμές γης, οι χρηματοδοτικές συνθήκες, η εξωτερική ζήτηση, οι προσδοκίες κ.α..

Στο συντηρητικό σενάριο, η μείωση της αξιοποίησης του οικιστικού αποθέματος κατά 0,7 ποσοστιαίες μονάδες συνδέεται με αύξηση των πραγματικών τιμών κατοικιών κατά 2,3%–3,1%, όταν λαμβάνεται υπόψη η παρατηρούμενη ανάκαμψη των οικιστικών επενδύσεων. Εάν, αντιθέτως, οι οικιστικές επενδύσεις δεν είχαν ανακάμψει, η επίδραση θα ήταν μεγαλύτερη, 3,5%–4,4%. Αυτό δείχνει ότι η ανάκαμψη των νέων επενδύσεων απορρόφησε μέρος των πιέσεων στις τιμές, χωρίς όμως να τις εξαλείφει.

Η επίδραση είναι πολύ ισχυρότερη στο δυσμενέστερο σενάριο, όπου η μείωση της αξιοποίησης εκτιμάται σε 3,3 ποσοστιαίες μονάδες. Σε αυτή την περίπτωση, η αύξηση των πραγματικών τιμών κατοικιών κυμαίνεται μεταξύ

15,2% και 19,1% όταν οι οικιστικές επενδύσεις ακολουθούν την παρατηρούμενη ανοδική τους πορεία. Στο σενάριο μηδενικής αύξησης των επενδύσεων, η επίδραση αυξάνεται περαιτέρω, σε 21,2%–26,7%. Συνεπώς, τα αποτελέσματα υποδηλώνουν ότι η μειωμένη πραγματική διαθεσιμότητα του υφιστάμενου αποθέματος μπορεί να αποτελεί ουσιαστικό παράγοντα πίεσης στις τιμές κατοικιών.

Πίνακας 2: Σενάρια μείωσης της αξιοποίησης του οικιστικού αποθέματος και επίδραση στις πραγματικές τιμές κατοικιών

Σενάριο	Μείωση αξιοποίησης	Μεταβολή επενδύσεων	Μεταβολή πραγματικών τιμών κατοικιών
1α	-0,7 π.μ.	+25,4%	2,3%–3,1%
1β	-0,7 π.μ.	0,0%	3,5%–4,4%
2α	-3,3 π.μ.	+25,4%	15,2%–19,1%
2β	-3,3 π.μ.	0,0%	21,2%–26,7%

Σημείωση: Τα σενάρια 1α και 1β βασίζονται στη συντηρητική μείωση της αξιοποίησης που προκύπτει από τα στοιχεία των Απογραφών. Τα σενάρια 2α και 2β βασίζονται σε ευρύτερη μείωση της αξιοποίησης, η οποία λαμβάνει υπόψη και άλλες μορφές απόσυρσης κατοικιών από τη μακροχρόνια αγορά. Η διάκριση μεταξύ των σεναρίων α και β αποτυπώνει τον ρόλο των οικιστικών επενδύσεων: στα σενάρια α οι επενδύσεις ακολουθούν την παρατηρούμενη ανάκαμψη της περιόδου 2018–2025, ενώ στα σενάρια β υποθέτουμε μηδενική αύξηση των επενδύσεων.

Πηγή: Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή.

Συμπληρωματικά, το ερευνητικό δοκίμιο εξετάζει ένα υποθετικό σενάριο σταδιακής επανενεργοποίησης μη αξιοποιούμενων κατοικιών, προκειμένου να εκτιμηθεί η πιθανή επίδραση μιας αύξησης της πραγματικά διαθέσιμης προσφοράς κατοικιών στις τιμές. Στο σενάριο αυτό, το ποσοστό των κενών κατοικιών υποθέτουμε ότι επιστρέφει σταδιακά, σε ορίζοντα εξαετίας, στα χαμηλότερα επίπεδα που είχαν καταγραφεί το 2001. Τα αποτελέσματα του υποδείγματος δείχνουν ότι μια τέτοια αύξηση της πραγματικής προσφοράς κατοικιών θα μπορούσε να ασκήσει σημαντική πίεση στις πραγματικές τιμές προς τα κάτω, οδηγώντας σε μείωσή τους κατά περίπου 15,5%–24,6%, ανάλογα με τις επιμέρους υποθέσεις της προσομοίωσης.

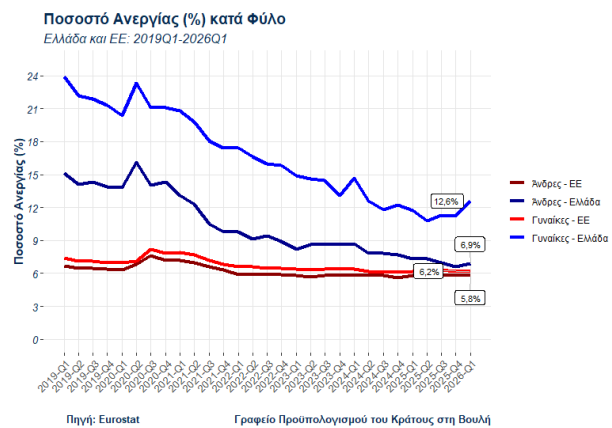
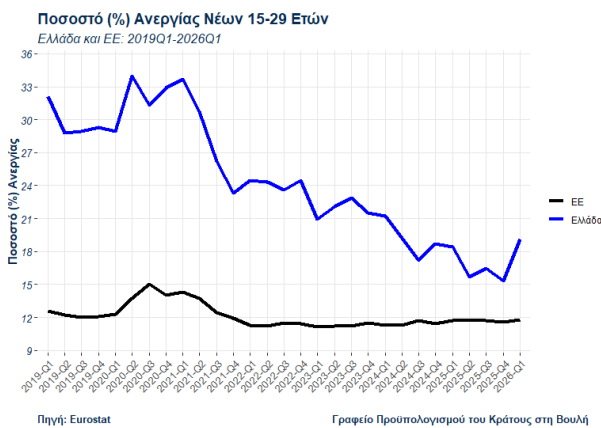
Τα ευρήματα αυτά υποδεικνύουν ότι μια αποτελεσματική στεγαστική στρατηγική δεν μπορεί να στηριχθεί αποκλειστικά σε παρεμβάσεις από την πλευρά της ζήτησης ή μόνο στην ενίσχυση της νέας οικοδομικής δραστηριότητας. Η πολιτική πρόκληση είναι διττή: αφενός να στηριχθεί η παραγωγή νέων κατοικιών όπου υπάρχει ανάγκη, και αφετέρου να ενεργοποιηθεί μεγαλύτερο μέρος του υφιστάμενου αποθέματος. Προς αυτή την κατεύθυνση, κρίσιμες παρεμβάσεις είναι η επιτάχυνση της επίλυσης κληρονομικών και κτηματολογικών εκκρεμοτήτων, η παροχή φορολογικών κινήτρων για μακροχρόνιες μισθώσεις, η στήριξη ανακαινίσεων υπό όρους επανένταξης των ακινήτων στη μακροχρόνια αγορά, η στοχευμένη ρύθμιση των βραχυχρόνιων μισθώσεων σε περιοχές υψηλής πίεσης και οι συμπληρωματικές δημόσιες επενδύσεις σε κοινωνική και προσιτή κατοικία.

^a Giannoulakis, S., M. Stavrakas and J. Tsoukalas, *House Prices and Marketable Housing Supply in Greece: A Housing Utilization Perspective*, Hellenic Parliamentary Budget Office Working Paper Series, 2026, No. 3. Το δοκίμιο μπορεί να βρεθεί [εδώ](#).

1.5. Αγορά εργασίας

Με βάση τα τριμηνιαία **εποχικά διορθωμένα στοιχεία της Eurostat**, η συμμετοχή στην αγορά εργασίας το α' τρίμηνο του 2026 ανήλθε σε 62,2%, ποσοστό αυξημένο σε σχέση με το ίδιο τρίμηνο το 2025 (61,0%) (για την ΕΕ, τα αντίστοιχα μεγέθη είναι 66,0% και 65,8% το α' τρίμηνο του 2026 και του 2025, αντίστοιχα).⁴ Η συμμετοχή των γυναικών στην αγορά εργασίας συνεχίζει να υστερεί σημαντικά από αυτήν των ανδρών (55,2% και 69,5% το α' τρίμηνο του 2026, αντίστοιχα). Η συμμετοχή των νέων 15-29 ετών στην αγορά εργασίας αυξήθηκε τον τελευταίο χρόνο (από 43,4% το α' τρίμηνο του 2025 σε 44,7% το α' τρίμηνο του 2026).

Το ποσοστό ανεργίας σημείωσε μικρή αύξηση. Σύμφωνα με τα τριμηνιαία **στοιχεία της Eurostat**, το εποχικά διορθωμένο ποσοστό ανεργίας το α' τρίμηνο του 2026 ανήλθε σε 9,5% έναντι 9,3% το ίδιο τρίμηνο του προηγούμενου έτους.⁵ Ο αριθμός των ανέργων το α' τρίμηνο του 2026 ανήλθε σε 454 χιλιάδες άτομα, αυξημένος κατά 13 χιλιάδες άτομα σε σχέση με το α' τρίμηνο του 2025 (αύξηση 2,9%).

Οι γυναίκες συνεχίζουν να παρουσιάζουν σημαντικά μεγαλύτερο ποσοστό ανεργίας από τους άνδρες (12,6% και 6,9% το α' τρίμηνο του 2026, αντίστοιχα), με την απόκλιση αυτή να μεγαλώνει τον τελευταίο χρόνο (από 4,4 ποσοστιαίες μονάδες το α' τρίμηνο του 2025 σε 5,7 στο ίδιο τρίμηνο του 2026). Πιο συγκεκριμένα, το τελευταίο χρόνο (από το α' τρίμηνο του 2025 στο ίδιο τρίμηνο του 2026), το ποσοστό ανεργίας μειώθηκε για τους άντρες αλλά αυξήθηκε για τις γυναίκες: η μεταβολή ήταν -0,4 ποσοστιαίες μονάδες για τους άνδρες και +0,9 για τις γυναίκες. Η ανεργία των νέων 15-29 ετών, αυξήθηκε ελαφρώς σε 19,1% το α' τρίμηνο του 2026 έναντι 18,4%

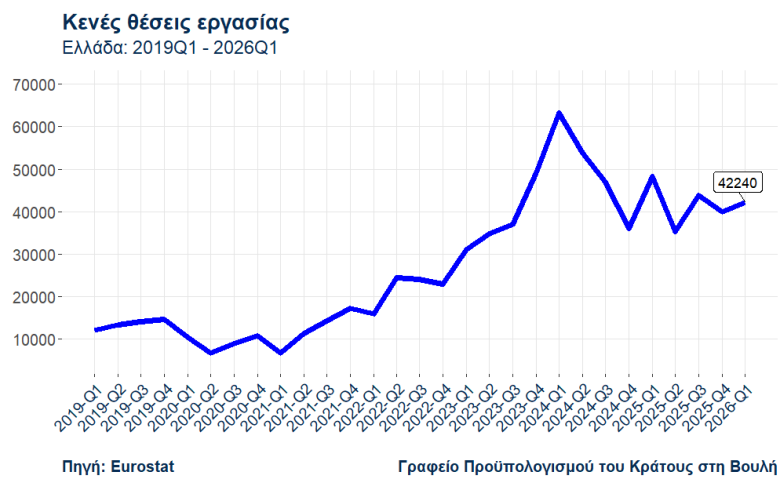
⁴ Η συμμετοχή στην αγορά εργασίας ορίζεται ως ο λόγος του εργατικού δυναμικού (= άνεργοι + απασχολούμενοι) προς τον πληθυσμό (15-74 ετών) της χώρας.

⁵ Το ποσοστό ανεργίας ορίζεται ως ο λόγος των ανέργων προς το εργατικό δυναμικό (= άνεργοι + απασχολούμενοι).

το α' τρίμηνο του 2025 (αύξηση κατά 0,7 ποσοστιαίες μονάδες).

Με βάση τα τριμηνιαία **εποχικά διορθωμένα στοιχεία της Eurostat**, το σύνολο των απασχολουμένων το α' τρίμηνο του 2026 ανήλθε σε 4,35 εκατομμύρια άτομα, αριθμός αυξημένος κατά 59 χιλιάδες άτομα σε σχέση με το α' τρίμηνο του 2025 (αύξηση 1,4%).

Σύμφωνα με τα τριμηνιαία **στοιχεία της ΕΛΣΤΑΤ ανά τύπο απασχόλησης**, η αύξηση στην απασχόληση προήλθε από τις θέσεις πλήρους απασχόλησης οι οποίες, το α' τρίμηνο του 2026 σημείωσαν αύξηση κατά 2,1% σε σχέση με το ίδιο τρίμηνο του 2025, με τις θέσεις μερικής απασχόλησης να σημειώνουν σημαντική μείωση (11,0%). Ως εκ τούτου και σύμφωνα με τα **στοιχεία της Eurostat**, η μερική απασχόληση κατά το α' τρίμηνο του 2026 διαμορφώθηκε στο 5,1% του συνόλου της απασχόλησης (έναντι 5,9% στο α' τρίμηνο του 2025), ενώ το αντίστοιχο ποσοστό στην ΕΕ για το α' τρίμηνο του 2026 ήταν 18,7% και για το ίδιο τρίμηνο του 2025 ήταν 18,6%. Σύμφωνα με τα **στοιχεία του ΠΣ ΕΡΓΑΝΗ**,⁶ το ισοζύγιο ρών νέων θέσεων εργασίας (προσλήψεις μείον απολύσεις) για το α' τρίμηνο του 2026 ήταν θετικό και ανήλθε στις 54.904 θέσεις εργασίας, αυξημένο (+3,3%) σε σχέση με το ίδιο τρίμηνο του 2025. Πιο συγκεκριμένα, το α' τρίμηνο του 2026 σημειώθηκαν 640.854 προσλήψεις με το 55,2% να είναι πλήρους απασχόλησης και οι υπόλοιπες μερικής ή εκ περιτροπής. Τα υψηλότερα ισοζύγια ρών νέων θέσεων εργασίας σημειώθηκαν στα «Καταλύματα (ΚΑΔ: 55)», στις «Δραστηριότητες υπηρεσιών εστίασης (ΚΑΔ: 56)», στο «Λιανικό εμπόριο (ΚΑΔ: 47)» και στη «Δημόσια διοίκηση και άμυνα, υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση (ΚΑΔ: 84)».

⁶ Τα δεδομένα του ΠΣ ΕΡΓΑΝΗ αφορούν αποκλειστικά θέσεις εργασίας μισθωτής απασχόλησης στον ιδιωτικό τομέα.

Σύμφωνα, τέλος, με τα [εποχικά διορθωμένα στοιχεία της Eurostat](#) ο αριθμός των κενών θέσεων εργασίας στο σύνολο της οικονομίας⁷ κατά το α' τρίμηνο του 2026 ανήλθε στις 42.240 θέσεις εργασίας, μειωμένος κατά 12,6% σε σύγκριση με το αντίστοιχο τρίμηνο του 2025. Οι περισσότερες κενές θέσεις συναντώνται στα «Καταλύματα και Εστίαση» (19,6%), στη «Δημόσια Διοίκηση, Άμυνα και Υποχρεωτική Κοινωνική Ασφάλιση» (11,2%), στις «Δραστηριότητες Ανθρώπινης Υγείας και Κοινωνικής Μέριμνας» (9,5%) και στη «Μεταποίηση» (9,3%).

Τα παραπάνω δεδομένα μπορούν να ερμηνευτούν, με όρους προσφοράς και ζήτησης εργασίας, ως εξής. Από την πλευρά της ζήτησης, η ελληνική αγορά εργασίας συνέχισε να δημιουργεί νέες θέσεις εργασίας, όπως αποτυπώνεται στα στοιχεία του ΠΣ ΕΡΓΑΝΗ. Από την πλευρά της προσφοράς, η συμμετοχή στο εργατικό δυναμικό αυξήθηκε, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat. Ωστόσο, η αύξηση της ζήτησης εργασίας δεν ήταν επαρκής ώστε να απορροφήσει πλήρως την αυξημένη προσφορά εργασίας. Ως αποτέλεσμα, η απασχόληση αυξήθηκε, αλλά το μη απορροφηθέν μέρος του εργατικού δυναμικού συνέβαλε σε ελαφρά αύξηση της ανεργίας. Η ταυτόχρονη αύξηση της απασχόλησης, της συμμετοχής και της ανεργίας υποδηλώνει, επομένως, ότι περισσότερα άτομα εισήλθαν ή επέστρεψαν στην αγορά εργασίας, αλλά δεν απορροφήθηκαν όλα σε θέσεις απασχόλησης.

⁷ Η Eurostat αντλεί τα στοιχεία από την Έρευνα Κενών Θέσεων Εργασίας της ΕΛΣΤΑΤ. Αφορούν τις κενές θέσεις εργασίας στο άμεσο μέλλον, δηλαδή τις κενές θέσεις που θα πρέπει να καλυφθούν σε διάστημα όχι μεγαλύτερο των τριών μηνών. Εξαιρούνται ο πρωτογενής τομέας και οι δραστηριότητες των νοικοκυριών.

2. Ελλάδα και Εαρινό Πακέτο (Spring Package) 2026

Στο πλαίσιο του ετήσιου συντονισμού των οικονομικών, δημοσιονομικών, κοινωνικών και εργασιακών πολιτικών των κρατών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (European Semester), στις 3 Ιουνίου 2026 δημοσιεύθηκε από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή το [Εαρινό Πακέτο 2026 \(ΕΠ 2026\) \(Spring Package 2026\)](#). Το Εαρινό Πακέτο 2026 εξειδικεύει τις γενικότερες προτεραιότητες οι οποίες διατυπώνονται στο Φθινοπωρινό Πακέτο που προηγήθηκε. Χωρίς να επιβάλλει μέτρα οικονομικής ή κοινωνικής πολιτικής, το ΕΠ 2026 περιλαμβάνει για κάθε κράτος-μέλος αξιολόγηση των δημοσίων οικονομικών και των μακροοικονομικών ανισορροπιών καθώς και συστάσεις για αναγκαίες, κατά την κρίση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, πολιτικές και μεταρρυθμίσεις. Οι συστάσεις αυτές (Country Specific Recommendations, CSRs) συζητούνται στο Συμβούλιο της ΕΕ, και η τελική τους μορφή εγκρίνεται τον Ιούλιο. Παράλληλα, το ΕΠ 2026 περιλαμβάνει και Εκθέσεις για κάθε κράτος-μέλος (Country Reports) με ανάλυση για τις οικονομικές εξελίξεις και προκλήσεις, και για τον βαθμό που οι εθνικές πολιτικές στοχεύουν αυτές τις προκλήσεις. Παρακάτω επιδιώκεται μια σύντομη σύνοψη των οικονομικών εξελίξεων και των προκλήσεων που αναφέρονται στο [Αναφορά για την Ελλάδα, Country Report for Greece](#), σε συνέχεια των επισημάνσεων για το European Semester 2025 και την Ελληνική οικονομία που είχαν γίνει στην Έκθεση του Γραφείου του Ιουνίου 2025. Παράλληλα, γίνεται αναφορά σε Εκθέσεις του Γραφείου όπου είχαν συζητηθεί ανάλογα θέματα με αυτά που διαπιστώνονται στο Εαρινό Πακέτο 2026.

2.1. Οικονομικές εξελίξεις

Στο Εαρινό Πακέτο 2026 επισημαίνεται ότι κατά την μετά-COVID εποχή η Ελληνική οικονομία χαρακτηρίζεται από **ισχυρούς ρυθμούς μεγέθυνσης**. Ειδικότερα, το διάστημα 2023-2025, το πραγματικό ΑΕΠ αυξήθηκε με ετήσιο ρυθμό 2.1%, υπερδιπλάσιο από τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης (1%). Παρά την τρέχουσα ενεργειακή κρίση, για το 2026 η ανάπτυξη αναμένεται ισχυρή με προβλεπόμενο ρυθμό 1.8%. Επισημαίνεται ότι με βάση την τρέχουσα πρόβλεψη του Γραφείου, το εύρος πρόβλεψης του ρυθμού ανάπτυξης για το 2026 ανέρχεται μεταξύ 1.7% και 2.1%. Σύμφωνα με το Εαρινό Πακέτο 2026, οι επενδύσεις και η κατανάλωση αποτελούν τις βασικές κινητήριες δυνάμεις πίσω από αυτή την ισχυρή ανάπτυξη. Για το 2027, και καθώς η υλοποίηση του ΤΑΑ ολοκληρώνεται, ο ρυθμός ανάπτυξης, σύμφωνα με το Εαρινό Πακέτο 2026, αναμένεται να υποχωρήσει στο 1.6%.

Μια επιπρόσθετη διαπίστωση στο Εαρινό Πακέτο 2026 αναφέρεται στη διαχρονική εξέλιξη του **επενδυτικού κενού** της Ελλάδας σε σχέση με τον μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Σύμφωνα με το ΕΠ 2026, ο λόγος επενδύσεων προς ΑΕΠ αυξήθηκε από 11.3% το 2018 στο 16.9% το 2025, με κινητήρια δύναμη τις επενδύσεις σε μηχανολογικό εξοπλισμό οι οποίες από το 2022 ξεπέρασαν τον Ευρωπαϊκό μέσο όρο. Επισημαίνεται ότι η εξέλιξη του επενδυτικού κενού αποτέλεσε αντικείμενο ανάλυσης στην Έκθεση του Γραφείου του Δεκεμβρίου 2024, όπου είχε διαπιστωθεί ο σημαντικός περιορισμός του κατά τα τελευταία χρόνια αλλά και επισημανθεί η ανάγκη για περαιτέρω σύγκλιση με τον Ευρωπαϊκό μέσο όρο.

Το Εαρινό Πακέτο 2026 σημειώνει επίσης την ισχυρή **δημιουργία νέων θέσεων εργασίας**, και την **μείωση της ανεργίας** σε επίπεδα χαμηλότερα αυτών του 2008 (έτους έναρξης της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης). Κατά τα τελευταία 5 έτη ειδικότερα, η άνοδος της απασχόλησης προήλθε από κλάδους όπως η μεταποίηση, οι κατασκευές, η υγεία, καθώς και από διάφορες επαγγελματικές, επιστημονικές και τεχνικές ειδικότητες. Παρά το ότι η απασχόληση των νέων και των γυναικών αυξήθηκε γρηγορότερα από τη συνολική απασχόληση, το ποσοστό απασχόλησης παραμένει χαμηλότερο από το μέσο όρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Σύμφωνα με το Εαρινό Πακέτο 2026, σημαντικός ήταν ο ρόλος των **Ευρωπαϊκών πόρων** στην ενίσχυση της οικονομικής δραστηριότητας. Ειδικότερα για τους πόρους από το ΤΑΑ, εκτιμάται ότι το 2026 οι πόροι αυτοί αύξησαν το ΑΕΠ κατά σχεδόν 4.5% σε σύγκριση με το σενάριο μη ύπαρξης αυτών των πόρων. Επισημαίνεται ότι μια άσκηση προσομοίωσης για την εξέλιξη των επενδύσεων με και χωρίς τους πόρους του ΤΑΑ είχε παρουσιαστεί στην Έκθεση του Γραφείου του Μαρτίου 2025. Συμπληρωματικά, σύμφωνα με το ΕΠ 2026, η Ελλάδα συγκαταλέγεται ανάμεσα στις 5 χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης με τον υψηλότερο ρυθμό απορρόφησης πόρων από το Ταμείο Συνοχής.

Στο πλαίσιο της **Διαδικασίας Μακροοικονομικών Ανισορροπιών** (Macroeconomic Imbalance Procedure, MIP) για το 2026, και συμπληρωματικά με τις διαπιστώσεις στο Εαρινό Πακέτο 2026, η **Αναλυτική Επισκόπηση για την Ελλάδα (In-Depth Review for Greece, 2026)**, συμπεραίνει ότι η ακολουθούμενη δημοσιονομική πολιτική σε συνδυασμό με την εξέλιξη του ονομαστικού ΑΕΠ θα συνεχίσουν να οδηγούν σε περαιτέρω πτώση του λόγου δημοσίου χρέους προς ΑΕΠ. Επιπρόσθετα, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή σημειώνει ότι οι ευπάθειες που αντιμετώπιζε η Ελλάδα σχετικά με το κρατικό και το εξωτερικό χρέος έχουν υποχωρήσει κατά τα τελευταία χρόνια, με την ισχυρή ανάπτυξη και τα δημοσιονομικά πλεονάσματα να συνεισφέρουν σημαντικά σε

αυτή τη θετική εξέλιξη. Επίσης, επισημαίνεται από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή ότι, παρά το μεγάλο έλλειμμα στο Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών, η ευνοϊκή χρηματοδότησή του περιορίζει τους σχετικούς κινδύνους. Με βάση τα ανωτέρω, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή συμπεραίνει ότι **η Ελλάδα δεν αντιμετωπίζει πλέον μακροοικονομικές ανισορροπίες** ([European Commission, Council Recommendation on the Economic, Social, Employment, Structural and Budgetary Policies of Greece, 2026](#))⁸.

Τέλος, το Εαρινό Πακέτο 2026 αναφέρεται στις προσπάθειες της Ελλάδας για **επαναφορά της οικονομίας στα προ-κρίσης (προ-2008) επίπεδα**. Οι προσπάθειες αυτές στοχεύουν, μεταξύ άλλων, στο δημόσιο χρέος, στα μη-εξυπηρετούμενα δάνεια των τραπεζών, την ανεργία, το θεσμικό περιβάλλον και τους θεσμούς, το επιχειρηματικό περιβάλλον, τη φορολογική συμμόρφωση, και την απονομή της δικαιοσύνης. Οι ανωτέρω επισημάνσεις του Εαρινού Πακέτου 2026 είναι συμβατές με τα συμπεράσματα που περιλαμβάνονται στην Έκθεση του Γραφείου του Μαρτίου 2025, αναφορικά με τον (μεγάλο) αριθμό των ετών που απαιτούνται για την επιστροφή των επενδύσεων και του κεφαλαίου (και κατ' επέκταση και του ΑΕΠ) στα προ-κρίσης επίπεδα.

2.2. Προκλήσεις και συστάσεις

Το Εαρινό Πακέτο 2026 επισημαίνει ότι μια σημαντική πρόκληση της Ελληνικής οικονομίας αποτελεί η **χαμηλή ανταγωνιστικότητα**. Σε παρελθούσες Εκθέσεις του Γραφείου (Ιούνιος 2024, Οκτώβριος 2024, και Δεκέμβριος 2024) έχουν γίνει αναφορές στον ρόλο της ανταγωνιστικότητας και στους τρόπους ενίσχυσής της. Το Εαρινό Πακέτο 2026 συναρτά την χαμηλή ανταγωνιστικότητα με το **διαχρονικά υψηλό έλλειμμα του Ισοζυγίου Τρεχουσών Συναλλαγών**, το οποίο για το 2025 διαμορφώθηκε στο 5.7% του ΑΕΠ. Επιπρόσθετα, το Εαρινό Πακέτο 2026 διαπιστώνει ότι Ελληνική οικονομία εξακολουθεί να στηρίζεται σε κλάδους χαμηλής προστιθέμενης αξίας (τουρισμός) και στις ΜμΕ που έχουν περιορισμένες δυνατότητες επίτευξης οικονομιών κλίμακος και εξαγωγών. Το Γραφείο, στην Έκθεση του Οκτωβρίου 2024, είχε εστιάσει στον κλάδο της μεταποίησης, ο οποίος θα πρέπει να ενισχυθεί καθώς παράγει σχετικά υψηλή προστιθέμενη αξία και χαρακτηρίζεται από υψηλή παραγωγικότητα της εργασίας η οποία αντανακλάται και στους μισθούς. Μια ακόμη πρόκληση που επισημαίνεται στο Εαρινό Πακέτο 2026 αφορά στη **χαμηλή παραγωγικότητα** της

⁸ Συμβατή με το ανωτέρω συμπέρασμα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής είναι και η πρόσφατη (27 Μαΐου 2026) διαπίστωση του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου ότι η Ελλάδα αντιμετώπισε την κρίση από τον πόλεμο στη Μέση Ανατολή με ισχυρή δημοσιονομική βιωσιμότητα και σταθερότητα, καθώς και ότι η μακροοικονομική πολιτική θα ενισχύσει τη διατήρηση της ανάπτυξης και χρηματοοικονομικής σταθερότητας και σε μεσο-πρόθεσμο διάστημα ([IMF Executive Board Concludes 2026 Article IV Consultation with Greece, 27 May 2026](#)).

εργασίας η οποία, παρά την πρόσφατη βελτίωση, βρίσκεται στο 54.6% του Ευρωπαϊκού μέσου όρου. Η χαμηλή παραγωγικότητα της εργασίας αντισταθμίζεται από τον **υψηλό αριθμό ωρών εργασίας ανά εργαζόμενο**, με τον τελευταίο να είναι ο μεγαλύτερος στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Στην Έκθεση του Ιουνίου 2024, το Γραφείο είχε επικεντρωθεί στην παραγωγικότητα της εργασίας, και είχε επισημάνει έναν μηχανισμό βελτίωσής της μέσω αύξησης των επενδύσεων αναδεικνύοντας μια θετική σχέση μεταξύ επενδύσεων και παραγωγικότητας. Μια επιπρόσθετη πρόκληση που επισημαίνεται στο Εαρινό Πακέτο 2026 είναι η ανισορροπία στην αγορά κατοικίας, με υψηλή ζήτηση και σχετικά υποτονική κατασκευαστική δραστηριότητα. Παρά την αύξηση από το 2020, οι επενδύσεις στο κλάδο των κατοικιών βρίσκονται στο 60% του Ευρωπαϊκού μέσου όρου, οδηγώντας το ΕΠ 2026 να προτείνει ότι οι υπάρχουσες πολιτικές μείωσης του ‘κατασκευαστικού κενού για κατοικίες’ θα πρέπει να εντατικοποιηθούν. Το Γραφείο, αναγνωρίζοντας την σπουδαιότητα του προβλήματος, εστιάζει στην παρούσα Έκθεση στη συγκεκριμένη πρόκληση προτείνοντας πολιτικές αντιμετώπισής της. Μια ακόμη πρόκληση είναι το **‘κενό δεξιοτήτων’**, με το 80% των επιχειρήσεων να αναφέρουν δυσκολίες στην εξεύρεση κατάλληλα εκπαιδευμένου προσωπικού. Η πρόκληση αυτή έχει αρνητικές συνέπειες στην παραγωγικότητα και αποθαρρύνει την ανάληψη επενδύσεων. Το ΕΠ 2026 συναρτά το κενό αυτό με την αναποτελεσματική αξιοποίηση των πόρων που διατίθενται για την εκπαίδευση, και προτείνει περαιτέρω βελτίωση στην επίβλεψη της χρήσης τους.

Παρά τις σημαντικές βελτιώσεις που αναγνωρίζονται από το ΕΠ 2026 ότι έχουν γίνει, άλλες προκλήσεις περιλαμβάνουν το **θεσμικό περιβάλλον, εμπόδια στην είσοδο σε αγορές και επαγγελματικούς κλάδους**, την **αποτελεσματικότητα στην απονομή δικαιοσύνης**, **εμπόδια στην διαμόρφωση ανταγωνιστικών συνθηκών στις αγορές**, και την περαιτέρω επιτάχυνση στην **πράσινη μετάβαση**.

Για τις παραπάνω προκλήσεις, το ΕΠ 2026 διατυπώνει **συστάσεις**, ορισμένες από τις οποίες αποτελούν μία επανεξέταση (follow-up) των όσων έχουν αναφερθεί στο **European Semester 2025** και ήδη σχολιαστεί στην Έκθεση του Γραφείου του Ιουνίου 2025. Οι συστάσεις αυτές αφορούν, μεταξύ άλλων, τη συνέχιση των προσπάθειών για μεγαλύτερη μείωση των μη-εξυπηρετούμενων δανείων, την περαιτέρω ενίσχυση της φορολογικής συμμόρφωσης (με ανάλογες επισημάνσεις να έχουν γίνει και στην Έκθεση του Γραφείου του Δεκεμβρίου 2024), τη συνεχή βελτίωση της αποτελεσματικότητας της δημόσιας διοίκησης, και τη μεγαλύτερη ενίσχυση του ανταγωνισμού στις αγορές με περαιτέρω μείωση του ρυθμιστικού βάρους για τις επιχειρήσεις. Τέλος, σημειώνεται η ανάγκη για ακόμη μεγαλύτερη επιτάχυνση στην απονομή δικαιοσύνης, και επένδυση πόρων σε ψηφιακά εργαλεία. Επισημαίνεται ότι αντίστοιχες συστάσεις έχουν γίνει σε όλες τις χώρες-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

3. Δημοσιονομικές εξελίξεις

3.1. Δημοσιονομικό αποτέλεσμα Ελλάδας 2025

Το επίσημο δημοσιονομικό αποτέλεσμα (ισοζύγιο) της Γενικής Κυβέρνησης (ΓΚ) για το 2025 σε όρους ESA 2010 διαμορφώθηκε στα 4.290 εκατ. ευρώ, ή 1,7% του ΑΕΠ. Το πρωτογενές αποτέλεσμα (χωρίς τους τόκους δημοσίου χρέους) διαμορφώθηκε στα 12.131 εκατ. ευρώ, ή 4,9% του ΑΕΠ.

Πίνακας 3: Δημοσιονομικό Αποτέλεσμα ΓΚ 2025, Απρίλιος 2026

	εκατ. ευρώ	% του ΑΕΠ
Έσοδα	124.165	50,00
Δαπάνες	119.875	48,27
Ενοποιημένοι τόκοι ΓΚ	7.841	3,2
Ισοζύγιο ΓΚ κατά ESA 2010	4.290	1,7
Πρωτογενές ισοζύγιο ΓΚ κατά ESA 2010	12.131	4,9
Χρέος ΓΚ	362.925	146,1
Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (ΑΕΠ)	248.354	

Πηγή: ΕΛΣΤΑΤ, Eurostat

Το ισοζύγιο της ΓΚ βελτιώθηκε το 2025, ενώ το πρωτογενές ισοζύγιο αναμένεται να διατηρηθεί θετικό και τα επόμενα χρόνια, εφόσον η οικονομία επιτυγχάνει ικανοποιητικούς ρυθμούς ανάπτυξης. Σύμφωνα με την [Ετήσια Έκθεση Προόδου](#) (Πίνακας 3, σελ. 11) έτους 2026 του Υπουργείου Εθνικής Οικονομίας και Οικονομικών, το πρωτογενές πλεόνασμα διαμορφώθηκε σε 4,9% του ΑΕΠ το 2025, ενώ για το 2026 εκτιμάται σε 3,2% του ΑΕΠ. Το δημόσιο χρέος μειώθηκε από 154,2% του ΑΕΠ το 2024 σε 146,1% του ΑΕΠ το 2025, ενώ για το 2026 εκτιμάται ότι θα μειωθεί περαιτέρω στο 136,8% του ΑΕΠ. Σύμφωνα με τους νέους δημοσιονομικούς κανόνες, οι χώρες με λόγο χρέους προς ΑΕΠ άνω του 90% οφείλουν να επιτυγχάνουν, κατά την περίοδο προσαρμογής, ελάχιστη μέση ετήσια μείωση του λόγου χρέους κατά μία ποσοστιαία μονάδα. Η Ελλάδα μειώνει τον λόγο αυτό με πολύ γρηγορότερους ρυθμούς τα τελευταία χρόνια, ενώ και οι [προβλέψεις](#) της Ευρωπαϊκής Επιτροπής περί μείωσης του χρέους για το μέλλον είναι ευνοϊκές (140,7% του ΑΕΠ το 2026 και 134,4% του ΑΕΠ το 2027).

3.2. Δημοσιονομικό αποτέλεσμα χωρών Ευρωζώνης 2025

Η σύγκριση που ακολουθεί, όπως και τα σχετικά γραφήματα, βασίζεται σε σταθερή σύνθεση ΕΑ21 της Ευρωζώνης, δηλαδή στη σύνθεση που ισχύει από 1.1.2026 μετά την ένταξη της Βουλγαρίας. Τα στοιχεία αφορούν

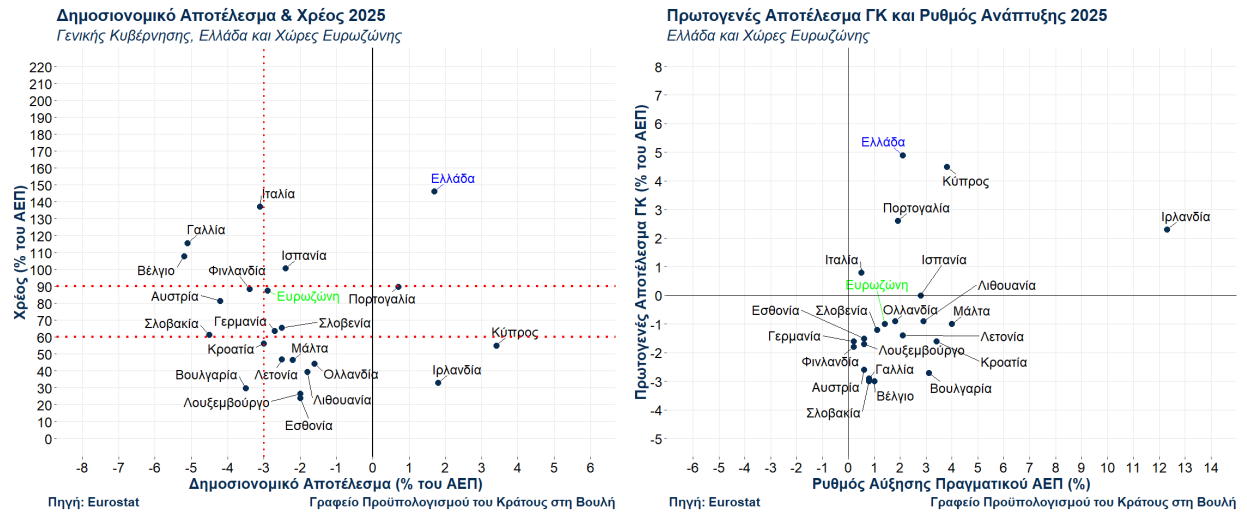
το έτος 2025.

Το πρωτογενές αποτέλεσμα της ΓΚ στην Ελλάδα, ως ποσοστό του ΑΕΠ, ήταν πλεονασματικό το 2025 (4,9%) και υπερέβη σημαντικά τον αντίστοιχο μέσο όρο της Ευρωζώνης σε σύνθεση EA21 (-1,0%). Οι χώρες με τη χειρότερη δημοσιονομική επίδοση σε όρους πρωτογενούς αποτελέσματος ως ποσοστό του ΑΕΠ ήταν το Βέλγιο και η Σλοβακία (-3,0%), ακολουθούμενες από τη Γαλλία (-2,9%), τη Βουλγαρία (-2,7%) και την Αυστρία (-2,6%). Αντίθετα, τις υψηλότερες επιδόσεις κατέγραψαν η Ελλάδα (4,9%), η Κύπρος (4,5%), η Πορτογαλία (2,6%) και η Ιρλανδία (2,3%).

Το συνολικό δημοσιονομικό αποτέλεσμα ως ποσοστό του ΑΕΠ (κατά ESA 2010) στην Ελλάδα το 2025 διαμορφώθηκε σε πλεόνασμα 1,7%. Τα μεγαλύτερα συνολικά ελλείμματα καταγράφονται στο Βέλγιο (-5,2%), στη Γαλλία (-5,1%), στη Σλοβακία (-4,5%) και στην Αυστρία (-4,2%). Οι χώρες στις οποίες καταγράφεται το μεγαλύτερο συνολικό πλεόνασμα είναι η Κύπρος (3,4%), η Ιρλανδία (1,8%), η Ελλάδα (1,7%) και η Πορτογαλία (0,7%). Στο σύνολο της Ευρωζώνης, το συνολικό δημοσιονομικό αποτέλεσμα ως ποσοστό του ΑΕΠ διαμορφώθηκε σε έλλειμμα -2,9%.

Όσον αφορά τον ρυθμό αύξησης του πραγματικού ΑΕΠ, η Ελλάδα κατέγραψε ρυθμό ανάπτυξης 2,1% το 2025, υψηλότερο από τον μέσο όρο της Ευρωζώνης (1,4%). Η υψηλότερη επίδοση καταγράφεται στην Ιρλανδία (12,3%), ακολουθούμενη από τη Μάλτα (4,0%), την Κύπρο (3,8%) και την Κροατία (3,4%).

Τέλος, το **ακαθάριστο χρέος Γενικής Κυβέρνησης** ως ποσοστό του ΑΕΠ στην Ελλάδα διαμορφώθηκε σε 146,1% το 2025, παραμένοντας το υψηλότερο στην Ευρωζώνη. Ακολουθούν η Ιταλία (137,1%), η Γαλλία (115,6%), το Βέλγιο (107,9%) και η Ισπανία (100,7%). Οι χώρες της Ευρωζώνης, με βάση τη σύνθεση EA21, με το μικρότερο ακαθάριστο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ είναι η Εσθονία (24,1%), το Λουξεμβούργο (26,5%), η Βουλγαρία (29,9%), η Ιρλανδία (32,9%) και η Λιθουανία (39,5%). Στο σύνολο της Ευρωζώνης, με βάση τη σύνθεση EA21, το ακαθάριστο δημόσιο χρέος ως ποσοστό του ΑΕΠ διαμορφώθηκε σε 87,4% το 2025.

Σημείωση: Η σύγκριση βασίζεται σε σταθερή σύνθεση ΕΑ21 της Ευρωζώνης, δηλαδή στη σύνθεση που ισχύει από 1.1.2026. Τα στοιχεία αφορούν το έτος 2025.

3.3. Δημοσιονομικά μέτρα στην ΕΕ για την αντιμετώπιση της ενεργειακής διαταραχής του 2026

Η [Εαρινή Πρόβλεψη της Ευρωπαϊκής Επιτροπής](#), που δημοσιεύθηκε τον Μάιο του 2026, εξετάζει τις δημοσιονομικές αποκρίσεις των κρατών-μελών στην ενεργειακή διαταραχή που προκλήθηκε από τη σύγκρουση στη Μέση Ανατολή, καθώς και τις αλληλεπιδράσεις τους με τη νομισματική πολιτική. Η σχεδόν πλήρης παύση της διέλευσης από τα Στενά του Ορμούζ περιόρισε τις θαλάσσιες ροές πετρελαίου και LNG κατά περίπου 15% και 20% αντίστοιχα, ενώ μεταξύ 27 Φεβρουαρίου και 29 Απριλίου 2026 οι τιμές φυσικού αερίου αυξήθηκαν κατά 50% και οι τιμές αργού πετρελαίου κατά 65%.

Σύμφωνα με την [πρόσφατη ειδική ανάλυση](#) της Επιτροπής, τα μέτρα που είχαν θεσπιστεί ή ανακοινωθεί έως τις 4 Μαΐου 2026 για την αντιμετώπιση των επιπτώσεων των υψηλών τιμών ενέργειας είχαν συνολικό δημοσιονομικό κόστος 14,5 δισ. ευρώ, ή 0,07% του ΑΕΠ της ΕΕ. Εάν τα μέτρα αυτά παρατείνονταν έως το τέλος του 2026, το κόστος τους θα αυξανόταν σε 38,6 δισ. ευρώ, ή 0,2% του ΑΕΠ. Η δημοσιονομική επιβάρυνση παραμένει σαφώς χαμηλότερη από εκείνη της ενεργειακής κρίσης του 2022, όταν το καθαρό κόστος των σχετικών μέτρων είχε ανέλθει σε 1,2% του ΑΕΠ.

Ως προς τη σύνθεσή τους, τα μέτρα ακολουθούν σε σημαντικό βαθμό το πρότυπο του 2022. Περίπου τα τρία τέταρτα της δαπάνης αφορούν μη στοχευμένες παρεμβάσεις, όπως μειώσεις ειδικών φόρων κατανάλωσης και έμμεσων φόρων στα καύσιμα, ενώ περίπου το ένα τέταρτο κατευθύνεται σε στοχευμένες δράσεις, όπως ενισχύσεις σε ευάλωτα νοικοκυριά ή επιδοτήσεις στον τομέα των μεταφορών. Παράλληλα, περισσότερο από τα δύο τρίτα του κόστους αφορά «μέτρα τιμής», δηλαδή παρεμβάσεις που μειώνουν άμεσα το οριακό κόστος κατανάλωσης ενέργειας, ενώ το υπόλοιπο αντιστοιχεί σε «μέτρα εισοδήματος». Η Επιτροπή επισημαίνει ότι, σε συνθήκες περιορισμένης προσφοράς όπου η καμπύλη προσφοράς είναι ιδιαίτερα ανελαστική, τα «μέτρα τιμής» αποδυναμώνουν το μηχανισμό των τιμών και, συνεπώς, τα κίνητρα προσαρμογής της ενεργειακής ζήτησης. Η μη συγκράτηση της ζήτησης για ακριβή εισαγόμενη ενέργεια συνεπάγεται μεγαλύτερη μεταφορά εθνικού εισοδήματος προς τους εξαγωγείς ενέργειας.

Στο ίδιο πλαίσιο, η Επιτροπή, μέσω της ανακοίνωσης AccelerateEU της 22ας Απριλίου 2026, τονίζει ότι η άμεση ανακούφιση των καταναλωτών από τις αυξήσεις των τιμών ενέργειας πρέπει να συνδυάζεται με την επιτάχυνση της μετάβασης σε καθαρή, ασφαλή και οικονομικά προσιτή ενέργεια. Τα μέτρα στήριξης θα πρέπει να είναι στοχευμένα, έγκαιρα και προσωρινά, ώστε να περιορίζεται το δημοσιονομικό κόστος, να μη στρεβλώνεται ο μηχανισμός τιμών και να διατηρούνται τα κίνητρα εξοικονόμησης ενέργειας.

Για την Ελλάδα, η δημοσιονομική απόκριση καταγράφεται από την Επιτροπή ως μία από τις υψηλότερες στην ΕΕ ως ποσοστό του ΑΕΠ, δεύτερη μετά την Ισπανία. Τα μέτρα που έχουν ενσωματωθεί στην Εαρινή Πρόβλεψη αντιστοιχούν σε περίπου 0,22% του ΑΕΠ, έναντι μέσου όρου 0,07% στην ΕΕ, ενώ το κόστος θα μπορούσε να ανέλθει σε περίπου 0,55% του ΑΕΠ σε περίπτωση παράτασής τους έως το τέλος του 2026. Η Επιτροπή εκτιμά ότι τα ελληνικά μέτρα είναι σε μεγάλο βαθμό στοχευμένα και περιλαμβάνουν, μεταξύ άλλων, επιδοτήσεις καυσίμων για νοικοκυριά, στήριξη των μεταφορών και της γεωργίας, εφάπαξ ενίσχυση οικογενειών με παιδιά και αποζημιώσεις ακτοπλοϊκών επιχειρήσεων.

Η απόκριση των δημοσιονομικών και νομισματικών αρχών στις ενεργειακές διαταραχές είναι σύνθετη, καθώς απαιτεί ισορροπία μεταξύ της στήριξης της οικονομικής δραστηριότητας, της συγκράτησης του πληθωρισμού και της διατήρησης της δημοσιονομικής βιωσιμότητας. Η επεκτατική δημοσιονομική πολιτική μπορεί να μετριάσει τις αρνητικές επιπτώσεις στο εισόδημα και την παραγωγή, αλλά ενδέχεται ταυτόχρονα να ενισχύσει τις πληθωριστικές πιέσεις, οδηγώντας σε αυστηρότερη νομισματική πολιτική και, κατ' επέκταση, σε επιβάρυνση της εγχώριας ζήτησης και των δημόσιων οικονομικών. Η αποτελεσματικότητα των μέτρων εξαρτάται από τις

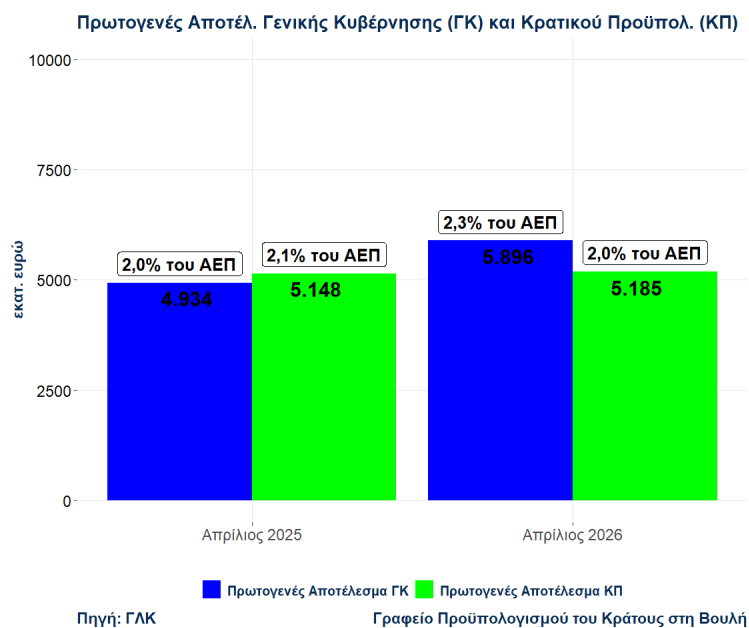
αρχικές συνθήκες, ιδίως από τον διαθέσιμο δημοσιονομικό χώρο, το επίπεδο του δημόσιου χρέους, τη διάρκεια της διαταραχής και τις πληθωριστικές προσδοκίες. Η Επιτροπή παραθέτει, **ως μέρος των εαρινών προβλέψεων, την απόκριση στην πρόσφατη ενεργειακή κρίση εστιάζοντας στους παράγοντες που καθορίζουν την αποτελεσματικότητά τους.**

Σε σχέση με την ενεργειακή διαταραχή του 2022, οι σημερινές συνθήκες είναι διαφορετικές. Τότε, η γενική ρήτρα διαφυγής του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης επέτρεψε στα κράτη μέλη να λάβουν εκτεταμένα μέτρα στήριξης, με σωρευτικό καθαρό δημοσιονομικό κόστος 2,2% του ΑΕΠ της ΕΕ την περίοδο 2022–2024, εκ των οποίων τα τρία τέταρτα αφορούσαν μη στοχευμένες παρεμβάσεις. Παράλληλα, η ΕΚΤ προχώρησε σε σημαντική αύξηση των επιτοκίων πολιτικής, κατά 450 μονάδες βάσης, προκειμένου να περιορίσει τις πληθωριστικές πιέσεις και να διατηρήσει σταθερές τις μακροχρόνιες προσδοκίες για τον πληθωρισμό.

Η οικονομία της ΕΕ βρίσκεται σε πιο ώριμη φάση του οικονομικού κύκλου, με το προϊόν πλησιέστερα στο δυνητικό του επίπεδο και με πιο περιορισμένες, αν και εκ νέου ενισχυόμενες, πληθωριστικές πιέσεις. Ωστόσο, οι συνθήκες χρηματοδότησης είναι λιγότερο ευνοϊκές και ο δημοσιονομικός χώρος έχει περιοριστεί σημαντικά. Το κόστος εξυπηρέτησης του δημοσίου χρέος των χωρών της ΕΕ έχει αυξηθεί, οι μεσοπρόθεσμες προοπτικές δυνητικής ανάπτυξης έχουν αναθεωρηθεί προς τα κάτω και οι νέες ανάγκες για δαπάνες για άμυνα, ενεργειακή μετάβαση, ανταγωνιστικότητα και γήρανση του πληθυσμού ασκούν πρόσθετες πιέσεις στη δυναμική του χρέους. Υπό αυτές τις συνθήκες, η δημοσιονομική στήριξη για την τρέχουσα ενεργειακή διαταραχή πρέπει να είναι πιο περιορισμένη, στοχευμένη και προσωρινή, ώστε να μετριάξει τις κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις χωρίς να επιβαρύνει περαιτέρω τον πληθωρισμό και τη δημοσιονομική βιωσιμότητα.

3.4. Αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης το τετράμηνο Ιανουαρίου - Απριλίου του 2026

Σύμφωνα με την εκτίμηση του ΓΠΚΒ, το Ενοποιημένο Πρωτογενές Αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης (ΓΚ) με προσαρμογές το τετράμηνο Ιανουαρίου - Απριλίου του 2026 καταγράφει πλεόνασμα 5.896 εκατ. ευρώ, που ισοδυναμεί με βελτίωση 962 εκατ. ευρώ σε σύγκριση με το αντίστοιχο τετράμηνο του 2025.

Σημειώνεται ότι, στην [Εισηγητική Έκθεση του ΚΠ 2026](#), συνολικά για το 2026, το πρωτογενές αποτέλεσμα ΓΚ, σε δημοσιονομική βάση, προβλέπεται ότι θα διαμορφωθεί σε πλεόνασμα 7.211 εκατ. ευρώ ή 2,8% του ΑΕΠ. Ο Κρατικός Προϋπολογισμός (ΚΠ) παρουσιάζει ταμειακό Πρωτογενές Πλεόνασμα 5.185 εκατ. ευρώ (σε τροποποιημένη ταμειακή βάση), αυξημένο κατά 37 εκατ. ευρώ σε σύγκριση με το τετράμηνο Ιανουαρίου–Απριλίου του 2025. Στην πλευρά των εσόδων, τα καθαρά έσοδα του ΚΠ εμφανίζονται αυξημένα κατά 2.116 εκατ. ευρώ. Η αύξηση αυτή προκύπτει κυρίως από την αύξηση των φορολογικών εσόδων κατά 655 εκατ. ευρώ, των μη φορολογικών και μη τακτικών εσόδων κατά 332 εκατ. ευρώ, καθώς και των εσόδων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων κατά 690 εκατ. ευρώ. Επισημαίνεται ότι, στα φορολογικά έσοδα, τα έσοδα από τον φόρο εισοδήματος εμφανίζονται μειωμένα κατά 512 εκατ. ευρώ, ενώ τα έσοδα από τον ΦΠΑ εμφανίζονται αυξημένα κατά 1.120 εκατ. ευρώ και τα έσοδα από τους ειδικούς φόρους κατανάλωσης (ΕΦΚ) εμφανίζονται μειωμένα κατά 165 εκατ. ευρώ. Επισημαίνεται επίσης ότι, στα μη φορολογικά και μη τακτικά έσοδα του Κράτους συμπεριλαμβάνεται η είσπραξη ποσών από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας (ΤΑΑ). Για το τετράμηνο Ιανουαρίου–Απριλίου 2026 καταγράφεται η είσπραξη 884 εκατ. ευρώ, σε αντίθεση με το αντίστοιχο τετράμηνο του 2025 κατά το οποίο δεν καταγράφηκε η είσπραξη κάποιου ποσού. Οι αντιστοιχούσες δαπάνες το τετράμηνο Ιανουαρίου–Απριλίου του 2026 ανέρχονται σε 1.022 εκατ. ευρώ.

Σε επίπεδο επιμέρους κατηγοριών και υποκατηγοριών εσόδων, τις κύριες πηγές αύξησης των εσόδων του ΚΠ αποτελούν:

- 1) **Τα έσοδα από μεταβιβάσεις (αύξηση κατά 1.309 εκατ. ευρώ):** Η αύξηση αυτή οφείλεται στα αυξημένα έσοδα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων κατά 585 εκατ. ευρώ, καθώς και στα έσοδα από το Ταμείο Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας κατά 884 εκατ. ευρώ. Αντιθέτως, δεν έχει καταβληθεί ακόμη στο Δημόσιο από το Ταμείο Ενεργειακής Μετάβασης το ποσό που αφορά το επίδομα θέρμανσης. Το αντίστοιχο ποσό που είχε καταβληθεί κατά το α' τρίμηνο του 2025 ήταν 132 εκατ. ευρώ.
- 2) **Τα έσοδα από ΦΠΑ (αύξηση κατά 1.120 εκατ. ευρώ):** Η εξέλιξη αυτή οφείλεται σε πολλαπλούς παράγοντες.

Πρώτον, στα έσοδα του Ιανουαρίου 2026 καταγράφηκε ΦΠΑ 24% επί του τιμήματος της σύμβασης παραχώρησης της Εγνατίας Οδού, ύψους 306 εκατ. ευρώ, ο οποίος αποδόθηκε από τον Παραχωρησιούχο στο Ελληνικό Δημόσιο και ακολούθησε ισόποση επιστροφή φόρου. Αν και το καθαρό αποτέλεσμα ήταν ουδέτερο, η εγγραφή αυτή δημιούργησε σημαντική διαφορά στη σύγκριση των ακαθάριστων εσόδων.

Δεύτερον, η αύξηση συνδέεται με τη σημαντική άνοδο των ταξιδιωτικών εισπράξεων. Σύμφωνα με τα προσωρινά στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος,⁹ οι ταξιδιωτικές εισπράξεις την περίοδο Ιανουαρίου–Απριλίου 2026 ανήλθαν σε 2,79 δισ. ευρώ, αυξημένες κατά 36,9% σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2025. Η εξέλιξη αυτή αντανάκλα τόσο την αύξηση της εισερχόμενης ταξιδιωτικής κίνησης κατά 27,1% όσο και την άνοδο της μέσης δαπάνης ανά ταξίδι κατά 8,6%. Εκτιμάται ότι η αύξηση των ταξιδιωτικών εισπράξεων ενίσχυσε τα έσοδα από ΦΠΑ, κυρίως μέσω της αυξημένης δραστηριότητας σε ξενοδοχεία, εστιατόρια και λοιπές υπηρεσίες.

Τρίτον, η αύξηση αποδίδεται στην άνοδο της ιδιωτικής κατανάλωσης σε τρέχουσες τιμές. Σύμφωνα με το τελευταίο μακροοικονομικό σενάριο της Διεύθυνσης Μακροοικονομικής Πολιτικής, ο ρυθμός αύξησης της ιδιωτικής κατανάλωσης, η οποία επηρεάζει τα έσοδα από ΦΠΑ, εκτιμάται για το τρέχον έτος σε 4,85%.

- 3) **Οι επιστροφές εσόδων (μείωση/ θετική επίδραση κατά 440 εκατ. ευρώ):** Η εξέλιξη αυτή έχει θετική επίδραση στα καθαρά έσοδα και οφείλεται σε εφάπαξ παράγοντες. Ειδικότερα, τον Ιανουάριο του 2025 είχε καταγραφεί επιστροφή ΦΠΑ για τη Σύμβαση Παραχώρησης της Αττικής Οδού, ύψους 785 εκατ. ευρώ, ενώ τον Ιανουάριο του 2026 καταγράφηκε επιστροφή ΦΠΑ για τη Σύμβαση Παραχώρησης

⁹Τράπεζα της Ελλάδος, «Εξελίξεις στο ταξιδιωτικό ισοζύγιο πληρωμών: Απρίλιος 2026», 22/06/2026, διαθέσιμο [εδώ](#).

της Εγνατίας Οδού, ύψους 306 εκατ. ευρώ.

- 4) **Οι λοιποί φόροι επί παραγωγής (αύξηση κατά 310 εκατ. ευρώ):** Η απόκλιση αυτή οφείλεται, αφενός, στην καταβολή της β' δόσης για την άδεια χορήγησης καζίνο στο Ελληνικό, ύψους 135 εκατ. ευρώ, και, αφετέρου, στο αυξημένο ποσό από τη συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στα κέρδη της Τράπεζας της Ελλάδος. Συγκεκριμένα, καταβλήθηκε ποσό 174,8 εκατ. ευρώ το 2026, έναντι ποσού 69,6 εκατ. ευρώ το 2025.
- 5) **Τα λοιπά τρέχοντα έσοδα (αύξηση κατά 77 εκατ. ευρώ):** Η αύξηση αυτή οφείλεται κυρίως στα αυξημένα έσοδα από το εθνικό σκέλος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων κατά 105 εκατ. ευρώ.
- 6) **Ο Φόρος Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων (αύξηση κατά 35 εκατ. ευρώ):** Παρά τη συνολική αύξηση, παρατηρήθηκε επιβράδυνση κατά τον μήνα Απρίλιο σε σχέση με τα αναμενόμενα έσοδα, η οποία ενδεχομένως οφείλεται στο γεγονός ότι το 2025 περισσότεροι φορολογούμενοι έσπευσαν να πληρώσουν εφάπαξ τον φόρο εισοδήματος σε σχέση με το 2026.
- 7) **Οι φόροι επί χρηματοοικονομικών και κεφαλαιακών συναλλαγών (αύξηση κατά 24 εκατ. ευρώ):** Η θετική αυτή απόκλιση αντανακλά την αύξηση του φόρου επί των χρηματιστηριακών συναλλαγών κατά περίπου 9 εκατ. ευρώ, καθώς και την αύξηση του φόρου μεταβίβασης οικοδομών κατά 13 εκατ. ευρώ κατά το πρώτο τρίμηνο του έτους.

Τις κύριες πηγές μείωσης των εσόδων του ΚΠ αποτελούν:

- 1) **Ο Φόρος Εισοδήματος Νομικών Προσώπων (μείωση κατά 415 εκατ. ευρώ):** Η μείωση αυτή οφείλεται στο γεγονός ότι το 2025 είχε εισπραχθεί η Προσωρινή Συνεισφορά Αλληλεγγύης (Π.Σ.Α.), σύμφωνα με το άρθρο 14 του Κανονισμού (ΕΕ) 2022/1854, ύψους 463 εκατ. ευρώ, η οποία επιβάλλεται στα διυλιστήρια λόγω των αυξημένων κερδών τους, ενώ δεν υπήρχε αντίστοιχο έσοδο το 2026.
- 2) **Τα έσοδα από πωλήσεις αγαθών και υπηρεσιών (μείωση κατά 363 εκατ. ευρώ):** Η απόκλιση αυτή οφείλεται κυρίως στο γεγονός ότι τον Ιανουάριο του 2025 είχε εισπραχθεί μέρος του τιμήματος για τη Σύμβαση Παραχώρησης της Αττικής Οδού, ύψους 785 εκατ. ευρώ, ενώ τον Ιανουάριο του 2026 εισπράχθηκε μέρος του τιμήματος για τη Σύμβαση Παραχώρησης της Εγνατίας Οδού, ύψους 306 εκατ. ευρώ. Αμφότερα τα ποσά σχετίζονται με την επιστροφή ΦΠΑ.

3) **Τα έσοδα από ΕΦΚ (μείωση κατά 166 εκατ. ευρώ):** Η μείωση εντοπίζεται κυρίως στους ΕΦΚ ενεργειακών προϊόντων, οι οποίοι εμφανίζονται μειωμένοι κατά 185 εκατ. ευρώ, αντανακλώντας τη μείωση της κατανάλωσης καυσίμων λόγω της ενεργειακής κρίσης από τις συγκρούσεις στη Μέση Ανατολή και του «σφραγίσματος» των Στενών του Ορμούζ. Πιο συγκεκριμένα, η μείωση εντοπίζεται κυρίως στους ΕΦΚ βενζινών κατά 79 εκατ. ευρώ, στους ΕΦΚ diesel κίνησης κατά 69 εκατ. ευρώ και στους ΕΦΚ diesel θέρμανσης κατά 28 εκατ. ευρώ.

Μέρος της μείωσης οφείλεται επίσης στην τροποποίηση του άρθρου 118 του ν. 5222/2025, με την οποία μέχρι και την 10η Δεκεμβρίου κάθε έτους παρέχεται πίστωση διάρκειας έως 15 ημερών, από την ημερομηνία υποβολής της Δήλωσης Ε.Φ.Κ. και λοιπών φορολογιών, στους εγκεκριμένους αποθηκευτές της περ. γ) του άρθρου 52, για την καταβολή στις τελωνειακές αρχές του Ε.Φ.Κ., του Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (Φ.Π.Α.) και των λοιπών συνεισπραττόμενων επιβαρύνσεων που αναλογούν στα ενεργειακά προϊόντα των περ. α) έως και ιε) της παρ. 1 του άρθρου 71, τα οποία εξέρχονται από το καθεστώς αναστολής και για τα οποία βεβαιώνονται οι οφειλόμενες φορολογικές επιβαρύνσεις. Πρακτικά, η ρύθμιση αυτή συνεπάγεται υστέρηση εσόδων από ΦΠΑ και ΕΦΚ ενεργειακών προϊόντων τον Ιανουάριο, που είναι ο πρώτος μήνας του έτους, και αντίστοιχη ενίσχυση των εσόδων αυτών τον Δεκέμβριο.

4) **Οι λοιποί φόροι εισοδήματος (μείωση κατά 131 εκατ. ευρώ):** Η μείωση οφείλεται κυρίως στη μείωση των φόρων επί των τόκων καταθέσεων κατά 47 εκατ. ευρώ λόγω της μείωσης των επιτοκίων, στη μείωση των λοιπών φόρων εισοδήματος ειδικών κατηγοριών κατά 26 εκατ. ευρώ και στα μειωμένα έσοδα από τον φόρο πλοίων κατά 54 εκατ. ευρώ, λόγω χρονικής μετάθεσης στην αποπληρωμή του φόρου μέχρι τις 30.6.2026, εξαιτίας εκκρεμούς νομοθετικής αναπροσαρμογής των συντελεστών φορολόγησης.

5) **Οι λοιποί τρέχοντες φόροι (μείωση κατά 65 εκατ. ευρώ):** Η μείωση οφείλεται στη μείωση των λοιπών μη ταξινομημένων εσόδων κατά 62 εκατ. ευρώ. Στην κατηγορία αυτή εμφανίζονται αρχικά τα έσοδα που πληρώνονται από τους οφειλότες-φορολογούμενους με λανθασμένη ταυτότητα οφειλής. Στη συνέχεια τα ποσά τακτοποιούνται στις ορθές κατηγορίες φορολογικών εσόδων, όπως για παράδειγμα στην κατηγορία ΦΠΑ, και, προκειμένου να μην υπάρξει διπλοεγγραφή του αντίστοιχου εσόδου, γίνεται επιστροφή ποσού στον ΑΛΕ των λοιπών μη ταξινομημένων φορολογικών εσόδων. Ως εκ τούτου, η μείωση αυτή, που σημαίνει ότι μειώθηκαν οι πληρωμές με λανθασμένη ταυτότητα οφειλής, δεν έχει δημοσιονομικό αντίκτυπο.

6) **Οι τακτικοί φόροι ακίνητης περιουσίας (μείωση κατά 25 εκατ. ευρώ):** Η απόκλιση αυτή

οφείλεται κυρίως στη χορήγηση μείωσης 50% στον ΕΝΦΙΑ για δικαιώματα επί κύριας κατοικίας φυσικών προσώπων σε οικισμούς με πληθυσμό έως 1.500 ή 1.700 κατοίκους, κατά περίπτωση, βάσει της παρ. 3 του άρθρου 17 του Κώδικα Φορολογίας Περιουσίας (ν. 5219/2025) και της απόφασης ΑΑΔΕ Α.1063/2026, καθώς και στη διεύρυνση του αριθμού των δικαιούχων της έκπτωσης 10% λόγω ασφάλισης κατοικιών.

Οι δαπάνες του ΚΠ εμφανίζονται αυξημένες κατά 2.079 εκατ. ευρώ σε σύγκριση με το τετράμηνο Ιανουαρίου–Απριλίου του 2025. Η αύξηση αυτή αποδίδεται κυρίως στην αύξηση των Πρωτογενών δαπανών του Τακτικού Προϋπολογισμού κατά 1.841 εκατ. ευρώ και στην αύξηση των δαπανών ΠΔΕ και Ταμείου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας κατά 327 εκατ. ευρώ, ενώ οι δαπάνες τόκων μειώθηκαν κατά 90 εκατ. ευρώ.

Παράρτημα

Προβλέψεις διεθνών οργανισμών

Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ([ΔΝΤ](#)), στην έκθεση World Economic Outlook του Απριλίου 2026, εκτιμά ότι η παγκόσμια ανάπτυξη θα διαμορφωθεί στο 3,1% το 2026 και στο 3,2% το 2027. Η πρόβλεψη για το 2026 είναι χαμηλότερη κατά 0,2 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με την επικαιροποίηση του Ιανουαρίου 2026, ενώ η πρόβλεψη για το 2027 παρέμεινε αμετάβλητη. Για την Ευρωζώνη, το ΔΝΤ προβλέπει ρυθμό ανάπτυξης 1,1% το 2026 και 1,2% το 2027, μειωμένο κατά 0,2 ποσοστιαίες μονάδες και για τα δύο έτη σε σχέση με την πρόβλεψη του Ιανουαρίου 2026. Η αναθεώρηση αντανακλά την επιδείνωση του διεθνούς περιβάλλοντος μετά την κλιμάκωση της σύγκρουσης στη Μέση Ανατολή, ιδίως μέσω των υψηλότερων τιμών ενέργειας, της αυξημένης αβεβαιότητας και των διαταραχών στις εφοδιαστικές αλυσίδες. Παράλληλα, οι αρνητικές επιδράσεις αντισταθμίζονται εν μέρει από την ισχυρότερη του αναμενομένου δυναμική της οικονομικής δραστηριότητας στο τέλος του 2025 και στις αρχές του 2026, καθώς και από τη στήριξη που παρέχουν οι επενδύσεις σε τεχνολογίες τεχνητής νοημοσύνης και οι ευνοϊκότερες, σε σχέση με προηγούμενες εκτιμήσεις, εξελίξεις στο πεδίο της εμπορικής πολιτικής. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, στις [Εαρινές Προβλέψεις του Μαΐου 2026](#), εκτιμά ότι η νέα ενεργειακή διαταραχή θα οδηγήσει σε επιβράδυνση της οικονομικής δραστηριότητας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και την Ευρωζώνη το 2026. Ειδικότερα, η ανάπτυξη στην Ευρωπαϊκή Ένωση προβλέπεται στο 1,1% το 2026, χαμηλότερα κατά 0,3 ποσοστιαίες μονάδες σε σχέση με τις Φθινοπωρινές Προβλέψεις του 2025, και στο 1,4% το 2027. Για την Ευρωζώνη, η ανάπτυξη προβλέπεται στο 0,9% το 2026 και στο 1,2% το 2027. Παράλληλα, ο πληθωρισμός στην Ευρωπαϊκή Ένωση αναμένεται να αυξηθεί στο 3,1% το 2026 και να υποχωρήσει στο 2,4% το 2027, ενώ στην Ευρωζώνη προβλέπεται στο 3,0% το 2026 και στο 2,3% το 2027. Ο ΟΟΣΑ, στην [έκθεση Economic Outlook του Ιουνίου 2026](#), επισημαίνει ότι οι παγκόσμιες προοπτικές εξαρτώνται σε μεγάλο βαθμό από τη διάρκεια και την ένταση της σύγκρουσης στη Μέση Ανατολή και παρουσιάζει δύο εναλλακτικά σενάρια. Στο βασικό σενάριο χρονικά περιορισμένης διαταραχής, όπου οι διαταραχές στις αγορές ενέργειας και εμπορευμάτων αρχίζουν να αποκλιμακώνονται σταδιακά από τα μέσα του 2026, η παγκόσμια ανάπτυξη προβλέπεται να επιβραδυνθεί από 3,4% το 2025 σε 2,8% το 2026 και να ανακάμψει στο 3,1% το 2027. Στο ίδιο σενάριο, ο πληθωρισμός στις χώρες του G20 αναμένεται να αυξηθεί στο 4,0% το 2026 από 3,4% το 2025, πριν υποχωρήσει στο 3,1% το 2027, καθώς θα εξασθενούν σταδιακά οι πιέσεις από τις τιμές ενέργειας και τροφίμων.

Αντίθετα, σε περίπτωση παρατεταμένης διαταραχής, με τις διαταραχές στην προσφορά να διατηρούνται έως το 2027, η παγκόσμια ανάπτυξη θα μπορούσε να περιοριστεί σημαντικά, στο 2,1% το 2026 και στο 1,8% το 2027, με ταυτόχρονα υψηλότερες πληθωριστικές πιέσεις και αυξημένους κινδύνους για την απασχόληση, τις επενδύσεις και τις χρηματοπιστωτικές αγορές.

Η Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα, στις μακροοικονομικές της προβλέψεις (Ιούνιος 2026), επισημαίνει ότι οι προοπτικές της Ευρωζώνης παραμένουν ιδιαίτερα αβέβαιες, κυρίως λόγω της σύγκρουσης στη Μέση Ανατολή, του κλεισίματος των Στενών του Ορμούζ και της αυξημένης μεταβλητότητας στις τιμές του πετρελαίου. Ορισμένοι από τους κινδύνους που είχαν επισημανθεί στις προβλέψεις του Μαρτίου 2026 έχουν αρχίσει να υλοποιούνται, καθώς οι τιμές του πετρελαίου έχουν αυξηθεί περαιτέρω, έχουν εμφανιστεί πιέσεις στις εφοδιαστικές αλυσίδες και οι αγορές προεξοφλούν πλέον πιο παρατεταμένη επίδραση της σύγκρουσης. Στο βασικό σενάριο του Ιουνίου 2026, ωστόσο, υποτίθεται ότι οι τιμές της ενέργειας θα αποκλιμακωθούν σχετικά γρήγορα στα επόμενα τρίμηνα, σύμφωνα με τις τιμές των συμβολαίων μελλοντικής εκπλήρωσης.

Στο πλαίσιο αυτό, οι προβλέψεις για τον ρυθμό μεγέθυνσης της Ευρωζώνης αναθεωρήθηκαν ελαφρώς προς τα κάτω για το 2026 και το 2027. Συγκεκριμένα, το πραγματικό ΑΕΠ της Ευρωζώνης προβλέπεται να αυξηθεί κατά 0,8% το 2026, 1,2% το 2027 και 1,5% το 2028. Σε σχέση με τις προβλέψεις του Μαρτίου 2026, οι εκτιμήσεις για το 2026 και το 2027 είναι μειωμένες κατά 0,1 ποσοστιαία μονάδα, αντανακλώντας την ισχυρότερη από την αρχικά αναμενόμενη επίδραση της σύγκρουσης στη Μέση Ανατολή. Αντίθετα, για το 2028 η πρόβλεψη αναθεωρήθηκε ελαφρώς προς τα πάνω, καθώς οι επιπτώσεις της ενεργειακής διαταραχής αναμένεται να υποχωρήσουν. Βραχυπρόθεσμα, η αύξηση των τιμών της ενέργειας και η ενισχυμένη αβεβαιότητα αναμένεται να επιβαρύνουν την εγχώρια ζήτηση, κυρίως μέσω της μείωσης του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος και της επιδείνωσης της καταναλωτικής εμπιστοσύνης. Μεσοπρόθεσμα, η ανάκαμψη του πραγματικού διαθέσιμου εισοδήματος, η ανθεκτικότητα της αγοράς εργασίας και η αύξηση των δημόσιων δαπανών για υποδομές και άμυνα αναμένεται να στηρίξουν την οικονομική δραστηριότητα.

Αναφορικά με τον πληθωρισμό, οι προβλέψεις του Ευρωσυστήματος αναθεωρήθηκαν προς τα πάνω για το 2026 και το 2027. Ο πληθωρισμός, με βάση τον Εναρμονισμένο Δείκτη Τιμών Καταναλωτή, προβλέπεται να αυξηθεί από 2,1% το 2025 σε 3,0% το 2026, πριν υποχωρήσει σε 2,3% το 2027 και επιστρέψει στον στόχο του 2,0% το 2028. Η αύξηση του πληθωρισμού το 2026 οφείλεται κυρίως στην ενεργειακή συνιστώσα, καθώς η άνοδος των τιμών του πετρελαίου μετακυλιέται γρήγορα στις τιμές καυσίμων. Σύμφωνα με το βασικό σενάριο, ο

συνολικός πληθωρισμός αναμένεται να κορυφωθεί στο 3,4% κατά το τρίτο και τέταρτο τρίμηνο του 2026 και να παραμείνει άνω του 3,0% έως τις αρχές του 2027. Στη συνέχεια, καθώς η επίδραση της ενεργειακής διαταραχής θα εξασθενεί και θα λειτουργούν ευνοϊκά αποτελέσματα βάσης, ο πληθωρισμός αναμένεται να αποκλιμακωθεί έντονα από το δεύτερο τρίμηνο του 2027 και να κινηθεί κοντά στο 2,0% μεσοπρόθεσμα.

Η πορεία του πληθωρισμού διαφοροποιείται μεταξύ των επιμέρους συνιστωσών. Ο πληθωρισμός της ενέργειας αναμένεται να αυξηθεί σημαντικά το 2026, να υποχωρήσει σε αρνητικό έδαφος το 2027 και να ενισχυθεί εκ νέου το 2028 λόγω της εισαγωγής του νέου Συστήματος Εμπορίας Εκπομπών της ΕΕ για τα κτίρια και τις οδικές μεταφορές (ETS2). Αντίθετα, οι έμμεσες επιδράσεις της ενεργειακής διαταραχής στις μη ενεργειακές συνιστώσες του πληθωρισμού αναμένεται να εμφανιστούν σταδιακά. Ο πληθωρισμός των τροφίμων προβλέπεται να κορυφωθεί στο 3,7% το δεύτερο τρίμηνο του 2027, ενώ ο πληθωρισμός χωρίς την ενέργεια και τα τρόφιμα αναμένεται να αυξηθεί έως το 2,7% στις αρχές του 2027 και στη συνέχεια να αποκλιμακωθεί. Παρά την αύξηση των πληθωριστικών πιέσεων, οι έμμεσες και δευτερογενείς επιδράσεις εκτιμάται ότι θα είναι πιο περιορισμένες σε σχέση με την περίοδο 2021-2024, λόγω της ασθενέστερης συνολικής ζήτησης, της προηγούμενης ανατίμησης του ευρώ, της χαμηλότερης έντασης των πιέσεων στις εφοδιαστικές αλυσίδες και της συνεχιζόμενης διείσδυσης των εισαγωγών από την Κίνα.

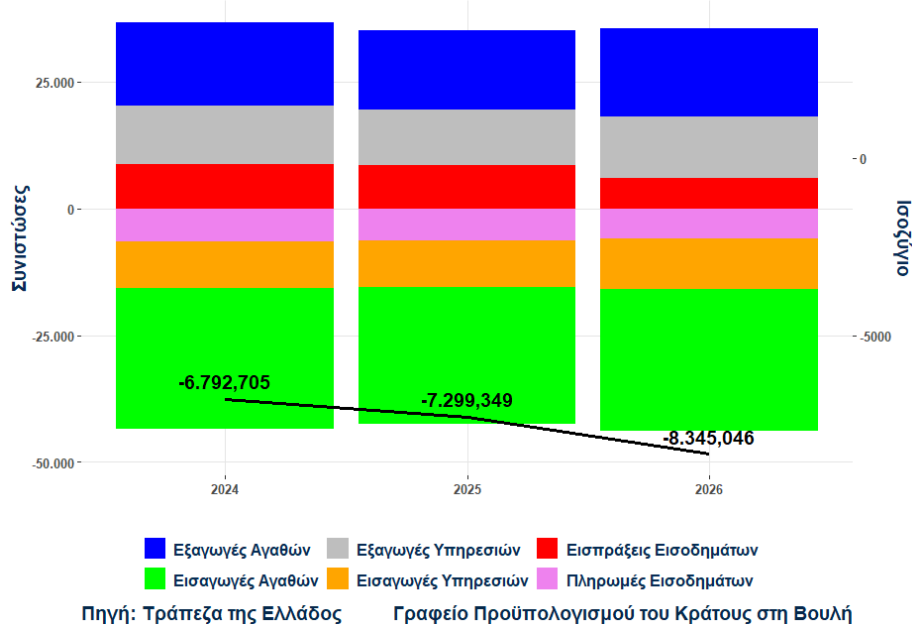
Λόγω της αυξημένης αβεβαιότητας, οι προβλέψεις του Ιουνίου 2026 συνοδεύονται από τρία εναλλακτικά σενάρια σχετικά με την ένταση και τη διάρκεια της σύγκρουσης στη Μέση Ανατολή και της ενεργειακής διαταραχής. Στο ηπιότερο σενάριο, οι τιμές του πετρελαίου αποκλιμακώνονται ταχύτερα σε σχέση με το βασικό σενάριο, οδηγώντας σε χαμηλότερο πληθωρισμό και ισχυρότερη ανάκαμψη της οικονομικής δραστηριότητας. Στο σενάριο αυτό, ο ρυθμός μεγέθυνσης της Ευρωζώνης προβλέπεται σε 0,8% το 2026, 1,4% το 2027 και 1,6% το 2028, ενώ ο πληθωρισμός υποχωρεί από 2,9% το 2026 σε 1,8% τόσο το 2027 όσο και το 2028. Στο δυσμενές σενάριο, η μεγαλύτερη και πιο επίμονη αύξηση των τιμών της ενέργειας οδηγεί σε υψηλότερο πληθωρισμό και χαμηλότερη μεγέθυνση το 2026 και το 2027. Συγκεκριμένα, ο ρυθμός μεγέθυνσης περιορίζεται σε 0,7% το 2026 και 0,9% το 2027, πριν επανέλθει στο 1,5% το 2028, ενώ ο πληθωρισμός διαμορφώνεται σε 3,3% το 2026, 3,0% το 2027 και 2,3% το 2028. Στο ακραίο σενάριο, η ενεργειακή διαταραχή είναι ακόμη ισχυρότερη και πιο παρατεταμένη, με σημαντικά υψηλότερο πληθωρισμό σε όλο τον ορίζοντα πρόβλεψης και αισθητή επιβράδυνση της οικονομικής δραστηριότητας, ιδίως το 2026 και το 2027. Σε αυτή την περίπτωση, ο ρυθμός μεγέθυνσης της Ευρωζώνης περιορίζεται σε 0,5% το 2026 και 0,4% το 2027, πριν ανακάμψει σε 1,6% το 2028, ενώ ο πληθωρισμός αυξάνεται

σε 4,0% το 2026, 5,3% το 2027 και 3,0% το 2028. Αντίστοιχα, ο πληθωρισμός χωρίς την ενέργεια και τα τρόφιμα διαμορφώνεται στο βασικό σενάριο σε 2,5% το 2026, 2,5% το 2027 και 2,2% το 2028, ενώ στο ακραίο σενάριο αυξάνεται σε 2,5%, 3,8% και 2,9% αντίστοιχα, υποδηλώνοντας ισχυρότερες έμμεσες και δευτερογενείς επιδράσεις της ενεργειακής διαταραχής στις μη ενεργειακές συνιστώσες του πληθωρισμού.

Εξωτερικός τομέας

Σύμφωνα με τα τελευταία **στοιχεία** της Τράπεζας της Ελλάδος, για την περίοδο Ιανουαρίου-Απριλίου 2026 το έλλειμμα του Ισοζυγίου Τρεχουσών Συναλλαγών επιδεινώθηκε κατά 1,05 δις ευρώ σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2025.¹⁰ Η αύξηση του ελλείμματος οφείλεται κυρίως στη μείωση των εισπράξεων των πρωτογενών και δευτερογενών εισοδημάτων κατά 29,7% (έναντι μείωσης 2,9% την αντίστοιχη περίοδο του 2025) και στην αύξηση των εισαγωγών των αγαθών και υπηρεσιών κατά 4,8% (έναντι μείωσης 2,2% την αντίστοιχη περίοδο του 2025). Θετική ήταν η συμβολή των εξαγωγών των αγαθών και υπηρεσιών κατά 10,9% (έναντι μείωσης 4,7% την αντίστοιχη περίοδο του 2025) και η μείωση κατά 5,0% των πληρωμών των πρωτογενών και δευτερογενών εισοδημάτων (έναντι μείωσης 3,4% την αντίστοιχη περίοδο του 2025).

Ισοζύγιο Τρεχουσών Συναλλαγών, Ιανουάριος-Απρίλιος (εκατ. ευρώ)

¹⁰ Το έλλειμμα του Ισοζυγίου Τρεχουσών Συναλλαγών διαμορφώθηκε σε 7.299 εκατ. ευρώ την περίοδο Ιανουαρίου-Απριλίου 2025 και σε 8.345 εκατ. ευρώ την αντίστοιχη περίοδο του 2026.

Όσον αφορά τις **ταξιδιωτικές εισπράξεις**, αυτές αυξήθηκαν κατά 752,9 εκατ. ευρώ την περίοδο Ιανουαρίου-Απριλίου 2026 σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2025 (αύξηση 36,9%, έναντι αύξησης 4,5% την αντίστοιχη περίοδο του 2025). Η αύξηση των ταξιδιωτικών εισπράξεων οφείλεται στην άνοδο της εισερχόμενης ταξιδιωτικής κίνησης κατά 27,1% (έναντι αύξησης 5,8% την αντίστοιχη περίοδο του 2025), καθώς και της μέσης δαπάνης ανά ταξίδι κατά 8,6% (έναντι μείωσης 0,9% την αντίστοιχη περίοδο του 2025). Ειδικά για τον Απρίλιο του 2026, το έλλειμμα μειώθηκε κατά 956 εκατ. ευρώ, εξέλιξη που οφείλεται κυρίως στην αύξηση των εξαγωγών αγαθών και υπηρεσιών κατά 25,5% (έναντι μείωσης 9,9% τον Απρίλιο του 2025), στην αύξηση των εισπράξεων πρωτογενών και δευτερογενών εισοδημάτων κατά 28,4% (έναντι αύξησης 5,0% τον Απρίλιο του 2025), καθώς και στη μείωση των πληρωμών πρωτογενών και δευτερογενών εισοδημάτων κατά 7,5% (έναντι μείωσης 1,6% τον Απρίλιο του 2025). Η βελτίωση αυτή σημειώθηκε παρά την αύξηση των εισαγωγών αγαθών και υπηρεσιών κατά 13,9%, έναντι μείωσης 9,9% τον Απρίλιο του 2025.

Τραπεζικός τομέας και ρευστότητα

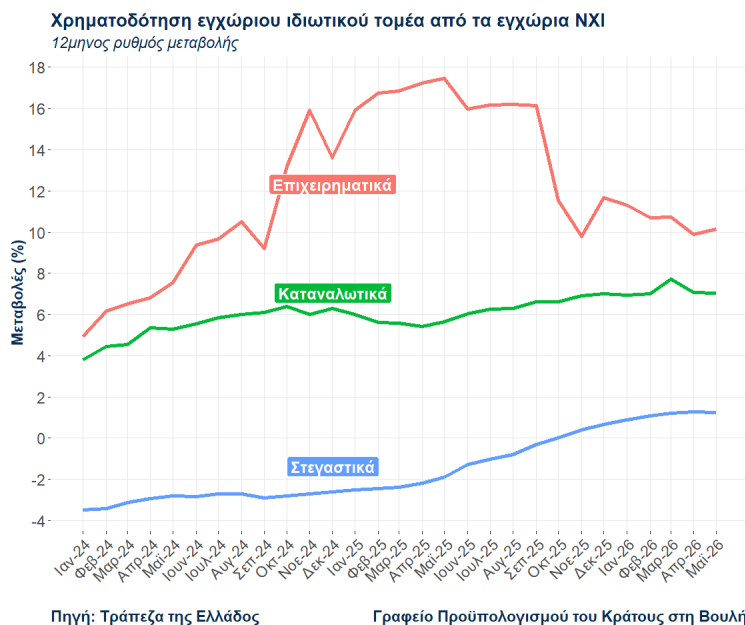
Το υπόλοιπο των τραπεζικών δανείων προς τον εγχώριο ιδιωτικό τομέα (επιχειρήσεις και νοικοκυριά) από τα εγχώρια Νομισματικά Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα (NXI) ακολούθησε ανοδική πορεία την περίοδο Μαΐου 2025 - Μαΐου 2026. Σύμφωνα με τα **στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος**, τον Μάιο του 2026 το υπόλοιπο των δανείων διαμορφώθηκε σε 130,3 δισ. ευρώ, αυξημένο κατά 7,4 δισ. ευρώ (6,0%) σε ετήσια βάση. Ο ετήσιος ρυθμός μεταβολής των δανείων προς μη χρηματοπιστωτικές επιχειρήσεις¹¹ διαμορφώθηκε σε 10,2% τον Μάιο του 2026, από 11,7% τον Δεκέμβριο του 2025 και 17,5% τον Μάιο του 2025.

Σύμφωνα με την πρόσφατη **Έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος για τη Νομισματική Πολιτική 2025-2026**, η χρηματοδότηση των επιχειρήσεων εξακολουθεί να υποστηρίζεται από τα συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα του Ομίλου της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων (ΕΤΕπ), της Ελληνικής Αναπτυξιακής Τράπεζας (ΕΑΤ) και από τα δάνεια του Μηχανισμού Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας (RRF). Κατά το τετράμηνο Ιανουαρίου-Απριλίου 2026, περίπου το ένα τρίτο των νέων δανείων προς ΜΧΕ και περίπου το ένα τέταρτο της νέας τραπεζικής χρηματοδότησης προς μικρομεσαίες επιχειρήσεις συνδέθηκαν με τα χρηματοδοτικά εργαλεία των αναπτυξιακών τραπεζών ή/και με πόρους του RRF. Η εξέλιξη αυτή αναδεικνύει τη σημασία των συγχρηματοδοτούμενων

¹¹ Στα στατιστικά στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, η χρηματοδότηση ενός τομέα της οικονομίας είναι ευρύτερη έννοια από τα δάνεια, καθώς περιλαμβάνει τόσο τα δάνεια που έχουν χορηγηθεί από τα εγχώρια Νομισματικά Χρηματοπιστωτικά Ιδρύματα όσο και τα χρεόγραφα που αυτά διακρατούν και έχουν εκδοθεί από τον συγκεκριμένο τομέα. Επομένως, τα δάνεια αποτελούν υποκατηγορία της συνολικής χρηματοδότησης.

εργαλείων στη διαμόρφωση των συνολικών συνθηκών χρηματοδότησης, καθώς και το γεγονός ότι μέρος της προσφοράς δανειακών κεφαλαίων προς την πραγματική οικονομία δεν αποτυπώνεται πλήρως στις τυπικές στατιστικές σειρές τραπεζικών επιτοκίων και ροών.

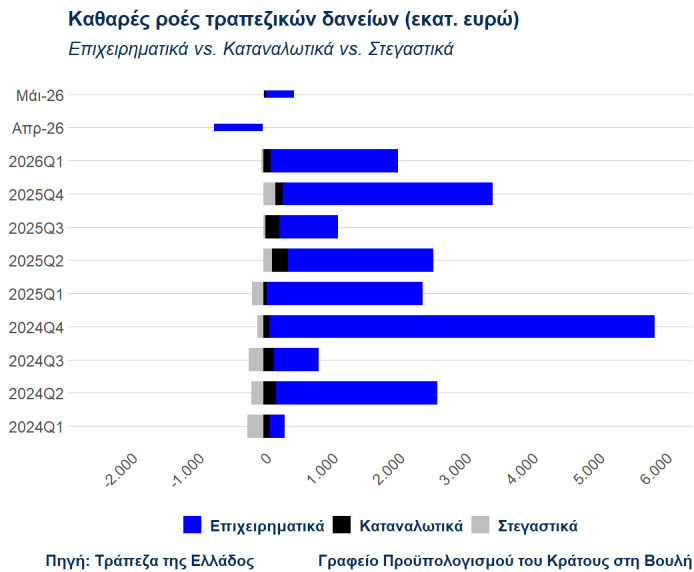
Στα δάνεια προς τα νοικοκυριά οι ετήσιοι ρυθμοί μεταβολής παρέμειναν πιο συγκρατημένοι. Ο ετήσιος ρυθμός μεταβολής των καταναλωτικών δανείων διαμορφώθηκε σε 7,0% τον Μάιο του 2026, ενώ τα στεγαστικά δάνεια κατέγραψαν θετικό ρυθμό μεταβολής 1,2%. Η Τράπεζα της Ελλάδος επισημαίνει ότι η ανοδική τροχιά των δανείων προς τα νοικοκυριά αντανακλά την ενίσχυση της καταναλωτικής πίστης και την επιτάχυνση της στεγαστικής πίστης. Το **μεσοσταθμικό επιτόκιο των στεγαστικών δανείων** υποχώρησε ελαφρά σε 3,3% τον Απρίλιο του 2026, ενώ περίπου το 30% των νέων στεγαστικών δανείων στις αρχές του έτους συνδέθηκε με τα συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα «Σπίτι μου II» και «Αναβαθμίζω το Σπίτι μου».

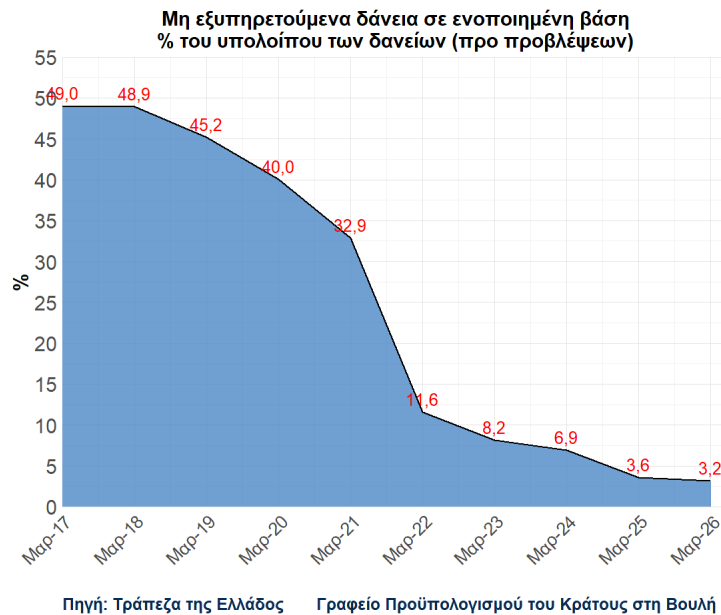
Οι καθαρές ροές που αφαιρούν τις αποπληρωμές δανείων παρουσιάζουν μείωση κατά 0,2 δισ. ευρώ το πρώτο τρίμηνο του 2026 σε σύγκριση με το πρώτο τρίμηνο του 2025. Την περίοδο Ιανουαρίου-Μαΐου 2026 η μέση μηνιαία καθαρή ροή δανείων προς τις ΜΧΕ ανήλθε σε 318 εκατ. ευρώ, έναντι 493 εκατ. ευρώ την αντίστοιχη περίοδο του 2025.

Αναφορικά με τις καταθέσεις επιχειρήσεων και νοικοκυριών, τα **στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος** καταγράφουν το ποσό των 214,9 δισ. ευρώ τον Μάιο του 2026, αυξημένο κατά 15,3 δισ. ευρώ (7,7%) σε ετήσια βάση

και αυξημένο κατά 1,7 δισ. ευρώ (0,8%) σε σχέση με τον Δεκέμβριο του 2025.

Σύμφωνα με τα [στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος](#), τα μη εξυπηρετούμενα δάνεια (ΜΕΔ) έχουν μειωθεί σημαντικά τόσο σε απόλυτους αριθμούς όσο και ως ποσοστό των συνολικών δανείων. Ο δείκτης ΜΕΔ, σε ενοποιημένη βάση, διαμορφώθηκε σε 3,2% τον Μάρτιο του 2026, από 49,0% τον Μάρτιο του 2017. Η αποκλιμάκωση αυτή συνδέεται με στρατηγικές ενέργειες εξυγίανσης των ισολογισμών, όπως οι πωλήσεις χαρτοφυλακίων και οι τιτλοποιήσεις, με χαρακτηριστικό παράδειγμα το Πρόγραμμα «Ηρακλής» (I, II και III). Παράλληλα, η Έκθεση της Τράπεζας της Ελλάδος αναφέρει ότι η ποιότητα του ενεργητικού των ελληνικών τραπεζών παρέμεινε ουσιαστικά σταθερή κατά το α' τρίμηνο του 2026 σε σύγκριση με το τέλος του 2025, με τον δείκτη ΜΕΔ να έχει συγκλίνει σημαντικά προς τον [ευρωπαϊκό μέσο όρο](#).

Συνολικά, ο ελληνικός τραπεζικός τομέας διατηρεί ισχυρά θεμελιώδη μεγέθη, με υψηλή αποδοτικότητα, κεφαλαιακή επάρκεια και ρευστότητα. Το 4^ο τρίμηνο του 2026 τα καθαρά κέρδη των ελληνικών τραπεζών μειώθηκαν ελαφρά σε ετήσια βάση, κυρίως λόγω υψηλότερων λειτουργικών εξόδων και μη επαναλαμβανόμενων εξόδων αναδιάρθρωσης. Ωστόσο, η αποδοτικότητα ιδίων κεφαλαίων παρέμεινε σε υψηλό επίπεδο και ο δείκτης κόστους προς έσοδα διατηρήθηκε κάτω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο. Η κεφαλαιακή επάρκεια παρέμεινε ισχυρή, υποστηριζόμενη από την κερδοφορία και τις εκδόσεις τίτλων κεφαλαίου, ενώ οι εκδόσεις ομολόγων υψηλής εξοφλητικής προτεραιότητας (senior bonds) συνέβαλαν στη συμμόρφωση με τις απαιτήσεις MREL¹² και στη διατήρηση ευνοϊκών συνθηκών χρηματοδότησης.

Όσον αφορά τη ρευστότητα, οι δείκτες κάλυψης ρευστότητας (LCR) και καθαρής σταθερής χρηματοδότησης (NSFR) των ελληνικών τραπεζών μειώθηκαν ελαφρά τον Μάρτιο του 2026 σε σχέση με το τέλος του 2025, αλλά παρέμειναν σε επίπεδα σημαντικά υψηλότερα τόσο από τις ελάχιστες εποπτικές απαιτήσεις όσο και από τους αντίστοιχους δείκτες των τραπεζών της ευρωζώνης. Επιπλέον, ο λόγος δανείων προς καταθέσεις παραμένει σημαντικά χαμηλότερος σε σύγκριση με τον μέσο όρο της ευρωζώνης, γεγονός που υποδηλώνει την ισχυρή θέση

¹²Το MREL, δηλαδή η Ελάχιστη Απαίτηση Ιδίων Κεφαλαίων και Επιλέξιμων Υποχρεώσεων (Minimum Requirement for Own Funds and Eligible Liabilities), αποτελεί εποπτική απαίτηση που καθορίζεται από τις αρχές εξυγίανσης. Σκοπός του είναι να διασφαλίζει ότι ένα πιστωτικό ίδρυμα διαθέτει επαρκή ίδια κεφάλαια και επιλέξιμες υποχρεώσεις, ώστε σε περίπτωση εξυγίανσης να μπορούν να απορροφηθούν ζημιές και να αποκατασταθεί η κεφαλαιακή του βάση χωρίς να απαιτείται κατά κανόνα δημόσια χρηματοδοτική στήριξη.

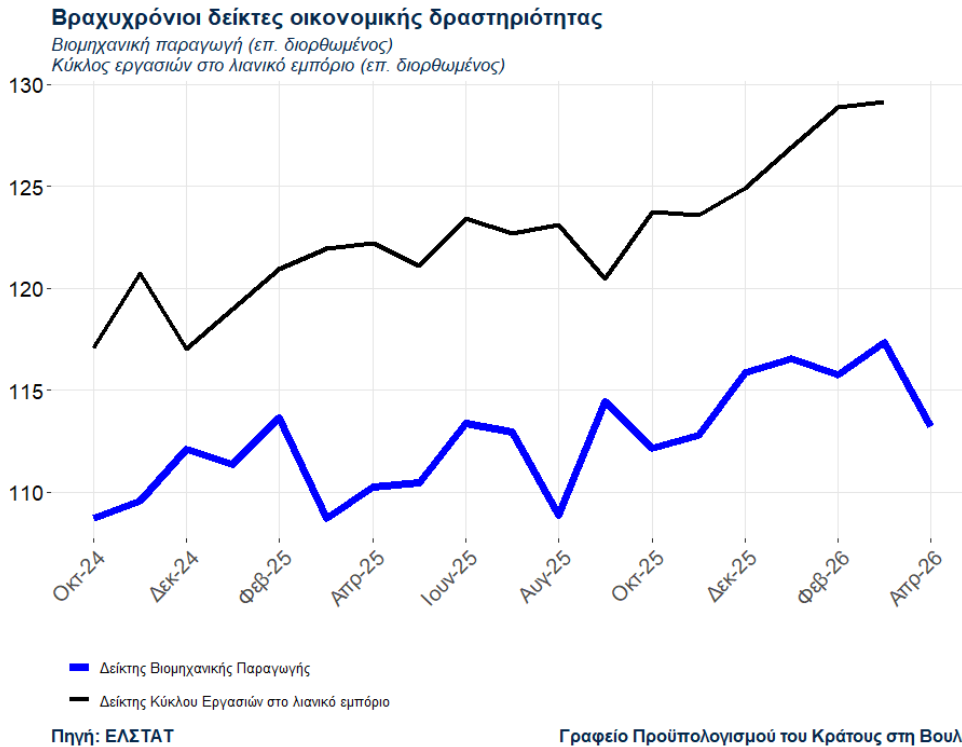
ρευστότητας των εγχώριων τραπεζών και τη δυνατότητά τους να συνεχίσουν να στηρίζουν τη χρηματοδότηση της πραγματικής οικονομίας. Ωστόσο, η διατήρηση της πιστωτικής επέκτασης θα εξαρτηθεί από την πορεία της ζήτησης δανείων, την ποιότητα των νέων χορηγήσεων, το εξωτερικό περιβάλλον και την ομαλή αξιοποίηση των διαθέσιμων συγχρηματοδοτούμενων πόρων.

Βραχυρόνιοι δείκτες οικονομικής δραστηριότητας

Ο εποχικά διορθωμένος **Γενικός Δείκτης Βιομηχανικής Παραγωγής** παρουσίασε τον Απρίλιο του 2026 αύξηση κατά 2,7% σε σχέση με τον αντίστοιχο μήνα του 2025 και μείωση κατά 3,5% σε σχέση με τον προηγούμενο μήνα. Ο εποχικά διορθωμένος **Δείκτης Κύκλου Εργασιών στο Λιανικό Εμπόριο** τον Μάρτιο του 2026 παρουσίασε αύξηση σε ετήσια βάση κατά 5,9%, και κατά 0,2% σε σχέση με τον προηγούμενο μήνα. Ο εποχικά διορθωμένος **Δείκτης Όγκου στο Λιανικό Εμπόριο** κατά τον ίδιο μήνα αυξήθηκε κατά 2,8% σε ετήσια βάση και μειώθηκε κατά 0,4% σε σχέση με τον προηγούμενο μήνα.

Τον Μάιο, οι λειτουργικές συνθήκες στον ελληνικό τομέα μεταποίησης βελτιώθηκαν με εντονότερο ρυθμό, καθώς ο εποχικά προσαρμοσμένος **Δείκτης Υπευθύνων Προμηθειών στη Μεταποίηση (PMI)** διαμορφώθηκε στις 53,3 μονάδες, από 52,4 μονάδες τον Απρίλιο, παραμένοντας πάνω από το όριο των 50 μονάδων που σηματοδοτεί βελτίωση των λειτουργικών συνθηκών. Η άνοδος του δείκτη αντανακλά την επιτάχυνση της αύξησης της παραγωγής και των νέων παραγγελιών, με τη ζήτηση να προέρχεται κυρίως από την εγχώρια αγορά, ενώ οι νέες παραγγελίες εξαγωγών υποχώρησαν για τέταρτο συνεχή μήνα. Η αύξηση των συνολικών νέων εργασιών στήριξε την περαιτέρω ενίσχυση της απασχόλησης, με τον ρυθμό δημιουργίας θέσεων εργασίας να είναι ο ταχύτερος των τελευταίων τεσσάρων μηνών. Παράλληλα, ο όγκος των ανεκτέλεστων εργασιών επανήλθε σε ανοδική πορεία, καταγράφοντας την εντονότερη αύξηση από τον Δεκέμβριο του 2021, εξέλιξη που συνδέεται με τις δυσκολίες στην προμήθεια πρώτων υλών. Οι αναταραχές στις εφοδιαστικές αλυσίδες, λόγω του πολέμου στη Μέση Ανατολή, συνέχισαν να επιβαρύνουν τον τομέα, επιμηκύνοντας τους χρόνους παράδοσης προμηθειών και δυσχεραίνοντας τη συσσώρευση αποθεμάτων προμηθειών και ετοιμών προϊόντων. Στο σκέλος των τιμών, οι πιέσεις στο κόστος εισροών εντάθηκαν περαιτέρω, κυρίως λόγω των υψηλότερων τιμών του πετρελαίου, των παραγώγων του και της ενέργειας, με τον ρυθμό αύξησης του κόστους να είναι ο εντονότερος από τον Ιούνιο του 2022. Η συνεχιζόμενη ζήτηση επέτρεψε στις επιχειρήσεις να μετακυλίσουν μέρος του αυξημένου κόστους στις τιμές πώλησης, οι οποίες αυξήθηκαν με τον ταχύτερο ρυθμό από τον Οκτώβριο του 2022. Παρά τις παραπάνω

πιέσεις, οι προσδοκίες των επιχειρήσεων για την παραγωγή κατά τους επόμενους δώδεκα μήνες βελτιώθηκαν, αντανακλώντας σχέδια για νέα προϊόντα, επενδύσεις σε εγκαταστάσεις και ενίσχυση της διαφήμισης.

Δείκτες τιμών παραγωγού και εισαγωγών στη βιομηχανία

Σημαντική αύξηση κατέγραψε ο δείκτης τιμών παραγωγού στη βιομηχανία καθώς και ο δείκτης τιμών εισαγωγών στη βιομηχανία τον Απρίλιο του 2026.

Συγκεκριμένα, τον Απρίλιο του 2026 ο δείκτης τιμών παραγωγού στη βιομηχανία αυξήθηκε σε ετήσια βάση κατά 12,8% έναντι αύξησης 0,5% την αντίστοιχη περίοδο πέρυσι, ενώ σε σχέση με τον Μάρτιο του 2026 παρουσίασε αύξηση 1,2%. Η ετήσια αύξηση οφείλεται κατά κύριο λόγο στην αύξηση του δείκτη τιμών παραγωγού εξωτερικής αγοράς κατά 30,4% και στην αύξηση του δείκτη τιμών παραγωγού εγχώριας αγοράς κατά 5,9%. Ο δείκτης τιμών εισαγωγών στη βιομηχανία για τον Απρίλιο του 2026 παρουσίασε ετήσια αύξηση 18,4% έναντι μείωσης 6,3% την αντίστοιχη περίοδο πέρυσι, ενώ σε σχέση με τον Μάρτιο αυξήθηκε κατά 2,2%.

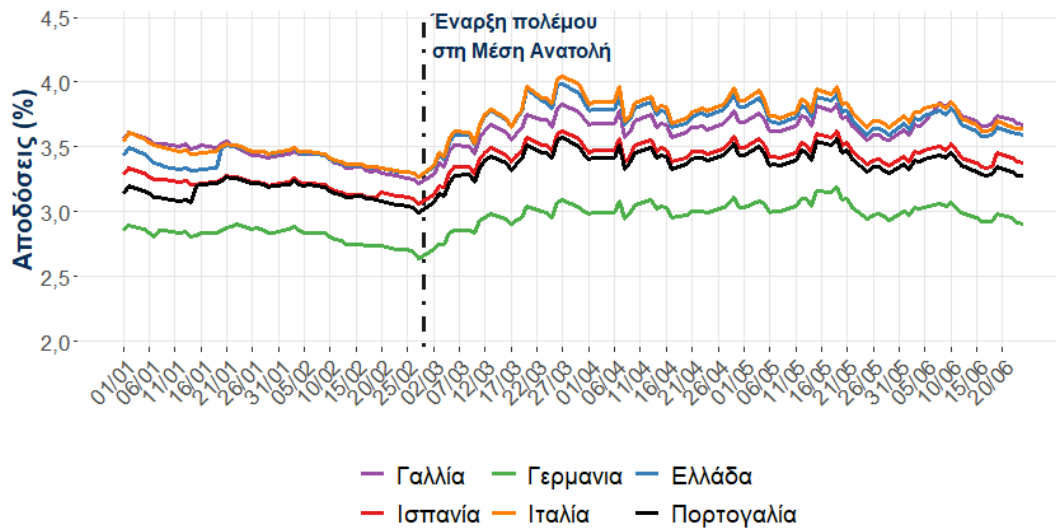
Οι αποδόσεις δεκαετών τίτλων του Ελληνικού Δημοσίου

Η επιτυχής έξοδος του Ελληνικού Δημοσίου στις αγορές κατά το πρώτο εξάμηνο του 2026 επιβεβαιώθηκε από την αρχική έκδοση του νέου 10ετούς στις 13 Ιανουαρίου 2026, ύψους 4 δισ. ευρώ, με κουπόνι 3,375% και λήξη στις 16 Ιουνίου 2036, καθώς και από τις επανεκδόσεις του ίδιου τίτλου. Μετά τη δημοπρασία της 11ης Φεβρουαρίου 2026, ύψους 300 εκατ. ευρώ, ακολούθησε νέα δημοπρασία στις 15 Απριλίου 2026, ύψους 250 εκατ. ευρώ, κατά την οποία οι συνολικές προσφορές ανήλθαν σε 507 εκατ. ευρώ και η μέση σταθμική απόδοση διαμορφώθηκε σε 3,70%. Στις 10 Ιουνίου 2026 το Ελληνικό Δημόσιο προχώρησε σε επανέκδοση μέσω κοινοπραξίας ύψους 3 δισ. ευρώ, με απόδοση 3,799% και βιβλίο προσφορών άνω των 36 δισ. ευρώ. Οι εξελίξεις αυτές αποτυπώνουν τη διατηρούμενη εμπιστοσύνη των επενδυτών στους τίτλους του Ελληνικού Δημοσίου και τη σταθερή πρόσβαση της χώρας στις διεθνείς αγορές κεφαλαίου.

Από την 1η Ιανουαρίου 2026 έως τις 24 Ιουνίου 2026, οι αποδόσεις των 10ετών ομολόγων κινήθηκαν σε τέσσερις διακριτές φάσεις. Στην πρώτη φάση, από τις αρχές Ιανουαρίου έως τα τέλη Φεβρουαρίου, επικράτησε σταδιακή αποκλιμάκωση, με την απόδοση του ελληνικού 10ετούς ομολόγου να υποχωρεί από 3,44% την 1η Ιανουαρίου σε 3,27% στις 27 Φεβρουαρίου 2026. Η μεταβολή που καταγράφεται στα μέσα Ιανουαρίου στον ελληνικό τίτλο συνδέεται κυρίως με την έκδοση του νέου 10ετούς ομολόγου και την αντικατάσταση του προηγούμενου τίτλου αναφοράς από τον νέο τίτλο λήξης 16 Ιουνίου 2036.

Στη δεύτερη φάση, τον Μάρτιο, οι αποδόσεις αυξήθηκαν απότομα σε όλες τις χώρες της Ευρωζώνης, με την απόδοση του ελληνικού 10ετούς ομολόγου να φθάνει στο 3,94% στις 20 Μαρτίου και να διαμορφώνεται στο 3,85% στις 31 Μαρτίου 2026. Η άνοδος αυτή εντάχθηκε σε γενικότερη ανοδική αναπροσαρμογή των ευρωπαϊκών αποδόσεων, καθώς οι αγορές ενσωμάτωσαν υψηλότερη αβεβαιότητα και αυξημένους πληθωριστικούς κινδύνους, ιδίως λόγω της ανόδου των τιμών ενέργειας και της επιδείνωσης του γεωπολιτικού περιβάλλοντος. Στην τρίτη φάση, από τα τέλη Μαρτίου έως τα μέσα Μαΐου, οι αποδόσεις παρέμειναν σε υψηλότερα επίπεδα, με αυξημένη μεταβλητότητα, αντανακλώντας την αβεβαιότητα ως προς τη διάρκεια των πληθωριστικών πιέσεων και την πορεία των ευρωπαϊκών επιτοκίων. Στην τέταρτη φάση, από τα τέλη Μαΐου έως τις 24 Ιουνίου, καταγράφηκε μερική αποκλιμάκωση, με την απόδοση του ελληνικού 10ετούς να διαμορφώνεται στο 3,59% στις 24 Ιουνίου 2026. Συνολικά, μετά την έντονη άνοδο του Μαρτίου, οι ελληνικές αποδόσεις υποχώρησαν από τα υψηλά επίπεδα της περιόδου, παραμένοντας ωστόσο υψηλότερα σε σχέση με τα τέλη Φεβρουαρίου.

Αποδόσεις κρατικών δεκαετών ομολόγων

Πηγή: ΟΔΔΗΧ

Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή

Παράλληλα με την παραπάνω πορεία των αποδόσεων των ελληνικών και ευρωπαϊκών τίτλων, η διαφορά (spread) μεταξύ των ελληνικών και των αντίστοιχων τίτλων της Ευρωζώνης παρουσίασε μεικτή εικόνα σε σχέση με το προηγούμενο έτος. Συγκεκριμένα, στις 24 Ιουνίου 2026, το spread έναντι των γερμανικών τίτλων διαμορφώθηκε στις 68,4 μονάδες βάσης (από 73,5 πέρυσι), έναντι των πορτογαλικών τίτλων στις 31,5 μονάδες βάσης (από 25,7 πέρυσι), έναντι των ισπανικών στις 21,2 μονάδες βάσης (από 7,3 πέρυσι), έναντι των ιταλικών στις -4,8 μονάδες βάσης (από -18,4 πέρυσι) και έναντι των γαλλικών στις -8,1 μονάδες βάσης (από 2,7 πέρυσι). Η μείωση του spread έναντι του γερμανικού τίτλου, σε συνδυασμό με τη διατήρηση αρνητικού spread έναντι του ιταλικού και πλέον και του γαλλικού τίτλου, υποδηλώνει τη σχετική ανθεκτικότητα των ελληνικών τίτλων, παρά την αυξημένη διεθνή αβεβαιότητα.

Εκδοτικό πρόγραμμα ΟΔΔΗΧ

Πίνακας 4: Εκδοτικό πρόγραμμα ΟΔΔΗΧ

Έκδοση	Ημερομηνία	Απόδοση (%)	Κουπόνι (%)	Λήξη / Διάρκεια	Ποσό (εκατ. ευρώ)
Επανεκδοση ομολόγου	10/6/2026	3,799	3,375	16/6/2036	3000
Επανεκδοση ομολόγου	15/4/2026	3,70	3,375	16/6/2036	250
Έκδοση εντόκων γραμματίων	3/6/2026	2,41	-	52 εβδομάδες	400
Έκδοση εντόκων γραμματίων	24/6/2026	2,24	-	26 εβδομάδες	400
Έκδοση εντόκων γραμματίων	29/4/2026	2,01	-	13 εβδομάδες	400

Αποκρατικοποιήσεις

Το Υπερταμείο (Growthfund) ανακοίνωσε:

- Στις 22 Ιουνίου 2026, στο πλαίσιο του Growthfund Investor Summit 2026, [υπογράφηκε](#) η Σύμβαση Παραχώρησης του Διεθνούς Αερολιμένα Καλαμάτας «Καπετάν Βασίλης Κωνσταντακόπουλος», μεταξύ του Ελληνικού Δημοσίου, του Υπερταμείου/Παραχωρητή και της Παραχωρησιούχου Εταιρείας ΑΕΡΟ-ΔΡΟΜΙΟ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ Α.Ε., με αρχικούς μετόχους τις FRAPORT AG (51%), DELTA AIRPORT INVESTMENTS A.E. του Ομίλου Κοπελούζου (24,5%) και ΠΗΛΕΑΣ ΣΥΜΜΕΤΟΧΩΝ Α.Ε. του Ομίλου Κωνσταντακόπουλου (24,5%), για χρονικό διάστημα 40 ετών. Το αρχικό τίμημα παραχώρησης αγγίζει τα 45 εκατ. ευρώ, ενώ το συνολικό επενδυτικό πρόγραμμα αναμένεται να διαμορφωθεί σε 125 εκατ. ευρώ. Στο πλαίσιο της παραχώρησης, το Υπερταμείο αποκτά άμεσα και χωρίς αντάλλαγμα ποσοστό 10% στην Παραχωρησιούχο Εταιρεία, κατ' αναλογία από κάθε υφιστάμενο μέτοχο, ενισχύοντας τη μακροπρόθεσμη συμμετοχή του Ελληνικού Δημοσίου στην αναπτυξιακή πορεία του αεροδρομίου και διασφαλίζοντας πρόσθετη αξία μέσω μελλοντικών μερισμάτων. Η τελική μετοχική σύνθεση διαμορφώνεται ως εξής: FRAPORT AG 45,9%, DELTA AIRPORT INVESTMENTS A.E. 22,05%, ΠΗΛΕΑΣ Α.Ε. 22,05% και Υπερταμείο 10%. Η παραχώρηση αποσκοπεί στη δημιουργία σύγχρονου αεροπορικού κόμβου διεθνών προδιαγραφών, με στόχο την ενίσχυση του τουριστικού προϊόντος, της περιφερειακής ανάπτυξης και της

διεθνούς συνδεσιμότητας της Μεσσηνίας και της Πελοποννήσου.

Ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις και απαιτήσεις Δημοσίου

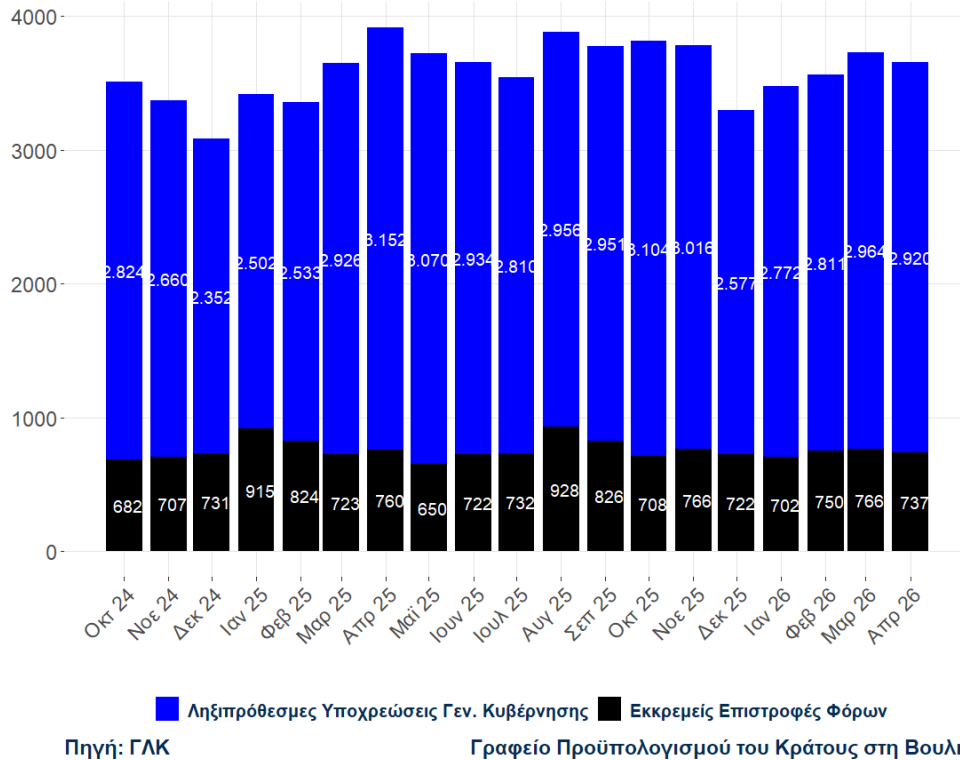
Ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις Δημοσίου

Οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις του δημοσίου προς τους ιδιώτες διακρίνονται στις ληξιπρόθεσμες δαπάνες για αγορά αγαθών και υπηρεσιών από τους φορείς της Γενικής Κυβέρνησης και στις εκκρεμείς επιστροφές φόρων. Τον Απρίλιο του 2026 καταγράφηκε μείωση των συνολικών ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων του Δημοσίου κατά 255 εκατ. ευρώ σε σύγκριση με τον Απρίλιο του 2025. Ειδικότερα, οι ληξιπρόθεσμες οφειλές μειώθηκαν κατά 232 εκατ. ευρώ φτάνοντας τα 2.920 εκατ. ευρώ και οι εκκρεμείς επιστροφές φόρων μειώθηκαν κατά 23 εκατ. ευρώ φτάνοντας τα 737 εκατ. ευρώ. Ωστόσο, σε σύγκριση με τον Δεκέμβριο του 2025 οι συνολικές ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις του Δημοσίου αυξήθηκαν κατά 358 εκατ. ευρώ. Ειδικότερα, οι ληξιπρόθεσμες οφειλές αυξήθηκαν κατά 343 εκατ. ευρώ ¹³ και οι εκκρεμείς επιστροφές φόρων αυξήθηκαν κατά 15 εκατ. ευρώ.

¹³ Η αύξηση των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων τον Απρίλιο του 2026 σε σχέση με τον Δεκέμβριο του 2025, ύψους 343 εκατ. ευρώ, προέρχεται κυρίως από τους ΟΤΑ, οι οποίοι κατέγραψαν αύξηση κατά 156 εκατ. ευρώ. Το υπόλοιπο ποσό της αύξησης κατανέμεται σχεδόν ισομερώς μεταξύ του Κράτους (ΠΔΕ), των ΟΚΑ και των νοσοκομείων. Αντίθετα, το αντίστοιχο τετράμηνο του 2025 είχε καταγραφεί αύξηση των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων κατά 800 εκατ. ευρώ σε σχέση με τον Δεκέμβριο του 2024, η οποία προερχόταν κυρίως από την Εθνική Κεντρική Αρχή Προμηθειών Υγείας (ΕΚΑΠΥ), στην κατηγορία Νοσοκομεία, κατά 487 εκατ. ευρώ. Η εξέλιξη αυτή συνδέεται με την πραγματοποίηση των αγορών φαρμάκου κεντρικά από την ΕΚΑΠΥ, διαδικασία που ξεκίνησε σταδιακά από το β' εξάμηνο του 2023 για λογαριασμό των νοσοκομείων. Το υπόλοιπο ποσό της αύξησης του α' τετραμήνου του 2025 αποδίδεται κυρίως στους ΟΤΑ, κατά 174 εκατ. ευρώ, και στο Κράτος (ΠΔΕ), κατά 92 εκατ. ευρώ. Αν συνυπολογιστεί και το ληξιπρόθεσμο μέρος των απαιτήσεων από τις εκπτώσεις *clawback/rebate*, δηλαδή αν αφαιρεθεί από τις ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις του συνόλου των νοσοκομείων και της ΕΚΑΠΥ το ληξιπρόθεσμο μέρος των σχετικών απαιτήσεων, η αύξηση των ληξιπρόθεσμων υποχρεώσεων τον Απρίλιο του 2026 σε σχέση με τον Δεκέμβριο του 2025 παραμένει στα 344 εκατ. ευρώ, ενώ για το αντίστοιχο τετράμηνο του 2025, σε σχέση με τον Δεκέμβριο του 2024, περιορίζεται σε περίπου 613 εκατ. ευρώ.

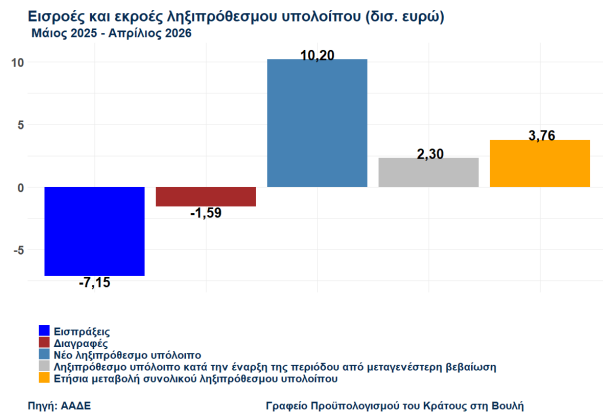
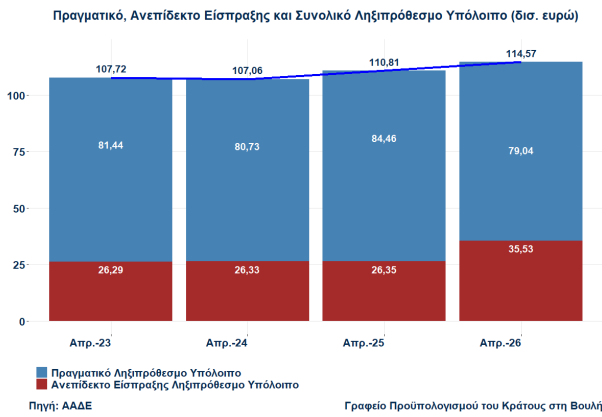
Συνολικές Οφειλές Δημοσίου

Εκκρεμείς Επιστροφές Φόρων & Ληξιπρόθεσμες Υποχρεώσεις Γενικής Κυβέρνησης (εκατ. ευρώ)

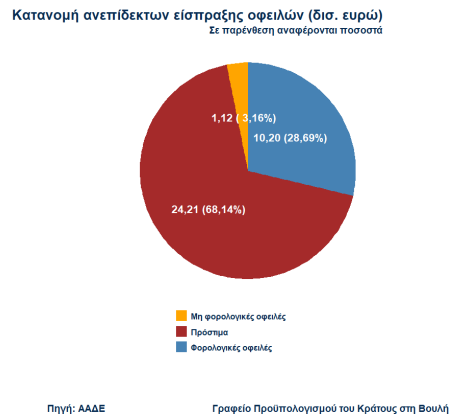
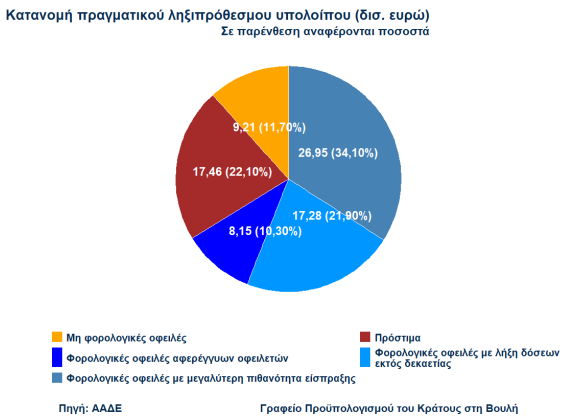
Ληξιπρόθεσμες απαιτήσεις Δημοσίου

Σύμφωνα με τα στοιχεία της ΑΑΔΕ, το συνολικό ληξιπρόθεσμο υπόλοιπο στο τέλος του Απριλίου του 2026, διαμορφώθηκε στα 114,57 δισ. ευρώ, αυξημένο κατά 3,77 δισ. ευρώ σε σχέση με τον Απρίλιο του 2025.¹⁴

¹⁴Το «Συνολικό Ληξιπρόθεσμο Υπόλοιπο» περιλαμβάνει τις συσσωρευμένες οφειλές στο τέλος κάθε μήνα αναφοράς, αθροίζοντας το «παλιό» ληξιπρόθεσμο χρέος, όπως διαμορφώθηκε στις 30/11 του προηγούμενου έτους, με το «νέο» ληξιπρόθεσμο χρέος, όπως διαμορφώθηκε μέχρι τον μήνα αναφοράς και αφαιρώντας εισπράξεις και διαγραφές έναντι «παλιού» και «νέου» ληξιπρόθεσμου χρέους μέχρι τον μήνα αναφοράς.

Σημειώνεται ότι ποσοστό 31,01% του συνολικού ληξιπρόθεσμου υπολοίπου, που αντιστοιχεί σε 35,53 δισ. ευρώ, αφορά σε οφειλές που χαρακτηρίζονται ως ανεπίδεκτες εισπραξής. Οφειλή ύψους 5,51 δισ. που αφορά πρόστιμα Κ.Β.Σ (ενός οφειλέτη) χαρακτηρίστηκε τον Νοέμβριο 2025 ως ανεπίδεκτη εισπραξής. Για τον λόγο αυτό, παρατηρείται σημαντική μείωση στο Πραγματικό Ληξιπρόθεσμο Υπόλοιπο σε σύγκριση με το προηγούμενο έτος και αντίστοιχα αύξηση των ανεπίδεκτων εισπραξής¹⁵. Η αύξηση του συνολικού ληξιπρόθεσμου υπολοίπου προκύπτει από (α) τις νέες ληξιπρόθεσμες οφειλές ύψους 10,20 δισ. ευρώ συν (β) τις ληξιπρόθεσμες οφειλές κατά την 1/5/2026 που βεβαιώθηκαν μεταγενέστερα ύψους 2,30 δισ. ευρώ, μείον (γ) τις εισπράξεις και διαγραφές, οι οποίες αγγίζουν συνολικά τα 8,74 δισ. ευρώ.

¹⁵ Πρόκειται για οφειλές των οποίων η εισπράξη είναι αντικειμενικά αδύνατη, βάσει των προϋποθέσεων που ορίζονται στο άρθρο 82 του Κώδικα Είσπραξης Δημοσίων Εσόδων (ΝΔ 356/1974). Αφορά για παράδειγμα περιπτώσεις στις οποίες ο οφειλέτης και οι συνυπόχρεοί του δε διαθέτουν περιουσιακά στοιχεία και ολοκληρώθηκε η διαδικασία αναγκαστικής εκτέλεσης επί κινητών, ακινήτων και απαιτήσεων του οφειλέτη (και έπαυσαν οι εργασίες πτώχευσης αν πρόκειται για πτωχό). Οι οφειλές αυτές σημείωσαν αύξηση σε ετήσια βάση, κατά 9.181,7 εκατ. ευρώ. Κατά συνέπεια η αύξηση του συνολικού ληξιπρόθεσμου υπολοίπου προέρχεται από τη μεταβολή του «πραγματικού» ληξιπρόθεσμου υπολοίπου, δηλαδή του συνολικού μετά την αφαίρεση του ανεπίδεκτου εισπραξής υπολοίπου, το οποίο σημείωσε μείωση κατά 5.416,0 εκατ. ευρώ σε ετήσια βάση αγγίζοντας την 1/5/2026 τα 79,04 δισ. ευρώ.

Εξετάζοντας την ποιοτική διάρθρωση του πραγματικού ληξιπρόθεσμου υπολοίπου, διαπιστώνουμε ότι το 66,26% αυτού, που αντιστοιχεί σε 52,37 δισ. ευρώ, πηγάζει από φορολογικές οφειλές. Το υπόλοιπο των πραγματικών ληξιπρόθεσμων οφειλών προέρχεται από άλλες κατηγορίες οφειλής, οι οποίες παρουσιάζουν χαμηλό ποσοστό είσπραξης. Σύμφωνα με στοιχεία της ΑΑΔΕ, σε αυτές περιλαμβάνονται τα πρόστιμα (φορολογικά και μη φορολογικά) τα οποία αποτελούν το 22,09% του πραγματικού ληξιπρόθεσμου υπολοίπου, καθώς αγγίζουν τα 17,45 δισ. ευρώ και οι μη φορολογικές οφειλές (δάνεια, δικαστικά έξοδα, καταλογισμοί κτλ.), οι οποίες αποτελούν το 11,65% του πραγματικού ληξιπρόθεσμου υπολοίπου, ποσοστό που αντιστοιχεί σε 9,20 δισ. ευρώ. Λαμβάνοντας υπόψη ότι 8,15 δισ. ευρώ από τις φορολογικές οφειλές πηγάζουν από αφερέγγυους οφειλέτες και 17,28 δισ. ευρώ αφορούν σε οφειλές με λήξη δόσεων πέραν της τελευταίας δεκαετίας, απομένουν 26,95 δισ. ευρώ οφειλών από τις οποίες, σύμφωνα με στοιχεία της ΑΑΔΕ, πηγάζει το 92,40% των εισπράξεων. Με άλλα λόγια, σχεδόν το σύνολο των εισπράξεων προέρχεται από μόλις το 34,10% του πραγματικού ληξιπρόθεσμου υπολοίπου.

Αναλύοντας περαιτέρω τις φορολογικές οφειλές που περιλαμβάνονται στο πραγματικό ληξιπρόθεσμο υπόλοιπο (52,37 δισ. ευρώ), διαπιστώνεται ότι το μεγαλύτερο ποσοστό (47,23%) αφορά τον ΦΠΑ, καθώς οι οφειλές αγγίζουν τα 24,74 δισ. ευρώ. Ακολουθεί ο φόρος εισοδήματος με ποσοστό 42,17%, ενώ οι φόροι στην περιουσία καταγράφουν χαμηλό ποσοστό 5,33% αφού περιλαμβάνουν οφειλές ύψους 2,79 δισ. ευρώ.

Ποιοτική διάρθρωση ληξιπρόθεσμων οφειλών φορολογουμένων

Αναφορικά με τον συνολικό αριθμό των οφειλετών, στο τέλος Απριλίου του 2026 παρατηρείται αύξηση κατά 9.460 πρόσωπα (φυσικά και νομικά) σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του 2025 με αποτέλεσμα να ανέρχεται σε 4.251.967 οφειλέτες. Αναλυτικότερα, η εν λόγω αύξηση προέρχεται σε μεγάλο ποσοστό από τις χαμηλότερες κατηγορίες οφειλής (μέχρι 50 ευρώ), με τον αριθμό των οφειλετών να αυξάνεται κατά 76.938 πρόσωπα¹⁶. Σε σύγκριση με τον προηγούμενο μήνα υπήρξε σημαντική μείωση κατά 545.788 πρόσωπα. Η μείωση αυτή διόρθωσε την αύξηση που παρουσιάστηκε λόγω της 1ης δόσης του ΕΝΦΙΑ τον Μάρτιο του τρέχοντος έτους και ήταν σημαντικά μεγαλύτερη από την αντίστοιχη μηνιαία μείωση του προηγούμενου έτους (κατά 371.016 πρόσωπα).

¹⁶Για μεγαλύτερη ακρίβεια σημειώνεται ότι η αύξηση του αριθμού των οφειλετών παρατηρείται στο εύρος οφειλής από 10 μέχρι 50 ευρώ (κατά 65.298 πρόσωπα), καθώς και από 3.001 μέχρι 100.000 ευρώ (κατά 30.208 πρόσωπα), ενώ μείωση του αριθμού των οφειλετών σημειώνεται σε οφειλές από 50 ευρώ μέχρι 3.000 ευρώ (κατά 102.447 πρόσωπα).

Πίνακας 5: Κατανομή πλήθους οφειλετών με χρέη προς τη Φορολογική Διοίκηση

Εύρος οφειλής (ευρώ)	Πλήθος ΑΦΜ οφειλετών κατά την 1/5/2025	Πλήθος ΑΦΜ οφειλετών κατά την 1/5/2026	Μεταβολή πλήθους οφειλετών
<50	1.135.882	1.212.820	76.938
50-500	1.285.428	1.256.242	-29.186
500-10.000	1.436.760	1.374.664	-62.096
10.000-100.000	326.484	345.527	19.043
100.000-1.000.000	48.088	52.335	4.247
>1.000.000	9.865	10.379	514
Σύνολο	4.242.507	4.251.967	9.460

Πηγή: ΑΑΔΕ

Η μείωση του αριθμού των οφειλετών στο εύρος οφειλής από 50 μέχρι 3.000 ευρώ συνοδεύεται από μείωση του συνολικού ληξιπρόθεσμου υπολοίπου σε ετήσια βάση κατά 50,7 εκατ. ευρώ συνολικά¹⁷. Ωστόσο, το συνολικό ληξιπρόθεσμο υπόλοιπο αυξάνεται στις υψηλότερες κατηγορίες οφειλής, με τη μεγαλύτερη αύξηση να εντοπίζεται σε οφειλές άνω του 1,5 εκατ. ευρώ (κατά 1,88 δισ. ευρώ).

Πίνακας 6: Κατανομή ληξιπρόθεσμων οφειλών προς τη Φορολογική Διοίκηση, σε εκατ. ευρώ

Εύρος οφειλής (ευρώ)	Ληξιπρόθεσμες οφειλές κατά την 1/5/2025	Ληξιπρόθεσμες οφειλές κατά την 1/5/2026	Μεταβολή ληξιπρόθεσμων οφειλών
<50	22,4	24,0	1,6
50-500	267,6	263,5	-4,1
500-10.000	3.629,4	3.641,4	12,0
10.000-100.000	9.541,4	10.194,3	652,9
100.000-1.000.000	12.880,3	13.913,3	1.032,9
>1.000.000	84.467,3	86.537,8	2.070,4
Σύνολο	110.808,4	114.574,2	3.765,7

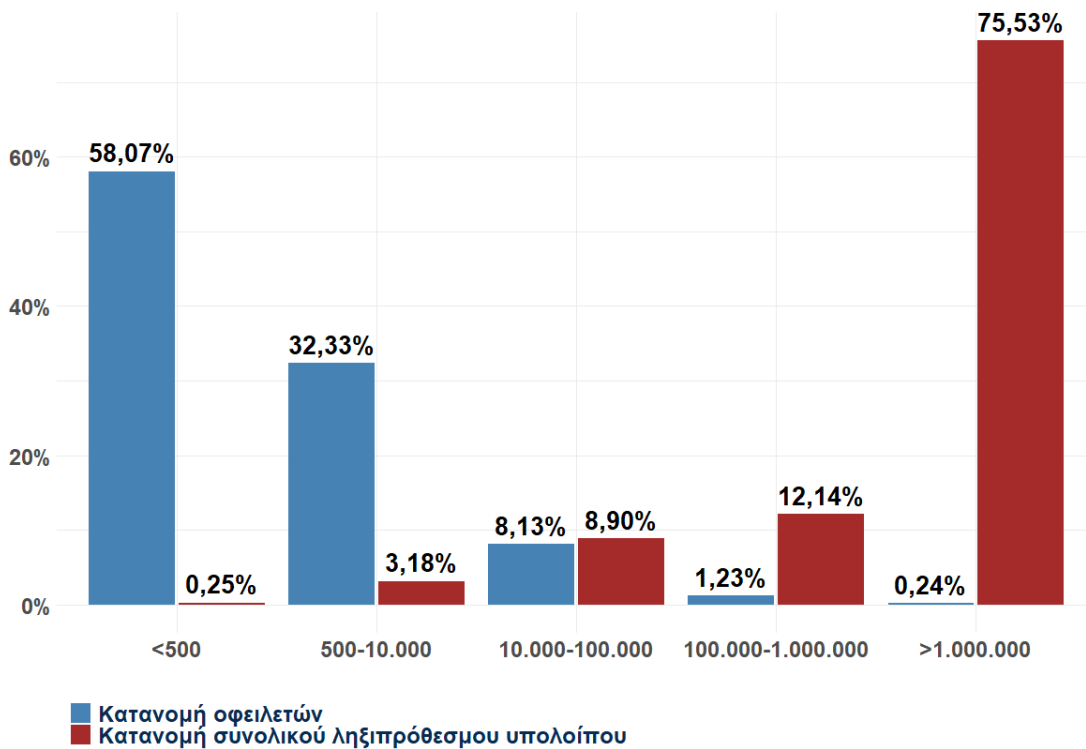
Σημείωση 1: Οι μικρές αποκλίσεις στα σύνολα οφείλονται σε στρογγυλοποιήσεις.

Σημείωση 2: Τυχόν διαφορές με προγενέστερες εκθέσεις οφείλονται σε επικαιροποίηση στοιχείων από την ΑΑΔΕ.

Πηγή: ΑΑΔΕ

¹⁷ Αναλυτικότερα σημειώνεται ότι μείωση του συνολικού ληξιπρόθεσμου υπολοίπου παρατηρείται στο εύρος οφειλής από 500 μέχρι 2.000 ευρώ (κατά 39,3 εκατ. ευρώ), καθώς και στην κατηγορία 50 μέχρι 500 ευρώ (κατά 4,1 εκατ. ευρώ). Αύξηση σημειώνεται τόσο στην κατηγορία από 10.001 μέχρι 100.000 ευρώ (κατά 652,9 εκατ. ευρώ) όσο και σε αυτήν από 3.001 ευρώ μέχρι 10.000 (κατά 58,5 εκατ. ευρώ).

Κατανομή οφειλετών και συνολικού ληξιπρόθεσμου υπολοίπου προς ΑΑΔΕ

Πηγή: ΑΑΔΕ

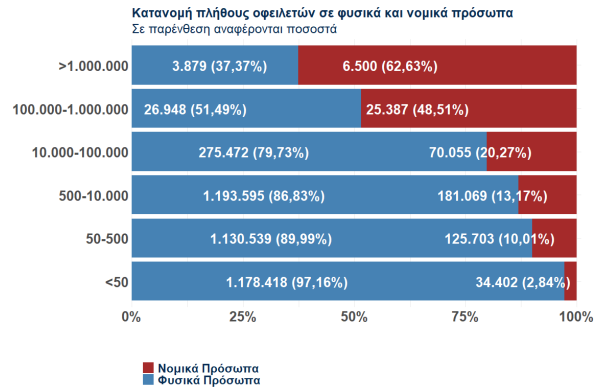
Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή

Εξετάζοντας την κατανομή των οφειλετών και του συνολικού ληξιπρόθεσμου υπολοίπου, διαπιστώνεται ότι σχεδόν το σύνολο των οφειλών (96,57%) πηγάζει από την κατηγορία άνω των 10.000 ευρώ. Ειδικότερα, στο εύρος οφειλής άνω του 1 εκατ. ευρώ συγκεντρώνεται το 75,53% του συνολικού ληξιπρόθεσμου υπολοίπου και μόλις το 0,24% των οφειλετών. Αντιθέτως, το 90,40% των οφειλετών συγκεντρώνεται στις οφειλές έως 10.000 ευρώ με το συνολικό τους ληξιπρόθεσμο υπόλοιπο να αγγίζει το 3,43% των συνολικών οφειλών.

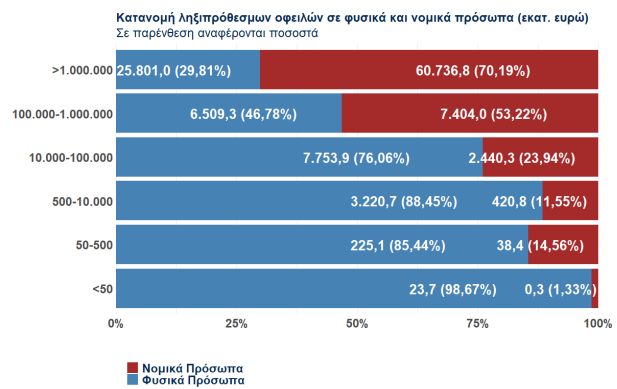
Αξίζει να σημειωθεί η διαφορετική συμμετοχή φυσικών και νομικών προσώπων στη διαμόρφωση του συνολικού ληξιπρόθεσμου υπολοίπου. Συγκεκριμένα, οι οφειλές των φυσικών προσώπων αποτελούν το 38% του συνόλου, αγγίζοντας τα 43,53 δισ. ευρώ, ενώ οι οφειλές των νομικών προσώπων διαμορφώνονται στα 71,04 δισ. ευρώ, ποσό που αντιστοιχεί στο 62% του συνόλου.

Αναλύοντας τα στοιχεία οφειλών των φυσικών και νομικών προσώπων ανά εύρος οφειλής διαπιστώνεται ότι στις χαμηλές κατηγορίες οφειλών σχεδόν το σύνολο του ληξιπρόθεσμου υπολοίπου προέρχεται από τα φυσικά πρόσωπα. Ενδεικτικό είναι ότι το 98,67% των οφειλών κάτω των 50 ευρώ και το 88,31% των οφειλών κάτω των

10.000 ευρώ ηγάζει από τα φυσικά πρόσωπα. Αντίστοιχα, το πλήθος των φυσικών προσώπων που οφείλουν λιγότερα από 50 ευρώ αντιστοιχεί στο 97,16% των οφειλετών αυτής της κατηγορίας οφειλής, ενώ για οφειλές μικρότερες των 10.000 ευρώ το πλήθος των φυσικών προσώπων διαμορφώθηκε στο τέλος του Απριλίου του 2026 στα 3.502.552 άτομα, αποτελώντας το 91,12% του συνόλου για το συγκεκριμένο εύρος οφειλής.

Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή

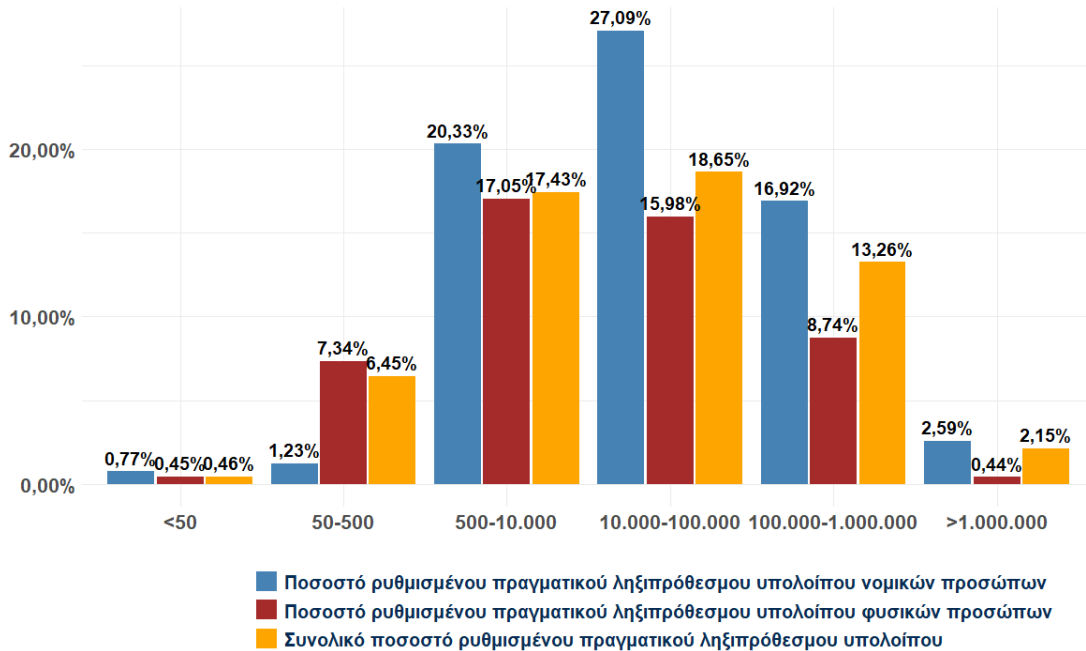
Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή

Αντιθέτως, όσο αυξάνεται το ύψος των οφειλών, ενισχύεται και ο ρόλος των νομικών προσώπων στη διαμόρφωση του ληξιπρόθεσμου υπολοίπου. Ειδικότερα, στην κατηγορία ληξιπρόθεσμου υπολοίπου άνω του 1 εκατ. ευρώ τα νομικά πρόσωπα συμμετέχουν στις οφειλές κατά 70,19%, με το ληξιπρόθεσμο υπόλοιπό τους να αγγίζει στο τέλος του Απριλίου του 2026 τα 60,73 δισ. ευρώ. Αντίστοιχα, το πλήθος των νομικών προσώπων που οφείλουν πάνω από 1 εκατ. ευρώ διαμορφώθηκε στα 6.500, αποτελώντας το 62,63% του πλήθους των οφειλετών σε αυτό το εύρος οφειλής.

Αναφορικά με τη ρύθμιση των οφειλών, σημειώνεται ότι μόλις το 6,83% του πραγματικού ληξιπρόθεσμου υπολοίπου βρίσκεται σε ρύθμιση, ποσοστό που αντιστοιχεί σε 5,39 δισ. ευρώ. Το υψηλότερο ποσοστό των συνολικών ρυθμισμένων οφειλών (18,65%) εντοπίζεται στο εύρος από 10.001 έως 100.000 ευρώ, ενώ εντός αυτού του εύρους το ποσοστό των ρυθμισμένων οφειλών αγγίζει το 19,82% για ποσά από 20.001 έως 50.000 ευρώ. Ωστόσο, τα ποσοστά διαφέρουν μεταξύ φυσικών και νομικών προσώπων. Συγκεκριμένα, το υψηλότερο ποσοστό ρυθμισμένων οφειλών φυσικών προσώπων εντοπίζεται μεταξύ 500 και 10.000 ευρώ (17,05%) και αγγίζει το 19,87% για ποσά από 2.000 έως 3.000 ευρώ. Αντίθετα, τα νομικά πρόσωπα ρυθμίζουν σε υψηλότερο ποσοστό (27,09%) οφειλές που ανήκουν στο εύρος από 10.001 έως 100.000 ευρώ, ενώ το ποσοστό αυτό φτάνει στο 29,27% στην κατηγορία από 10.001 έως 20.000 ευρώ. Χαμηλά ποσοστά ρύθμισης οφειλών διαπιστώνονται τόσο σε χαμηλά ποσά οφειλής (ιδιαίτερα κάτω των 500 ευρώ), όσο και σε υψηλά ποσά οφειλής (άνω των 50.000 ευρώ).

για φυσικά πρόσωπα και άνω των 300.000 ευρώ για νομικά πρόσωπα).

Ρυθμισμένο πραγματικό ληξιπρόθεσμο υπόλοιπο ανά εύρος οφειλής

Πηγή: ΑΑΔΕ

Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή

Ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις ασφαλισμένων

Σύμφωνα με την [1η Τριμηνιαία Έκθεση Προόδου Έτους 2026 του ΚΕΑΟ](#), το σύνολο των ληξιπρόθεσμων ασφαλιστικών οφειλών στο τέλος Μαρτίου του 2026 διαμορφώθηκε στα 51,78 δισ. ευρώ, δηλαδή παρουσίασε αύξηση των συνολικών οφειλών κατά περίπου 2,05 δισ. ευρώ σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του προηγούμενου έτους.¹⁸ Η μεταβολή αυτή οφείλεται σε αύξηση τόσο των κύριων οφειλών (κατά 367,9 εκατ. ευρώ), όσο και των πρόσθετων τελών (κατά 1,68 δισ. ευρώ). Αναλυτικότερα, η αύξηση στις ληξιπρόθεσμες κύριες οφειλές πηγάζει από το εύρος οφειλής άνω των 10.000 ευρώ (κατά 624,4 εκατ. ευρώ συνολικά), ενώ μείωση καταγράφεται στις κύριες ληξιπρόθεσμες οφειλές κάτω των 10.000 ευρώ (κατά 256,5 εκατ. ευρώ).

¹⁸Οι συνολικές οφειλές περιλαμβάνουν τις κύριες οφειλές ύψους 30,06 δισ. ευρώ και τα πρόσθετα τέλη ύψους 21,71 δισ. ευρώ.

Πίνακας 7: Κατανομή κύριων οφειλών και πρόσθετων τελών ανά πλήθος μητρώων οφειλετών προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης, σε εκατ. ευρώ

Εύρος οφειλής (ευρώ)	Ληξιπρόθεσμες οφειλές 31/03/2025	Πρόσθετα τέλη 31/03/2025	Ληξιπρόθεσμες οφειλές 31/03/2026	Πρόσθετα τέλη 31/03/2026	Μεταβολή ληξιπρόθεσμων οφειλών	Μεταβολή πρόσθετων τελών
<50	1,8	0,3	1,8	0,3	0,0	0,0
50-500	44,2	11,9	42,2	11,5	-2,0	-0,3
500-10.000	2.374,4	1.020,9	2.120,0	1.020,3	-254,4	-0,6
10.000-100.000	13.880,9	6.262,3	13.947,9	6.874,8	67,0	612,5
100.000-1.000.000	8.039,5	6.170,5	8.282,2	6.706,8	242,7	536,3
>1.000.000	5.360,1	6.563,6	5.674,8	7.103,8	314,7	540,2
Σύνολο	29.700,9	20.029,5	30.068,8	21.717,6	367,9	1.688,1

Σημείωση 1: Οι αποκλίσεις στα σύνολα οφείλονται σε στρογγυλοποιήσεις.

Σημείωση 2: Τα πρόσθετα τέλη του ΚΕΑΟ αποτελούν προσαυξήσεις και επιβαρύνσεις (τόκους και έξοδα), που επιβάλλονται στις ληξιπρόθεσμες ασφαλιστικές οφειλές προς τα ασφαλιστικά ταμεία, όταν δεν καταβάλλονται εμπρόθεσμα.

Πηγή: ΚΕΑΟ

Πίνακας 8: Κατανομή πλήθους οφειλετών με χρέη προς τους Φορείς Κοινωνικής Ασφάλισης

Εύρος οφειλής (ευρώ)	Πλήθος ΑΦΜ οφειλετών κατά την 31/03/2025	Πλήθος ΑΦΜ οφειλετών κατά την 31/03/2026	Μεταβολή πλήθους οφειλετών
<50	120.478	126.598	6.120
50-500	178.289	177.079	-1.210
500-10.000	624.879	587.475	-37.404
10.000-100.000	511.736	499.517	-12.219
100.000-1.000.000	90.860	97.445	6.585
>1.000.000	2.918	3.105	187
Σύνολο	1.529.160	1.491.219	-37.941

Σημείωση: Οι αποκλίσεις στα σύνολα οφείλονται σε στρογγυλοποιήσεις.

Πηγή: ΚΕΑΟ

Σύμφωνα με στοιχεία του ΚΕΑΟ, οι οφειλέτες με ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις σε ασφαλιστικά ταμεία διαμορφώθηκαν στο τέλος Μαρτίου του 2026 στους 1.491.219 (φυσικά και νομικά πρόσωπα). Επιπλέον, αξίζει να σημειωθεί ότι σχεδόν το σύνολο των κύριων οφειλών αφορά ποσά άνω των 10.000 ευρώ, ενώ μεγάλο ποσοστό των κύριων οφειλών εντοπίζεται στο εύρος οφειλής από 10.000 έως 100.000 ευρώ.

Κοινωνικός Προϋπολογισμός: ασφαλιστικά ταμεία

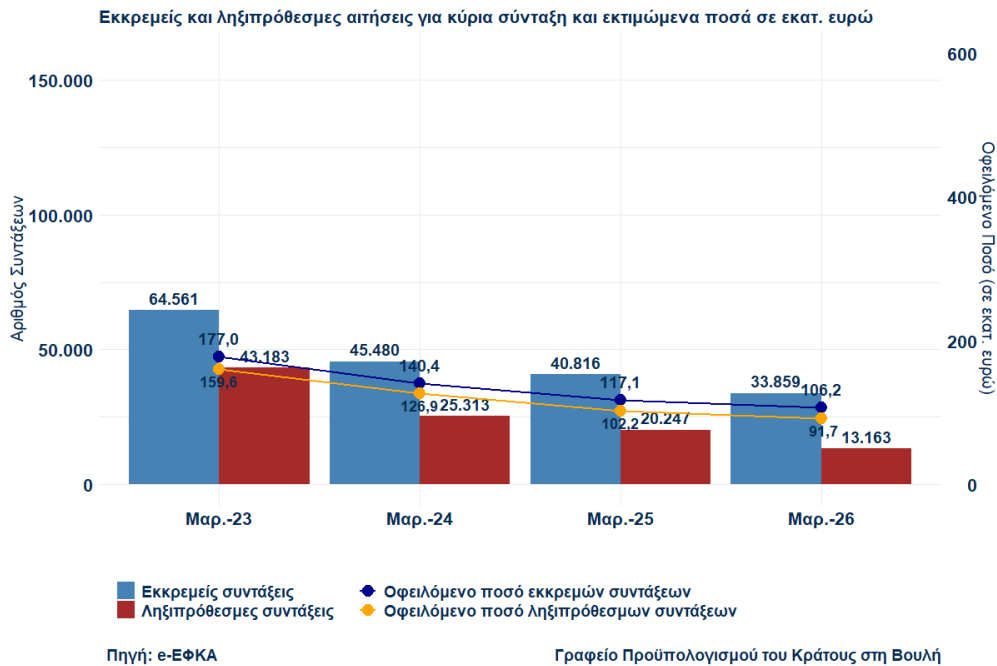
Η εκτέλεση του Προϋπολογισμού των ασφαλιστικών ταμείων για το πρώτο τρίμηνο του 2026 δεν μπορεί να παρουσιαστεί λόγω μη διαθεσιμότητας στοιχείων από το Υπουργείο Εργασίας και Κοινωνικής Ασφάλισης. Η μη διαθεσιμότητα στοιχείων οφείλεται στην αλλαγή και αναβάθμιση των σχετικών πληροφοριακών συστημάτων, η οποία δεν έχει ολοκληρωθεί ώστε να είναι δυνατή η άντληση και αξιοποίηση των στοιχείων, τα οποία απαιτούνται για τη σύνταξη του αρχείου της Εκτέλεσης Κοινωνικού Προϋπολογισμού.

Εξέλιξη των εκκρεμών και των ληξιπρόθεσμων αιτήσεων συνταξιοδότησης (κύριας και επικουρικής σύνταξης)

Σύμφωνα με στοιχεία του e-ΕΦΚΑ, ο συνολικός αριθμός εκκρεμών αιτήσεων για κύρια σύνταξη άγγιξε τον Μάρτιο του 2026 τις 33.859, παρουσιάζοντας μείωση σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο κατά 1.320 αιτήσεις.¹⁹ Παράλληλα, το πλήθος των αιτήσεων κύριας συνταξιοδότησης συνεχίζει την πτωτική του πορεία σε ετήσια βάση, καθώς κατέγραψε μείωση κατά 6.957 αιτήσεις σε σχέση με την αντίστοιχη περίοδο του προηγούμενου έτους.

Παρόμοια είναι και η εξέλιξη του πλήθους των ληξιπρόθεσμων αιτήσεων συνταξιοδότησης (εκκρεμείς πάνω από 90 ημέρες), το οποίο άγγιξε στο τέλος του πρώτου τριμήνου του 2026 τις 13.163 αιτήσεις, καταγράφοντας μείωση σε σχέση με το προηγούμενο τρίμηνο (κατά 4.543 αιτήσεις), ενώ σε σχέση με τον Μάρτιο του 2025 παρατηρείται μείωση (κατά 7.084 αιτήσεις).

¹⁹ Δεν περιλαμβάνονται εκείνες που αφορούν συνταξιοδότηση με διεθνείς κανόνες.

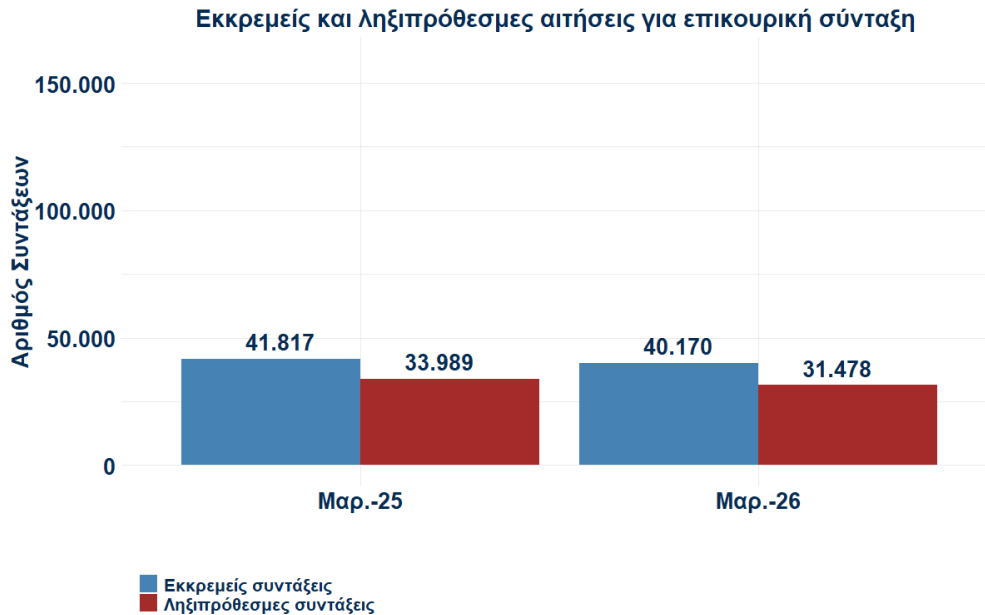

Σχετικά με την εκτιμώμενη δαπάνη για τις εκκρεμείς και ληξιπρόθεσμες κύριες συντάξεις, ο e-ΕΦΚΑ έχει αλλάξει τον τρόπο υπολογισμού της. Στην εκτιμώμενη δαπάνη των συντάξεων, στο ποσό που αποδίδεται τελικά στους συνταξιούχους άρχισαν να συνυπολογίζονται, εκτός από τις οφειλές των ασφαλισμένων, και οι κρατήσεις (υπέρ ΑΚΑΓΕ, υπέρ ΕΟΠΥΥ, υπέρ φόρου) στις συντάξεις τους. Το ΑΚΑΓΕ (Ασφαλιστικό Κεφάλαιο Αλληλεγγύης Γενεών) είναι ένας ειδικός λογαριασμός με σκοπό τη δημιουργία αποθεματικών για τη χρηματοδότηση των κλάδων σύνταξης των φορέων κοινωνικής ασφάλισης. Ο ΕΟΠΥΥ (Εθνικός Οργανισμός Παροχής Υγείας) είναι ένας κρατικός οργανισμός σχετικά με την υγειονομική περίθαλψη των ασφαλισμένων συμπεριλαμβανομένων και των συνταξιούχων. Για να είναι εφικτή η σύγκριση των ποσών της δαπάνης σε βάθος χρόνου, στην έκθεση αναφέρεται η συνολική εκτιμώμενη δαπάνη (η οποία περιλαμβάνει τις οφειλές και τις κρατήσεις).

Σε συνέχεια των ανωτέρω, η εκτιμώμενη δαπάνη για τις εκκρεμείς κύριες συντάξεις για τον Μάρτιο του 2026 (χωρίς να υπολογίζεται η συνταξιοδότηση με διεθνείς κανόνες) διαμορφώθηκε στα 106,2 εκατ. ευρώ, μειωμένη σε ετήσια βάση κατά 10,9 εκατ. ευρώ. Αντίστοιχα, η εκτιμώμενη δαπάνη για τις ληξιπρόθεσμες (εκκρεμείς πάνω από 90 ημέρες) κύριες συντάξεις ανήλθε τον Μάρτιο του 2026 στα 91,7 εκατ. ευρώ μειωμένη σε ετήσια βάση κατά 10,6 εκατ. ευρώ.²⁰

²⁰ Διαφορές σε σχέση με τα στοιχεία που αναφέρονταν σε προηγούμενες εκθέσεις οφείλονται σε αναθεώρηση των σχετικών στοιχείων από τις αρμόδιες υπηρεσίες του e-ΕΦΚΑ.

Εάν από την ανωτέρω εκτιμώμενη δαπάνη για τις εκκρεμείς κύριες συντάξεις αφαιρεθούν οι οφειλές των ασφαλισμένων, η εκτίμηση της δαπάνης διαμορφώνεται στα -16,7 εκατ. ευρώ²¹.

Πηγή: e-ΕΦΚΑ

Γραφείο Προϋπολογισμού του Κράτους στη Βουλή

Ειδικά για τις ληξιπρόθεσμες κύριες συντάξεις (περιλαμβάνοντας και αυτές που εκδίδονται με διεθνείς κανόνες), η συνολική εκτίμηση της δαπάνης είναι 226,2 εκατ. ευρώ. Αν ωστόσο αφαιρεθούν οι οφειλές των ασφαλισμένων, το ποσό της δαπάνης διαμορφώνεται στα 111,8 εκατ. ευρώ, ενώ μετά την αφαίρεση και των κρατήσεων (υπέρ ΕΟΠΥΥ, ΑΚΑΓΕ και φόρου) το ποσό που εκτιμάται ότι θα αποδοθεί στους συνταξιούχους αγγίζει τα 56,2 εκατ. ευρώ.

Στον κλάδο επικουρικής σύνταξης, ο e-ΕΦΚΑ πραγματοποίησε αλλαγή του τρόπου παρακολούθησης του πλήθους των αιτήσεων συνταξιοδότησης. Ειδικότερα, στις εκκρεμείς αιτήσεις περιλαμβάνονται εκείνες για τις οποίες έχει προηγηθεί έκδοση πράξης Κύριου Φορέα. Το πλήθος των συγκεκριμένων αιτήσεων άγγιξε τον Μάρτιο του 2026 τις 40.170, με μικρή μείωση σε ετήσια βάση κατά 1.647 αιτήσεις. Αντίστοιχα, στις ληξιπρόθεσμες περιλαμβάνονται εκείνες με δυνατότητα έκδοσης, δηλαδή εκείνες για τις οποίες έχει παρέλθει διάστημα 90 ημερών μετά την έκδοση της απόφασης του Κύριου Φορέα. Οι εν λόγω αιτήσεις άγγιζαν τον Μάρτιο του 2026 τις 31.478, καταγράφοντας μείωση σε ετήσια βάση κατά 2.511 αιτήσεις. Τέλος, στοιχεία αναφορικά με την

²¹ Από τον 6/2022 λήφθηκαν υπόψη οι οφειλές των ασφαλισμένων στην εκτίμηση της δαπάνης. Στις περιπτώσεις που η οφειλή είναι μεγαλύτερη από την αρχική εκτιμώμενη δαπάνη, προκύπτει αρνητική τελική εκτιμώμενη δαπάνη.

εκτιμώμενη δαπάνη των αιτήσεων για επικουρική σύνταξη δεν είναι διαθέσιμα.

Κοινωνική πρόνοια

Κατά το πρώτο τρίμηνο του 2026 ο ΟΠΕΚΑ κατέβαλε 635,8 εκατ. ευρώ, μειώνοντας τη δαπάνη για επιδόματα κατά 9,6 εκατ. ευρώ σε ετήσια βάση. Η μεγαλύτερη αύξηση στη δαπάνη παρατηρείται στα αναπηρικά επιδόματα (κατά 26,5 εκατ. ευρώ), η οποία συνοδεύεται από αύξηση του αριθμού των δικαιούχων κατά 11.910, συγκρίνοντας τον μέσο όρο των δικαιούχων του 2026 με την αντίστοιχη περίοδο του προηγούμενου έτους. Αύξηση σημειώθηκε επίσης στο επίδομα ανασφάλιστων υπερηλίκων (κατά 11,7 εκατ. ευρώ) με τον μέσο όρο των δικαιούχων του εν λόγω επιδόματος να αυξάνεται κατά 1.151 σε ετήσια βάση, αγγίζοντας κατά μέσο όρο τους 35.306 δικαιούχους το πρώτο τρίμηνο του 2026.

Πίνακας 9: Δαπάνη καταβολής επιδομάτων ΟΠΕΚΑ ανά επίδομα σε εκατ. ευρώ

Επίδομα	Δαπάνη κατά το πρώτο τρίμηνο του 2025	Δαπάνη κατά το πρώτο τρίμηνο του 2026	Μεταβολή δαπάνης
Στέγασης	70,2	60,5	-9,6
Ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα	114,4	101,7	-12,7
Αναπηρικά	266,6	293,1	26,5
Ανασφάλιστοι υπερήλικες	43,2	54,9	11,7
Γέννησης	39,6	38,5	-1,2
Επίδομα παιδιού	94,1	78,1	-16,0
Άλλα επιδόματα*	17,3	9,0	-8,2
Σύνολο	645,4	635,8	-9,6

Σημείωση: Τυχόν αποκλίσεις στα σύνολα οφείλονται σε στρογγυλοποιήσεις.

Πηγή: ΟΠΕΚΑ

* Περιλαμβάνονται τα επιδόματα στεγαστικής συνδρομής, ομογενών, ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, τα έξοδα κηδείας ανασφάλιστων υπερηλίκων, η επιδότηση δανείων, το επίδομα στα προστατευόμενα τέκνα θανόντων σε φυσικές καταστροφές, το Πρόγραμμα «ΓΕΦΥΡΑ», οι καταβολές του Προγράμματος Συνεισφοράς του Δημοσίου σε Ευάλωτους Οφειλέτες, το επίδομα Προσωπικού Βοηθού, το επίδομα Αναδοχής και το επίδομα Ανασφάλιστων Υπερηλίκων Ομογενών, το επίδομα Προγράμματος Δημογραφικής Ανάπτυξης.

Αντιθέτως, η μεγαλύτερη μείωση σε όρους δαπάνης καταγράφεται στο επίδομα παιδιού καθώς ο ΟΠΕΚΑ κατέβαλε 78,1 εκατ. ευρώ κατά το πρώτο τρίμηνο του 2026, δηλαδή ποσό μειωμένο κατά 16 εκατ. ευρώ σε ετήσια βάση. Παράλληλα, ο αριθμός των δικαιούχων του συγκεκριμένου επιδόματος άγγιξε το πρώτο τρίμηνο του 2026 τους 205.342 (μέσο πλήθος), σημειώνοντας μείωση κατά 32.201 άτομα σε σχέση με το αντίστοιχο

διάστημα του προηγούμενου έτους. Χαμηλότερο κατά 9,6 εκατ. ευρώ είναι επίσης το ύψος της δαπάνης για το επίδομα στέγασης, ενώ το μέσο πλήθος των δικαιούχων του εν λόγω επιδόματος είναι μικρότερο κατά 23.967 σε σχέση με το αντίστοιχο διάστημα του προηγούμενου έτους, κυρίως λόγω της αλλαγής των εισοδηματικών ορίων για το 2025.

Επιπρόσθετα, στο πλαίσιο της Επαγγελματικής Αναδοχής, κοινωνικού θεσμού που αποσκοπεί στην τοποθέτηση παιδιών με αναπηρία ή ψυχικές παθήσεις σε οικογενειακό περιβάλλον αντί για ίδρυμα και ο οποίος θεσμοθετήθηκε στην Ελλάδα το 2023, χορηγήθηκε ποσό 14.800 ευρώ στους αναδόχους το πρώτο τρίμηνο του 2026, σε αντίθεση με το αντίστοιχο διάστημα του προηγούμενου έτους. Τέλος, αξίζει να σημειωθεί ότι εκτός των ανωτέρω δαπανών, ο ΟΠΕΚΑ διέθεσε το πρώτο τρίμηνο του 2026 17 εκατ. ευρώ για την παροχή του προγράμματος σχολικών γευμάτων.

Πίνακας 10: Αριθμός δικαιούχων επιδομάτων ΟΠΕΚΑ ανά επίδομα (μέσο πλήθος)

Επίδομα	Αριθμός δικαιούχων κατά το πρώτο τρίμηνο του 2025	Αριθμός δικαιούχων κατά το πρώτο τρίμηνο του 2026	Μεταβολή δικαιούχων
Στέγασης	193.603	169.636	-23.967
Ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα	166.750	148.111	-18.639
Αναπηρικά	192.988	204.898	11.910
Ανασφάλιστοι υπερηλίκες	34.155	35.306	1.151
Γέννησης	10.082	9.727	-354
Επίδομα παιδιού	237.543	205.342	-32.201
Άλλα επιδόματα*	24.622	26.210	1.588
Σύνολο	859.742	799.230	-60.512

Σημείωση: Τυχόν αποκλίσεις στα σύνολα οφείλονται σε στρογγυλοποιήσεις.

Πηγή: ΟΠΕΚΑ

* Περιλαμβάνονται τα επιδόματα στεγαστικής συνδρομής, ομογενών, ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, τα έξοδα κηδείας ανασφάλιστων υπερηλίκων, η επιδότηση δανείων, το επίδομα στα προστατευόμενα τέκνα θανόντων σε φυσικές καταστροφές, το Πρόγραμμα «ΓΕΦΥΡΑ», οι καταβολές του Προγράμματος Συνεισφοράς του Δημοσίου σε Ευάλωτους Οφειλέτες, το επίδομα Προσωπικού Βοηθού, το επίδομα Αναδοχής και το επίδομα Ανασφάλιστων Υπερηλίκων Ομογενών, το επίδομα Προγράμματος Δημογραφικής Ανάπτυξης.